

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANLIĞI

YARGI MEVZUATI BÜLTENİ

Bültenin Kapsadığı Tarihler 30 Nisan – 03 Mayıs 2011	Yayımlandığı Tarih 04 Mayıs 2011	Sayı 483
--	--	--------------------

İÇİNDEKİLER

- [6/4/2011 Tarih ve 6223 Sayılı Kamu Hizmetlerinin Düzenli, Etkin ve Verimli Bir Şekilde Yürütülmesini Sağlamak Üzere Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilat, Görev ve Yetkileri ile Kamu Görevlilerine İlişkin Konularda Yetki Kanunu](#) (R.G. 3 Mayıs 2011 – 27923)
- [6111 Sayılı Kanunda Yer Alan Bazı Başvuru ve İlk Taksit Ödeme Sürelerinin Uzatılmasına İlişkin 2011/1713 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı](#) (R.G. 30 Nisan 2011 – 27920)
- [“Memurlara Yapılacak Giyecek Yardımı Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik”in Yürürlüğe Konulmasına Dair 2011/1437 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı](#) (R.G. 3 Mayıs 2011 – 27923)
- [“Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’ne Yapılacak Yolculuklarda Verilecek Gündeliklere Dair Karar” ile “Yurtdışı Gündeliklerine Dair Karar”ın Yürürlüğe Girmesine Dair 2011/1439 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı](#) (R.G. 3 Mayıs 2011 – 27923)
- [Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına Seçme Kararı](#) (R.G. 1 Mayıs 2011 – 27921)
- [Adalet Bakanlığından 11 Adet Atama Kararı](#) (R.G. 1 Mayıs 2011 – 27921)
- [Yanlış Sigorta Uygulamalarının Tespiti, Bildirimi, Kaydı ve Bu Uygulamalarla Mücadele Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik](#) (R.G. 30 Nisan 2011 – 27920)
- [Gümrük Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#) (R.G. 30 Nisan 2011 – 27920)
- [Tapu ve Kadastro Kurulunun Görev, Yetki ve Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik](#) (R.G. 30 Nisan 2011 – 27920)
- [Tapu Müdürlüklerince Yetki Alanı Dışında Kayıtlı Bulunan Taşınmazlarla İlgili Tapu İşlemlerinin Yapılmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik](#) (R.G. 30 Nisan 2011 – 27920)
- [Kısa Çalışma ve Kısa Çalışma Ödeneği Hakkında Yönetmelik](#) (R.G. 30 Nisan 2011 – 27920)
- [İhalelere Yönelik Başvurular Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#) (R.G. 3 Mayıs 2011 – 27923)

- [Yargıtay 18. Hukuk Dairesine Ait 1 Adet Karar \(R.G. 30 Nisan 2011 – 27920\)](#)
- [Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Ayla Özcan/Türkiye Davası\)](#)
- [Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Barış/Türkiye\)](#)
- [Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Balaban/Türkiye Davası\)](#)
- [Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Mustafa Açıköz/Türkiye\)](#)
- [Dış Ticaret Müsteşarlığından İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin Tebliğ \(Tebliğ No: 2011/6\) \(R.G. 3 Mayıs 2011 – 27923\)](#)
- [Dış Ticaret Müsteşarlığından İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin Tebliğ \(Tebliğ No: 2011/7\) \(R.G. 3 Mayıs 2011 – 27923\)](#)
- [Kamu İhale Kurumundan İhalelere Yönelik Başvurular Hakkında Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ \(R.G. 3 Mayıs 2011 – 27923\)](#)
- [Adalet Bakanlığından İlân \(R.G. 30 Nisan 2011 – 27920\)](#)
- [2011 Nisan Ayında İstifa Eden veya İsteği Üzerine ve Yaş Haddinden Emekliye Ayrılan Hâkim ve Savcılara Ait Liste](#)

 [İçindekilere dön](#)

Kanun

KAMU HİZMETLERİNİN DÜZENLİ, ETKİN VE VERİMLİ BİR ŞEKİLDE YÜRÜTÜLMESİNİ SAĞLAMAK ÜZERE KAMU KURUM VE KURULUŞLARININ TEŞKİLAT, GÖREV VE YETKİLERİ İLE KAMU GÖREVLİLERİNE İLİŞKİN KONULARDA YETKİ KANUNU

Kanun No. 6223

Kabul Tarihi: 6/4/2011

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Kanunun amacı, kamu hizmetlerinin düzenli, süratli, etkin, verimli ve ekonomik bir şekilde yürütülmesini sağlamak üzere;

a) Kamu hizmetlerinin bakanlıklar arasındaki dağılımının yeniden belirlenerek;

1) Mevcut bakanlıkların birleştirilmesine veya kaldırılmasına, yeni bakanlıklar kurulmasına, anılan bakanlıkların bağlı, ilgili ve ilişkili kuruluşlarıyla hiyerarşik ilişkilerine,

2) Mevcut bağı, ilgili ve ilişkili kuruluşların bağılık ve ilgilerinin yeniden belirlenmesine veya bunların mevcut, birleştirilen veya yeni kurulan bakanlıklar bünyesinde hizmet birimi olarak yeniden düzenlenmesine,

3) Mevcut bakanlıklar ile birleştirilen veya yeni kurulan bakanlıkların görev, yetki, teşkilat ve kadrolarının düzenlenmesine, taşrada ve yurt dışında teşkilatlanma esaslarına,

b) Kamu kurum ve kuruluşlarında istihdam edilen memurlar, işçiler, sözleşmeli personel ile diğer kamu görevlilerinin çalışmalarında etkinliği artırmak üzere, bunların atanma, nakil, görevlendirilme, seçilme, terfi, yükselme, görevden alınma ve emekliye sevk edilme usul ve esaslarına,

ilişkin konularda düzenlemelerde bulunmak üzere Bakanlar Kuruluna kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi vermektir.

(2) Bu Kanuna göre çıkarılacak kanun hükmünde kararnameler;

a) Kamu hizmetlerinin bakanlıklar arasındaki dağılımının yeniden belirlenmesine ilişkin olarak;

1) 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda,

2) 24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Kanununda,

3) 27/9/1984 tarihli ve 3046 sayılı Bakanlıkların Kuruluş ve Görev Esasları Hakkında 174 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile 13/12/1983 Gün ve 174 Sayılı Bakanlıkların Kuruluş ve Görev Esasları Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Kaldırılması ve Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında 202 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunda,

4) 10/10/1984 tarihli ve 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunda,

5) 8/1/1985 tarihli ve 3143 sayılı Sanayi ve Ticaret Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda,

6) 21/5/1986 tarihli ve 3289 sayılı Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda,

7) 9/12/1994 tarihli ve 4059 sayılı Hazine Müsteşarlığı ile Dış Ticaret Müsteşarlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda,

8) 1/5/2003 tarihli ve 4856 sayılı Çevre ve Orman Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda,

9) 27/10/2004 tarihli ve 5251 sayılı Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda,

10) 10/11/2004 tarihli ve 5256 sayılı Aile ve Sosyal Araştırmalar Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda,

11) 1/12/2004 tarihli ve 5263 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda,

12) 13/12/1983 tarihli ve 180 sayılı Bayındırlık ve İskan Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede,

13) 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede,

14) 8/6/1984 tarihli ve 217 sayılı Devlet Personel Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede,

15) 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu, 926 Sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu, 2802 Sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu, 2914 Sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu, 5434 Sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu ile Diğer Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması, Devlet Memurları ve Diğer Kamu Görevlilerine Memuriyet Taban Aylığı ve Kıdem Aylığı ile Ek Tazminat Ödenmesi Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede,

16) 7/8/1991 tarihli ve 441 sayılı Tarım ve Köyişleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede,

17) 2/7/1993 tarihli ve 485 sayılı Gümrük Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede,

18) 19/6/1994 tarihli ve 540 sayılı Devlet Planlama Teşkilatı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede,

19) 25/3/1997 tarihli ve 571 sayılı Özürlüler İdaresi Başkanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede,

20) Diğer kanun ve kanun hükmünde kararnamelerin görev, yetki, merkez, taşra ve yurt dışında teşkilatlanma esasları, kadrolar, bağlı, ilgili ve ilişkili kuruluşların bağlılık ve ilgilerine ilişkin hükümlerinde,

b) Kamu kurum ve kuruluşlarında istihdam edilen memurlar, işçiler, sözleşmeli personel ile diğer kamu görevlilerinin atanma, nakil, görevlendirilme, seçilme, terfi, yükselme, görevden alınma ve emekliye sevk edilme usul ve esaslarına ilişkin olarak;

1) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda,

2) 27/7/1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanununda,

3) 23/4/1981 tarihli ve 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanunda,

4) 23/6/1981 tarihli ve 2477 sayılı 23/4/1981 Tarih ve 2451 Sayılı Kanunun Kapsamı Dışında Kalan Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Atama Usulüne İlişkin Kanunda,

5) 11/10/1983 tarihli ve 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununda,

6) 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnamede,

7) Diğer kanun ve kanun hükmünde kararnamelerin memurlar, işçiler, sözleşmeli personel ile diğer kamu görevlilerinin atanma, nakil, görevlendirilme, seçilme, terfi, yükselme, görevden alınma ve emekliye sevk edilme usul ve esaslarına ilişkin hükümlerinde, yapılacak değişiklik ve yeni düzenlemeleri kapsar.

İlkeler ve yetki süresi

MADDE 2 – (1) Bakanlar Kurulu bu Kanuna göre verilen yetkiyi kullanırken;

a) Kamu hizmetlerinin bakanlıklar arasındaki dağılımının yeniden belirlenmesine ilişkin olarak;

1) Bağlı, ilgili ve ilişkili kuruluşların Devlet bakanlarına bağlanması ve ilgilendirilmesi uygulamasına hizmetlerin özelliğinden kaynaklanan zorunluluklar dışında yer verilmemesini,

2) Sosyal hizmetler alanında halen bağlı kuruluşlar eliyle yürütülen aile, özürlüler, çocuklar, kadınlar ve sosyal yardımlar alanındaki hizmetlerin daha etkin ve verimli bir şekilde sunulabilmesini sağlamak üzere yeni bir bakanlık kurulmasını,

3) Ekonomiyle ilgili kamu kurum ve kuruluşlarınca yürütülen faaliyetlerin koordinasyonunu sağlamak, ekonomi politika, hedef ve stratejilerini belirlemek üzere yeni bir bakanlık kurulmasını,

4) İç ve dış ticarete yönelik hizmetlerin daha etkin ve verimli bir şekilde sunulabilmesini sağlamak üzere yeni bir bakanlık kurulmasını,

5) Gençlik ve spora yönelik hizmetlerin daha etkin ve verimli bir şekilde sunulabilmesini sağlamak üzere yeni bir bakanlık kurulmasını,

6) Kamu hizmetlerinin verimli, süratli ve etkin bir şekilde yürütülmesini, ülkenin ekonomik ve sosyal durumunu dikkate alarak hizmetin özelliği ve gereklerine uygun düzenlemeler yapılmasını,

7) Kamu hizmetlerinde iş bölümü ve koordinasyonun sağlanmasını, benzer hizmetlerin tek kuruluş veya birim tarafından yürütülmesini ve kaynak kullanımında israfın önlenmesini,

8) Teşkilatların, hizmetlerin özelliğinden kaynaklanan zorunlu farklılıklar saklı kalmak kaydıyla, hiyerarşik bağlılık ve unvan standardizasyonu sağlanacak şekilde düzenlenmesini, zorunlu olmadıkça yeni birim kurulmamasını, kadro ihdasında azami tasarrufa riayet edilmesini,

9) Kaynakların ekonomik ve sosyal ihtiyaçlara uygun ve rasyonel kullanılmasını, kamu hizmetlerinde etkinliğin artırılması yönünde düzenlemeler getirilmesini,

b) Kamu kurum ve kuruluşlarında istihdam edilen memurlar, işçiler, sözleşmeli personel ile diğer kamu görevlilerinin atanma, nakil, görevlendirilme, seçilme, terfi, yükselme, görevden alınma ve emekliye sevk edilme usul ve esaslarına ilişkin olarak;

1) Yürütülen hizmetin, özelliklerini de dikkate alacak şekilde çağdaş kamu yönetimi anlayışına uygun bir şekilde geliştirilmesini,

2) Kamu kurum ve kuruluşları tarafından yürütülen hizmetlerin, özelliğinden kaynaklanan zorunlu farklılıklar saklı kalmak kaydıyla, standardizasyon sağlanacak şekilde düzenlenmesini,

3) Yönetim görevlerine atanmada ve bu görevlerde yükselmeye kariyer ve liyakat esasları ile nitelikli personel istihdamının esas alınmasını, göz önünde bulundurur.

(2) Bakanlar Kuruluna verilen yetki, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay süre ile geçerlidir. Bu süre içinde Bakanlar Kurulu birden fazla kanun hükmünde kararname çıkarabilir.

Yürürlük

MADDE 3 – (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 4 – (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

2/5/2011

[R.G. 3 Mayıs 2011 – 27923]

 [İçindekilere dön](#)

Bakanlar Kurulu Kararları

Karar Sayısı : 2011/1713

Ekli “6111 Sayılı Kanunda Yer Alan Bazı Başvuru ve İlk Taksit Ödeme Sürelerinin Uzatılmasına İlişkin Karar”ın yürürlüğe konulması; Maliye Bakanlığının 21/4/2011 tarihli ve 39246 sayılı yazısı üzerine, 13/2/2011 tarihli ve 6111 sayılı Kanunun 168 inci maddesine göre, Bakanlar Kurulu'nca 26/4/2011 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN

Başbakan

C. ÇİÇEK

Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

Bakanı

H. YAZICI

Devlet Bakanı

E. BAĞIŞ

Devlet Bakanı

M. V. GÖNÜL

Milli Savunma Bakanı

N. ÇUBUKÇU

Milli Eğitim Bakanı

M. M. EKER

B. ARINÇ

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

F. N. ÖZAK

Devlet Bakanı

S. A. KAVAF

Devlet Bakanı

O. GÜNEŞ

İçişleri Bakanı

M. DEMİR

Bayındırlık ve İskân Bakanı

Ö. DİNÇER

A. BABACAN

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

M. Z. ÇAĞLAYAN

Devlet Bakanı

C. YILMAZ

Devlet Bakanı

A. DAVUTOĞLU

Dışişleri Bakanı

R. AKDAĞ

Sağlık Bakanı

N. ERGÜN

M. AYDIN

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

F. ÇELİK

Devlet Bakanı

A. KAHRAMAN

Adalet Bakanı

M. ŞİMŞEK

Maliye Bakanı

M. H. SOLUK

Ulaştırma Bakanı

T. YILDIZ

Tarım ve Köyişleri BakanıÇalışma ve Sos. Güv. Bakanı
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

E. GÜNAY
Kültür ve Turizm Bakanı

Sanayi ve Ticaret Bakanı

V. EROĞLU
Çevre ve Orman Bakanı

6111 SAYILI KANUNDA YER ALAN BAZI BAŞVURU VE İLK TAKSİT ÖDEME SÜRELERİNİN UZATILMASINA İLİŞKİN KARAR

Başvuru ve ilk taksit ödeme süreleri

MADDE 1 – (1) 13/2/2011 tarihli ve 6111 sayılı Kanunun İkinci, Üçüncü ve Dördüncü Kısımlarında yer alan başvuru süreleri ile Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılacak olan ödemeler hariç ilk taksit ödeme süreleri, Kanunun 4 üncü maddesi ile 17 nci maddesinin sekizinci fıkrasının (b) bendi hükümleri saklı kalmak üzere, Kanunda belirtilen sürelerin bitiminden itibaren bir ay uzatılmıştır.

(2) 6111 sayılı Kanun kapsamında Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılacak olan ödemelerden ilk taksit ödeme süresi 2011/Mayıs ayında sona erecek olanların ilk taksit ödeme süresi Kanunda belirtilen sürelerin bitiminden itibaren bir ay uzatılmıştır.

(3) 6111 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi ile 17 nci maddesinin sekizinci fıkrasının (b) bendinde yer alan başvuru ve ilk taksit ödeme süreleri; Kanunun yayımlandığı 25/2/2011 tarihinden 2/5/2011 tarihine (bu tarih dahil) kadar yapılan tebliğatlara münhasır olmak üzere Kanunda belirtilen sürelerin bitiminden itibaren bir ay uzatılmıştır.

Yürürlük

MADDE 2 – (1) Bu Karar yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 3 – (1) Bu Karar hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 30 Nisan 2011 – 27920]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2011/1437

Ekli “Memurlara Yapılacak Giyecek Yardımı Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik”in yürürlüğe konulması; Devlet Bakanlığının 18/1/2011 tarihli ve 1466 sayılı yazısı üzerine, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 211 inci maddesine göre, Bakanlar Kurulu’nca 10/2/2011 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

C. ÇİÇEK B. ARINÇ A. BABACAN M. AYDIN
Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet
Bakanı

M. AYDIN F. N. ÖZAK M. Z. ÇAĞLAYAN F. ÇELİK
Devlet Bakanı V. Devlet Bakanı Devlet Bakanı Devlet Bakanı

E. BAĞIŞ F. ÇELİK C. YILMAZ S. ERGİN
Devlet Bakanı Devlet Bakanı V. Devlet Bakanı Adalet Bakanı

M. V. GÖNÜL
Milli Savunma Bakanı

M. V. GÖNÜL
İçişleri Bakanı V.

A. DAVUTOĞLU
Dışişleri Bakanı

C. YILMAZ
Maliye Bakanı V.

N. ÇUBUKÇU
Milli Eğitim Bakanı

B. YILDIRIM
Bayındırlık ve İskân Bakanı

R. AKDAĞ
Sağlık Bakanı V.

B. YILDIRIM
Ulaştırma Bakanı

M. M. EKER
Tarım ve Köyişleri Bakanı
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

V. EROĞLU

M. M. EKER

Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı V.

T. YILDIZ
Sanayi ve Ticaret Bakanı V.

E. GÜNAY
Kültür ve Turizm Bakanı

V. EROĞLU
Çevre ve Orman Bakanı

MEMURLARA YAPILACAK GIYECEK YARDIMI DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖN

MADDE 1- 14/9/1991 tarihli ve 91/2268 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile konulan Memurlara Yapılacak Giyecek Yardımı Yönetmeliğinin bazı maddeleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 9- Kurumlar tarafından giyim eşyalarının ve diğer ihtiyaçlarının alınarak personelin kadro unvanı, sınıfı, sayısı ve hizmet yerleri dikkate alınarak düzenlenir. Giyecek yardımı harcama yetkililerince onaylanan budjelerden karşılanır.

MADDE 2- Aynı Yönetmeliğe ekli “DİP NOT”un (A) b) maddesindeki sıraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“3- Emniyet Hizmetleri Sınıfındaki personelden; özel kuvvetler, kurtarma timleri ile atlı polis, uçucu personel, turizm polisi, jandarma amirliğinde görevli balık adam, toplum destekli polis, bisikletli polis (yunus-şahin), Başbakanlık koruma motosikletli ekibi, köpekli polis, görmüş köpekli polis, trafik hizmetlerinde çalışan personel, bonfor personel ve olay yeri inceleme birimlerindeki görevlilere Emniyet Hizmetleri Sınıfına ait bölümünün (1) numaralı sırasında belirtilenler verilmesi gerekenler İçişleri Bakanlığınca hazırlanan yönetmelikle belirlenir.

Bu hizmet birimlerinde görev yapan personele, yukarıda belirtilen giyim eşyaları dışında görevin ve hizmetin özelliğine göre diğer ihtiyaçlarının cinsi, miktarı, verilme zamanı ile kullanma süresi İçişleri Bakanlığınca hazırlanan yönetmelik ile belirlenen esaslara göre hak sahiplerine verilir.

Bu hizmet birimlerine ait giyim eşyalarından; yurtdışında görev yapan öğrenci, eğitici ve kursiyer personele verilmesi gerekenler Emr

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2011/1439

“Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’ne Yapılacak Yolculuklarda Verilecek Gündeliklere Dair Karar” ile “Yurtdışı Gündeliklerine Dair Karar”ın yürürlüğe konulması; Maliye Bakanlığının 17/1/2011 tarihli ve 614 sayılı yazısı üzerine, 6245 sayılı Harcırah Kanununun 34 üncü maddesine göre, Bakanlar Kurulu’na 10/2/2011 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

C. ÇİÇEK B. ARINÇ A. BABACAN M. AYDIN
Devlet Bak. ve Başb. Yrd.Devlet Bak. ve Başb. Yrd.Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet
Bakanı

M. AYDIN F. N. ÖZAK M. Z. ÇAĞLAYAN F. ÇELİK
Devlet Bakanı V. Devlet Bakanı Devlet Bakanı Devlet Bakanı

E. BAĞIŞ F. ÇELİK C. YILMAZ S. ERGİN
Devlet Bakanı Devlet Bakanı V. Devlet Bakanı Adalet Bakanı

M. V. GÖNÜL M. V. GÖNÜL A. DAVUTOĞLU C. YILMAZ
Milli Savunma Bakanıİçişleri Bakanı V. Dışişleri Bakanı Maliye Bakanı V.

N. ÇUBUKÇU B. YILDIRIM R. AKDAĞ B. YILDIRIM
Milli Eğitim BakanıBayındırlık ve İskân Bakanı V.Sağlık Bakanı Ulaştırma Bakanı

M. M. EKER V. EROĞLU M. M. EKER T. YILDIZ
Tarım ve Köyüşleri BakanıÇalışma ve Sos. Güv. Bakanı V. Sanayi ve Ticaret Bakanı V.
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

E. GÜNAY
Kültür ve Turizm Bakanı

V. EROĞLU
Çevre ve Orman Bakanı

**KUZAY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ'NE YAPILACAK YOLCULUKLARDA
VERİLECEK GÜNDELİKLERE DAİR KARAR**

MADDE 1 – (1) Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ne sürekli veya geçici bir görevle gönderilenlerin, gidiş ve dönüşleri ile geçici görevlendirme süreleri için verilecek gündelik miktarları ekli cetvelde gösterilmiştir.

MADDE 2 – (1) Kurumlar, hizmetin özellikleri, mevcut ödenek miktarı, resmi veya özel kurum ve kuruluşlar tarafından ödeme yapılması, görev yerinde ücretsiz veya düşük ücretli yatacak yer temin edilmesi, yemek ihtiyaçlarının kısmen veya tamamen karşılanması gibi hususları dikkate almak suretiyle, ekli cetvelde gösterilen miktarlardan daha aşağı

miktarda gündelik ödeyebilirler. Ancak, bu şekilde ödenecek gündeliklerin ilgililerce kabul edildiğinin görev mahallinden ayrılmadan önce idarelerine yazılı olarak bildirilmesi gerekir.

MADDE 3 – (1) Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ne geçici görevle gönderilen ve bu Karar hükümlerine göre gündelik ödenenlerden, yatacak yer temini için ödedikleri ücretleri belgelendirenlere, belge bedelini aşmamak ve her defasında on gün ile sınırlı olmak üzere, gündeliklerinin yarısına kadar olan kısmı yatacak yer ücreti olarak ödenir.

(2) Bu Kararın 2 nci maddesi uyarınca ekli cetvelde gösterilen miktarlardan daha aşağı miktarda gündelik belirlenmesi durumunda, yatacak yer ücretinin hesaplanmasında, ekli cetvelde gösterilen gündelik miktarları esas alınır.

MADDE 4 – (1) Bu Karar kapsamına girenlere, 6245 sayılı Harcırah Kanununun 46 ncı maddesi uyarınca verilecek yer değiştirme giderinin hesabında, ekli cetvelde gösterilen gündelik miktarlarının % 50 fazlası esas alınır.

MADDE 5 – (1) 14/7/1964 tarihli ve 500 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrası kapsamında bulunanlara, bu Karara göre ayrıca ikamet gündeliği ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde yapacakları geçici görev yolculukları için gündelik verilmez.

MADDE 6 – (1) Bu Karar kapsamına girenlere, Yurtdışı Gündeliklerine Dair Karar hükümleri uygulanmaz.

MADDE 7 – (1) Bu Karar 1/1/2011 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 8 – (1) Bu Karar hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

1/1/2011-31/12/2011

Döneminde

Verilecek Gündelik

Miktarları (TL)

GÖREV UNVANI/KADRO DERECESESİ

1 – Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı, Başbakan	133,00
2 – Genelkurmay Başkanı, Anayasa Mahkemesi Başkanı, Bakanlar, Milletvekilleri, Kuvvet Komutanları, Jandarmanın Genel Komutanı, Sahil Güvenlik Komutanı, Orgeneral ve Oramiraller, Yargıtay, Danıştay, Sayıştay ve Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanları, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, Danıştay Başsavcısı, Cumhurbaşkanlığı ve T.B.M.M. Genel Sekreterleri, Başbakanlık Müsteşarı	107,00
3 – Yükseköğretim Kurulu Başkanı, Bakanlık Müsteşarları, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri, Avrupa Birliği Genel Sekreteri, Başbakanlığa bağlı Müsteşarlar, Korgeneral ve Koramiraller, Diyanet İşleri Başkanı, Başbakan Başmüşaviri, merkezde sürekli görevle bulunanlar dışındaki Büyükelçiler	93,00
4 – Yukarıdakiler dışında kalan memur ve hizmetlilerden;	
a) Aylık/kadro derecesi 1 olanlar	80,00
b) Aylık/kadro derecesi 2-4 olanlar	66,50
c) Aylık/kadro derecesi 5-15 olanlar	53,00

YURTDIŞI GÜNDELİKLERİNE DAİR KARAR

MADDE 1 – (1) Yurtdışına veya yurtdışında iken başka bir yere, sürekli veya geçici bir görevle ya da tedavi amacıyla gönderilenlerin, gidiş ve dönüşleri ile tedavi ve geçici görevlendirme sürelerinde verilecek gündeliklerin yabancı para cinsinden miktarları ekli cetvelde gösterilmiştir.

(2) Birden fazla ülkeyi kapsayacak yurtdışı geçici görev yolculuk ve ikametlerde, her ülkedeki kalış süresi için o ülkeye ilişkin gündelik miktarı esas alınır.

MADDE 2 – (1) Harcırah için avans verilecek ise, avansın Türk Lirası cinsinden tutarı, yabancı para cinsinden avans miktarının tahakkuk tarihindeki Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasınca ilan edilen efektif satış kuruyla çarpılması suretiyle bulunur. Avans ilgiliye Türk Lirası cinsinden ödenir. Avansın mahsup işlemlerinde ise ilgiliye ödenme tarihindeki Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasınca ilan edilen efektif satış kuru esas alınır.

(2) Harcırah için avans verilmemiş ise, yurtdışı gündeliklerinin Türk Lirası cinsinden tutarı, yabancı para cinsinden gündelik miktarının beyanname düzenleme tarihindeki Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasınca ilan edilen döviz satış kuruyla çarpılması suretiyle bulunur.

(3) Yabancı para cinsinden, müstahak olunan harcırah miktarının avans miktarından fazla olması halinde fazla olan kısım için, beyanname düzenleme tarihindeki Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasınca ilan edilen döviz satış kuru esas alınır.

MADDE 3 – (1) Geçici görev ile yabancı ülkelere gönderilenlere, özel anlaşmaları gereğince yabancı devlet, uluslararası kuruluş veya resmî diğer kuruluşlar tarafından ödeme yapıldığı takdirde bu ödemeler gündeliklerinden indirilir.

(2) Kurumlar, hizmetin özellikleri, mevcut ödenek miktarı, yabancı devlet, uluslararası kuruluş, resmî veya özel diğer kurum ve kuruluşlar tarafından ödeme yapılması, görev yerinde ücretsiz veya düşük ücretli yatacak yer temin edilmesi, yemek ihtiyaçlarının kısmen veya tamamen karşılanması gibi hususları dikkate almak suretiyle, ekli cetvelde gösterilen miktarlardan daha aşağı miktarda gündelik ödeyebilirler. Ancak, bu şekilde ödenecek gündeliklerin ilgililerce kabul edildiğinin görev mahallinden ayrılmadan önce idarelerine yazılı olarak bildirilmesi gerekir.

MADDE 4 – (1) Bu Karar hükümlerine göre yurtdışına veya sürekli görevle yurtdışında iken başka ülkelere geçici görevle gönderilenlere, Türkiye'den veya sürekli görevle buldukları ülkelere her çıkışlarında, seyahat ve ikamet süresinin ilk on günü için ödenecek gündelikler, ekli cetveldeki miktarların % 50 artırılması suretiyle hesaplanır.

(2) Türkiye'den yurtdışına geçici görevle gönderilenlerden, seyahat ve ikamet süresinin ilk on günü ile sınırlı olmak kaydıyla, yurtdışında yatacak yer temini için ödedikleri ücretleri fatura ile belgelendirenlere, faturada gösterilen günlük yatak ücretinin birinci fıkrada belirtildiği şekilde artırımlı olarak hesaplanan gündeliklerinin % 40'ına kadar olan miktar için bir ödeme yapılmaz, %40'ını aşması halinde ise aşan kısmın sadece % 70'i ayrıca ödenir. Ancak, yatacak yer temini için ödenecek günlük ilave miktar, artırımlı olarak hesaplanan gündeliklerin ekli cetvelin;

- a) I-III no'lu sütunlarda gösterilen unvanlarda bulunanlar için % 100'ünden,
- b) IV-VII no'lu sütunlarda gösterilen kadrolarda bulunanlar için % 70'inden, fazla olamaz.

(3) Bu Kararın 3 üncü maddesinin ikinci fıkrası uyarınca ekli cetvelde gösterilen miktarlardan daha aşağı miktarda gündelik belirlenmesi durumunda, yatacak yer ücretinin hesaplanmasında, ekli cetvelde gösterilen gündeliklerin artırımlı miktarları esas alınır.

(4) Bu madde hükmü yurtdışı sürekli görev harcırahının hesabında dikkate alınmaz.

MADDE 5 – (1) Merkezî Yönetim kapsamındaki kamu idarelerince ekli cetvelde yer alanların yurtdışına geçici görevlendirilmelerinde; görevin önem ve özelliği ile görev yeri itibarıyla oluşabilecek konaklama gideri ihtiyacı dikkate alınmak ve belgelendirilmek suretiyle görevlendirme süresince konaklama bedelinin tamamı ödenebilir. Ancak, bu madde kapsamında yıl içinde yapılan görevlendirmeler sonucunda, bu Kararın 4 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan tutarları aşan konaklama bedeli için idare bütçesinden yapılacak yıllık harcama tutarının toplamı ilgili idare bütçesinin 03.3.3.01 ekonomik kodunda yer alan yurt dışı geçici görev yolluğu kesintili başlangıç ödeneğinin %30'unu aşamaz. İlgili kamu idarelerinin bu kapsamda kullanabilecekleri ödenek tutarları ile bu giderlerin ödenmesi ve izlenmesine ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.

MADDE 6 – (1) Bu Karar;

a) Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ne Yapılacak Yolculuklarda Verilecek Gündeliklere Dair Karar hükümleri uygulananlara,

b) Staj ve öğrenim amacıyla yurtdışına gönderilenlere (gidiş ve dönüş yol gündelikleri hariç),

c) Bakanlıklararası Ortak Kültür Komisyonu Kararıyla yurtdışına gönderilenlere (gidiş ve dönüş yol gündelikleri hariç),

d) 15/1/2010 tarihinden sonra yurt dışına tedavi amacı ile gönderilen ve tedavileri Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından karşılananlara,

uygulanmaz.

MADDE 7 – (1) Bu Karar 1/1/2011 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 8 – (1) Bu Karar hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

YURTDIŞI GÜNDELİKLERİNİN HESAPLANMASINDA ESAS AL

GÖREV UNVANI / KADRO DERECESİ	T.B.M.M. Başkanı, Başbakan	Genelkurmay Başkanı, Anayasa Mahkemesi Başkanı, Bakanlar, Milletvekilleri, Kuvvet Komutanları, Jandarma Genel Komutanı, Sahil Güvenlik Komutanı, Orgeneral ve Oramiraller, Yargıtay, Danıştay, Sayıştay ve Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanları, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, Danıştay Başsavcısı, Cumhurbaşkanlığı ve T.B.M.M. Genel Sekreterleri, Başbakanlık Müsteşarı	Yükseköğretim Kurulu Başkanı, Bakanlık Müsteşarları, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri, Avrupa Birliği Genel Sekreteri, Düzenleyici ve Denetleyici Kurul ve Kurum Başkanları, Başbakanlığa bağlı Müsteşarlar, Korgeneral ve Koramiraller, Diyanet İşleri Başkanı, Başbakan Başmüşaviri, merkezde sürekli görevle bulunanlar dışındaki büyükelçiler, Askeri Temsil Heyeti Başkanı, Devlet Personel Başkanı, Hükümeti Temsilen Kararname ile Görevlendirilen Heyet Başkanları	Ek göstergesi 5300 ve daha yüksek olan kadrolarda bulunanlar
ÜLKELER (PARA BİRİMLERİ)	I SÜTUN	II SÜTUN	III SÜTUN	IV SÜTUN
A.B.D. (A.B.D. Doları)	220	182	146	117
Almanya (Euro)	198	164	131	105
Avustralya (Avustralya Doları)	342	283	227	181
Avusturya (Euro)	199	166	132	106
Belçika (Euro)	194	161	128	103
Danimarka (Danimarka Kronu)	1.491	1.238	988	791
Finlandiya (Euro)	179	148	119	95
Fransa (Euro)	192	160	127	102
Hollanda (Euro)	187	156	125	100
İngiltere (Sterlin)	139	115	91	74
İrlanda (Euro)	184	155	124	98

[R.G. 3 Mayıs 2011 – 27923]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına Seçme Kararı

Cumhurbaşkanlığından:

Karar Sayısı : 2011/30

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Abdurrahman YALÇINKAYA'nın görev süresi 21 Mayıs 2011 tarihinde sona ereceğinden; Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 154 üncü ve 2797 sayılı Yargıtay Kanununun 30 ve 32 nci maddeleri gereğince, Yargıtay Büyük Genel Kurulunca gösterilen adaylar arasından, yukarıda belirtilen tarihten geçerli olmak üzere Yargıtay 6. Ceza Dairesi Üyesi Hasan ERBİL seçilmiştir.

30/4/2011

Abdullah
CUMHURBAŞKANI

[R.G. 1 Mayıs 2011 – 27921]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Atama Kararları

Adalet Bakanlığından:

Karar Sayısı : 2011/344

1 – Açık bulunan Teftiş Kurulu Başkanlığına, Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürü (24870) Ahmet FIRAT'ın atanması, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 5435 sayılı Kanunla değişik 37 nci maddesi gereğince uygun görülmüştür.

2 – Bu Kararı Adalet Bakanı yürütür.

30/4/2011

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Ahmet KAHRAMAN
Adalet Bakanı

— • —

Adalet Bakanlığından:

Karar Sayısı : 2011/345

1 – Açık bulunan Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğüne, Anayasa Mahkemesi Raportörü (32156) Dr. Nurdan OKUR'un atanması, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 5435 sayılı Kanunla değişik 37 nci maddesi gereğince uygun görülmüştür.

2 – Bu Kararı Adalet Bakanı yürütür.

30/4/2011

Abdullah GÜL

CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Ahmet KAHRAMAN
Adalet Bakanı

Adalet Bakanlığından:

Karar Sayısı : 2011/346

1 – Açık bulunan Avrupa Birliği Genel Müdürlüğüne, Avrupa Birliği Genel Müdür Yardımcısı (37744) Ali BİLEN'in atanması, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 5435 sayılı Kanunla değişik 37 nci maddesi gereğince uygun görülmüştür.

2 – Bu Kararı Adalet Bakanı yürütür.

30/4/2011

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Ahmet KAHRAMAN
Adalet Bakanı

Adalet Bakanlığından:

Karar Sayısı : 2011/347

1 – Açık bulunan Strateji Geliştirme Başkanlığına, Kanunlar Genel Müdür Yardımcısı (32405) Akın ÇAKIN'ın atanması, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 5435 sayılı Kanunla değişik 37 nci maddesi gereğince uygun görülmüştür.

2 – Bu Kararı Adalet Bakanı yürütür.

30/4/2011

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Ahmet KAHRAMAN
Adalet Bakanı

Adalet Bakanlığından:

Karar Sayısı : 2011/348

1 – Açık bulunan Bakanlık Yüksek Müşavirliğine, Ceza İşleri Genel Müdür Yardımcısı (27274) Muammer NAMAZCI'nın atanması, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 5435 sayılı Kanunla değişik 37 nci maddesi gereğince uygun görülmüştür.

2 – Bu Kararı Adalet Bakanı yürütür.

30/4/2011

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Ahmet KAHRAMAN
Adalet Bakanı

Adalet Bakanlığından:

Karar Sayısı : 2011/349

1 – Açık bulunan Ceza İşleri Genel Müdür Yardımcılığına, Bakanlık Tetkik Hâkimi (32491) Yusuf Ziyaattin CENİK'in atanması, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 5435 sayılı Kanunla değişik 37 nci maddesi gereğince uygun görülmüştür.

2 – Bu Kararı Adalet Bakanı yürütür.

30/4/2011

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN

Ahmet KAHRAMAN

Başbakan

Adalet Bakanı

— • —

Adalet Bakanlığında:

Karar Sayısı : 2011/350

1 – Açık bulunan Ceza İşleri Genel Müdür Yardımcılığına, Ceza İşleri Genel Müdürlüğü Daire Başkanı (33980) Mahmut AYDIN'ın, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 5435 sayılı Kanunla değişik 37 nci maddesi gereğince uygun görülmüştür.

2 – Bu Kararı Adalet Bakanı yürütür.

30/4/2011

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Ahmet KAHRAMAN
Adalet Bakanı

— • —

Adalet Bakanlığında:

Karar Sayısı : 2011/351

1 – Açık bulunan Ceza İşleri Genel Müdür Yardımcılığına, Bakanlık Tetkik Hâkimi (34210) Metin KIRATLI'nın atanması, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 5435 sayılı Kanunla değişik 37 nci maddesi gereğince uygun görülmüştür.

2 – Bu Kararı Adalet Bakanı yürütür.

30/4/2011

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Ahmet KAHRAMAN
Adalet Bakanı

— • —

Adalet Bakanlığında:

Karar Sayısı : 2011/352

1 – Açık bulunan Kanunlar Genel Müdür Yardımcılığına, Bakanlık Tetkik Hâkimi (33517) Yüksel ERDOĞAN'ın atanması, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 5435 sayılı Kanunla değişik 37 nci maddesi gereğince uygun görülmüştür.

2 – Bu Kararı Adalet Bakanı yürütür.

30/4/2011

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Ahmet KAHRAMAN
Adalet Bakanı

— • —

Adalet Bakanlığında:

Karar Sayısı : 2011/353

1 – Açık bulunan Adlî Sicil ve İstatistik Genel Müdür Yardımcılığına, Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü Daire Başkanı (30648) İsmail KANTAŞ'ın atanması, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 5435 sayılı Kanunla değişik 37 nci maddesi gereğince uygun görülmüştür.

2 – Bu Kararı Adalet Bakanı yürütür.

30/4/2011

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Ahmet KAHRAMAN
Adalet Bakanı

— • —
Adalet Bakanlığında:

Karar Sayısı : 2011/354

1 – Açık bulunan Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü İşyurtları Kurumu Daire Başkanlığına, Bakanlık Tetkik Hâkimi (36873) Mustafa ONUK'un atanması, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 5435 sayılı Kanunla değişik 37 nci maddesi gereğince uygun görülmüştür.

2 – Bu Kararı Adalet Bakanı yürütür.

30/4/2011

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Ahmet KAHRAMAN
Adalet Bakanı

[R.G. 1 Mayıs 2011 – 27921]
— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yönetmelikler

Başbakanlık (Hazine Müsteşarlığı)'tan:

YANLIŞ SİGORTA UYGULAMALARININ TESPİTİ, BİLDİRİMİ, KAYDI VE BU UYGULAMALARLA MÜCADELE USUL VE ESASLARI HAKKINDA YÖNETMELİK

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; yanlış sigorta uygulamaları ile etkin mücadele için yanlış sigorta uygulamalarının tespiti, bildirim, değerlendirilmesi ve raporlanması ile ilgili usul ve esaslar ile bu çerçevede sigorta ilişkisi ile ilgili tüm tarafların yükümlülüklerine ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik sigortalılar, sigorta şirketleri, sigorta aracıları ile sigorta ilişkisi içerisindeki taraflar ve bu ilişkide rol oynayan kişileri kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik; 3/6/2007 tarihli ve 5684 sayılı Sigortacılık Kanununun 32 nci maddesi ile 28/3/2001 tarihli ve 4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununun 1 inci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

a) Merkez: 9/8/2008 tarihli ve 26972 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Sigorta Bilgi Merkezi Yönetmeliğine göre kurulmuş Sigorta Bilgi Merkezini,

b) Müsteşarlık: Hazine Müsteşarlığını,

c) Sigorta aracısı: Sigorta acentesi ile sigorta brokerini,

ç) Şirket: Türkiye'de kurulmuş sigorta/reasürans şirketi ile yurt dışında kurulmuş sigorta/reasürans şirketinin Türkiye'deki teşkilâtını ve emeklilik şirketini,

d) Yanlış sigorta uygulaması: Bu Yönetmelik kapsamında, sigorta ilişkisi içerisindeki taraflardan ya da bu ilişkide rol oynayan kişilerden bir veya birkaçına haksız menfaat sağlamaya yönelik her türlü fiili, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Yanlış Sigorta Uygulamaları

Yanlış sigorta uygulamaları türleri

MADDE 5 – (1) Bu Yönetmelikte düzenlenen yanlış sigorta uygulamaları aşağıda yer alan durumları kapsar:

a) Şirket içi yanlış sigorta uygulamaları: Şirketin her kademedeki personelinin tek başına veya şirket içi ve/veya şirket dışından üçüncü şahıslarla birlikte şirket aleyhine gerçekleştirdiği yanlış sigorta uygulamalarıdır.

b) Sigortalı yanlış sigorta uygulamaları ve tazminat sürecindeki yanlış sigorta uygulamaları: Sigortalının, sigorta ilişkisi içerisindeki ilgili tarafların, tazminat takip araçları, hasar tedvir ve tasfiyesini yürütenler, sigorta eksperleri gibi bu ilişkide rol oynayanların sigorta sözleşmesinin kurulması ve yürürlüğü ile sigorta tazminatının tekemmülü aşamalarında şirkete karşı gerçekleştirdikleri yanlış sigorta uygulamalarıdır.

c) Aracı yanlış sigorta uygulamaları: Sigorta araçlarının şirketlere, sigortalılara veya sigorta ilişkisi içerisindeki ilgili kişilere karşı gerçekleştirdikleri yanlış sigorta uygulamalarıdır.

ç) Diğer yanlış sigorta uygulamaları: (a), (b) ve (c) bentlerinde sayılan haller dışındaki yanlış sigorta uygulamalarıdır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Yanlış Sigorta Uygulamaları Karşısında İlgili Tarafların Yükümlülükleri

İş dürüstlüğü ve etik ilkeler

MADDE 6 – (1) Şirketler ve aracılar iş dürüstlüğüne yüksek standartlara ulaştırmak için gerekli tedbirleri alırlar.

Yanlış sigorta uygulamaları ile mücadele

MADDE 7 – (1) Şirketler ve aracılar yanlış sigorta uygulamalarının önlenmesi, tespiti, kayıt altına alınması, ortadan kaldırılması ve ilgili mercilere bildirim için etkin usuller tesis ederler ve bu amaçla gerekli kaynağı tahsis ederler.

Önlemler

MADDE 8 – (1) Şirketler yanlış sigorta uygulamalarına karşı potansiyel riskleri tespit etmek, yanlış sigorta uygulamaları yapılabilecek süreçleri kontrol altına almak için gerekli tedbirleri alırlar.

Eğitim

MADDE 9 – (1) Şirketler, yönetim kurulu dahil tüm çalışanlarının yanlış sigorta uygulamaları hakkında içeriği Müsteşarlık tarafından belirlenen eğitimleri almalarını sağlarlar.

Bilgilendirme yükümlülüğü

MADDE 10 – (1) Şirketler; sigortalı, lehdar ve hak sahiplerini sigorta tazminatını etkileyecek konularda yanlış bilgi vermelerinin sonuçları hakkında bilgilendirir.

(2) Yanlış sigorta uygulamalarına dolaylı veya doğrudan sebebiyet veren aracılar hakkında, ilgisine göre, 14/4/2008 tarihli ve 26847 mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Sigorta Acenteleri Yönetmeliğinin 11 inci maddesinin dördüncü fıkrası veya 21/6/2008 tarihli ve 26913 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Sigorta ve Reasürans Brokerleri Yönetmeliğinin 21 inci maddesi hükümleri çerçevesinde işlem tesis edilir.

Bildirim yükümlülüğü

MADDE 11 – (1) Sigorta şirketleri yanlış sigorta uygulaması şüphesi nedeniyle tazminat talebini reddettiklerinde durumu ilgiliye yazılı olarak bildirmek ve Merkezde bu amaçla hazırlanan veri tabanına işlemek zorundadırlar.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Yanlış Sigorta Uygulamalarının Değerlendirilmesi ve Raporlanması

Veri tabanı

MADDE 12 – (1) Merkez, yanlış sigorta uygulamalarına ilişkin bilgilerin kaydedildiği ve Müsteşarlıkça belirlenen yetkili kullanıcılar ile şirketlerin erişimine açık özel bir veri tabanı kurar.

(2) Bu veri tabanında bildirilen şüpheli durumlar ağırlıklarına göre sınıflandırılır.

(3) Bu veri tabanında, sigortalı, hak sahibi, sigorta kapsamında hizmet sunucu ve diğer sigorta konusu menfaatte taraf olan ilgililer temelinde sistematik risk değerlendirmesini sağlayan bilgi işlem tabanlı kontroller tesis edilir.

Bilgi paylaşımı

MADDE 13 – (1) Sigorta şirketleri iş kabullerinde ve her türlü risk değerlendirmelerinde Merkezin bu amaçla hazırlanan veri tabanında yer alan bilgileri dikkate alırlar.

İlgili mercilere bildirim

MADDE 14 – (1) Merkez sistematik kontroller sonucunda veya kendisine iletilen bildirimler çerçevesinde yanlış sigorta uygulamasının suç mahiyetinde olduğunu tespit ettiği durumlarda keyfiyeti ilgili adli mercilere ve Müsteşarlığa iletmekle mükelleftir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Geçici ve Son Hükümler

Bu yönetmeliğin yayımı öncesindeki yanlış sigorta uygulamaları

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Şirketler, bu Yönetmeliğin yayımı tarihinden önce mevcut bulunan ve yanlış sigorta uygulamaları olarak değerlendirilen, özellikle mahkeme kararıyla hükme bağlanmış veya adli kovuşturmayla konu olan durumları, bu Yönetmeliğin yayımı tarihinden itibaren üç ay içerisinde Merkez tarafından belirlenen veri yapısında Merkez veri tabanına işlemek zorundadırlar.

Yürürlük

MADDE 15 – (1) Bu Yönetmeliğin;

a) Geçici 1 inci maddesi yayımı tarihinde,

b) Diğer hükümleri 1/6/2011 tarihinde,

yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 16 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan yürütür.

[R.G. 30 Nisan 2011 – 27920]

_____ • _____

 [İçindekilere dön](#)

Başbakanlık (Gümrük Müsteşarlığı)'tan:

GÜMRÜK YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 7/10/2009 tarihli ve 27369 mükerrer sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Gümrük Yönetmeliğinin 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 38 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) 205 inci maddenin dördüncü fıkrası hükümleri saklı kalmak kaydıyla menşesi esaslı ticaret politikası önlemlerine tabi eşyanın serbest dolaşıma girişinde önlemin uygulanmaması için eşyanın önlem uygulanan ülke menşeli olmadığını veya başka bir ülkede gördüğü değişiklik ve işlemler dolayısıyla o ülke menşeli sayılmaması gerektiğini tevsik etmek üzere

menşe ülkenin veya ihracatçı ülkenin yetkili makamlarınca düzenlenmiş olan menşe şahadetnamesi ibraz edilir.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 80 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Yolcu beraberli eşya ambarına alınan eşya için görevli memur tarafından doldurularak bu memur ve eşya sahibi tarafından imzalanan ve gümrük idaresinin resmi mührünü taşıyan bir alındı makbuzu yolcuya verilir. Eşya bu alındıya dayanılarak elektronik ortamda kayda alınır. Bu kayıta, yolcunun ismi ve soyadı ile kendisine verilen alındının numarası da yer alır. Ambar bekleme süresi içerisinde yolcular tarafından yurtdışına gönderilmek istenilen eşyanın işlemleri alındı makbuzu üzerinden yürütülür. Yolcu beraberli eşya ambarından eşya çıkarılması işlemleri, geçici depolama yerlerinden eşya çıkarılması hükümlerine tabidir.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 98 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 98/A maddesi eklenmiştir.

“Cebri icra yoluyla satış

MADDE 98/A – (1) Geçici depolama yerleri ile gümrük antrepolarında bulunan ve henüz gümrük işlemleri bitirilmemiş eşyanın cebri-i icra yoluyla satılması halinde, eşyanın tabi tutulacağı rejime ilişkin gümrük, dış ticaret ve sair mevzuattan kaynaklanan tüm yükümlülükler eşyayı satın alan kişi tarafından yerine getirilir. Bu yükümlülükler yerine getirilmeden eşyanın cebri-i icra kararına istinaden teslim alınmasına izin verilmez.”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 121 inci maddesinin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 150 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “ilk üç günü içinde” ibaresi “yirmi altıncı günü akşamına kadar” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin 180 inci maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(c) Mavi hat; yetkilendirilmiş yükümlü sertifikasına veya Müsteşarlıkça belirlenen onaylanmış kişi statüsüne sahip kişilerin yararlandığı, eşyanın belge kontrolüne veya muayeneye tabi tutulmadığı hattır.”

MADDE 8 – Aynı Yönetmeliğin 184 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mavi hata ilişkin düzenleme yetkisi

MADDE 184 – (1) Müsteşarlık, mavi hattan yararlanmaya ilişkin koşulları belirlemeye, bu hakkın kullanımına, askıya alınmasına ve geri alınmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 9 – Aynı Yönetmeliğin 196 ncı maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(6) Birinci fıkranın (a) bendinde belirtilen eşyanın yükümlüsünün Onaylanmış Kişi Statüsüne sahip olması halinde, tahlil sonuçları alınmadan eşya teslim edilir. Tahlil sonucunun beyana aykırı çıkması halinde, sistem üzerinde beyannameye meşruhat düşülür ve vergilerin yeniden hesaplanmasını gerektirir bir durum olması halinde tahakkuku yeni duruma göre yapılır.”

MADDE 10 – Aynı Yönetmeliğin 223 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Transit rejimine tabi eşyanın ihbar ile özel durumlar dışında mühürlerin sağlam olup olmadığı veya kapların açılmış olup olmadığı tespit edilerek ve gerektiğinde mühür altına alınmak suretiyle varış gümrük idaresine sevk edilmesi esastır. Sistem tarafından eşyanın muayeneye sevk edilmesi halinde, bu belirleme doğrultusunda muayene işlemi gerçekleştirilir. Her durumda, mühürlerin sağlam olmadığı veya kapların açılmış olduğu şüphesi oluşursa eşyanın tam muayenesi yapılır. Bu madde uyarınca yapılacak muayene 180 ila 196 ncı madde hükümlerine göre yapılır.”

MADDE 11 – Aynı Yönetmeliğin 461 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(5) Birinci fıkraya uyarınca tespit olunan vergiler, posta idaresince de tahsil edilebilir. Bu durumda, 462 nci maddenin ikinci ve üçüncü fıkraları uyarınca işlem yapılır.”

MADDE 12 – Aynı Yönetmeliğin 493 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Takip edilebilir olması halinde söz konusu teminat diğer gümrük idarelerinde de geçerlidir.”

MADDE 13 – Aynı Yönetmeliğin 520 nci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“(5) Birinci fıkranın (g) bendinde belirtilen lisans, antrepo açma ve işletme izin belgesinin düzenlenmesinden sonra ibraz edilebilir. Ancak 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanunu ile 5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu kapsamında faaliyette bulunabilmek için gerekli lisans ibraz edilmeden antrepoya eşya alınmasına izin verilmez.

(6) Antrepo izin başvurularında, sadece transit rejimi kapsamında eşya almak üzere faaliyette bulunulacağı belirtilmesi halinde birinci fıkranın (g) bendinde belirtilen lisans aranmaz.”

MADDE 14 – Aynı Yönetmeliğin 588 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “210 uncu” ibaresi “203 üncü” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 15 – Aynı Yönetmeliğe, Ek-6’nın 22 numaralı satırında yer alan “y8473.30.20” ibaresinden sonra gelmek üzere “y8443.99.10, y8517.70.90, y8542.31.10, y8542.32.10, y8542.39, y8529.90.20, y8443.99.10, y8542.31.10, y8542.32.10, y8542.39.10” ve 30 numaralı satırında yer alan “y8548.90.20” ibaresinden sonra gelmek üzere “y8542.31.90, y8542.32.90, y8542.39.90” ibareleri eklenmiştir.

MADDE 16 – Aynı Yönetmeliğin;

a) Ek-14’ünün 10 numaralı eki, Ek-1’deki şekilde,

b) Ek-33’ü Ek-2’deki şekilde,

c) Ek-36’sı Ek-3’teki şekilde,

ç) Ek-40’ı Ek-4’teki şekilde

değiştirilmiştir.

MADDE 17 – Aynı Yönetmeliğin Ek-82’sinin 2, 11, 21 ve 32 numaralı satırları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, 7 numaralı satırı yürürlükten kaldırılmış ve aynı eke aşağıdaki satırlar eklenmiştir.

“

2	72 nci maddede belirtilen taşıtların kontrolüne ilişkin hükümlere uyulmaması.
---	---

”

“

11	Tam beyanlı yaygın basitleştirilmiş usul kapsamında yürütülen işlemler hariç olmak üzere, beyanın kontrolü sonucunda Kanunun 234 üncü maddesinde bahsi geçen aykırılıkların vergi farkı yaratmaması veya %5’i aşmayan vergi farkı yaratması.
----	--

”

“

21	Dahilde İşleme İzin Belgesi kapsamında işlem gören gümrük beyannamesi satır kodu ve/veya muafiyet kodu değişiklikleri.
----	--

”

“

32	Gümrük müşavirlerinin şahıslarına ve şirketlerine ait bildirimlerin öngörülen sürede yapılmaması.
----	---

”

41	Yolcu beraberli eşya muafiyetinin uygulanmasında limit fazlası eşya getirilmesi”
----	--

“

42	Antrepoya alınan eşyanın düzenli ve sayılabilecek şekilde depolanmaması.
----	--

MADDE 18 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 19 – Bu Yönetmelik hükümlerini Gümrük Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin Tarihi		Sayısı
7/10/2009		27369 Mükerrer
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliklerin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin Tarihi		Sayısı
1	31/3/2010	27538
2	2/7/2010	27629
3	2/12/2010	27773
4	31/12/2010	27802
5	26/3/2011	27886

EK-1
“(Ek 10)”

TESLİM ŞEKLİNE İLİŞKİN KODLAR

20 (Birinci ve ikinci alt-bölmeler) no.lu kutu :

Birinci alt-bölüm		İkinci alt-bölüm
Kod	Anlam	Teslim yerinin adı
EXW	Satıcının işyerinde (atölye, fabrika, antrepo ...) teslim	Yer adı
FCA	Taşıyıcıya teslim	Yer adı
FAS	Gemi bordasında teslim	Sevk limanının adı
FOB	Gemi güvertesinde teslim	Sevk limanının adı
CFR	Eşya bedeli ve navlun (C&F)	Variş limanının adı
CIF	Eşya bedeli, sigorta ve navlun	Variş limanının adı
CPT	Navlun ödenmiş olarak teslim	Variş yerinin adı
CIP	Eşya bedeli, sigorta ve navlun ödenmiş olarak teslim	Variş yerinin adı
DAT	Terminalde teslim	Variş limanı veya yerinde belirlenen terminalin adı
DAP	Belirlenen yerde teslim	Variş yerinin adı
DDP	Vergisi ödenmiş olarak teslim	Variş yerinin adı
XXX	Yukarıdakiler hariç teslim şartları	Sözleşmede yer alan teslim şartlarının açıklanması

EK-2

EK-33”

RİSKLİ EŞYA

Armonize Sistem Kodu	Eşya Tanımı
0207 12 0207 14	01.05 pozisyonuna giren ve Gallus domesticus türüne ait kümes hayvanlarının etleri ve yenilen sakatları (dondurulmuş),
1701 11 1701 12	Kamış veya pancar şekeri ve kimyaca saf sakaroz (katı halde)

1701 91 1701 99	
2208 20 2208 30 2208 40 2208 50 2208 60 2208 70 2208 90	Alkol derecesi hacim itibariyle %80'den az olan tağyir (denatüre) edilmemiş etil alkol; damıtım yoluyla elde edilen alkollü içkiler, likörler ve diğer alkollü içecekler
2402.10 2402 20 2403 10 4813 5601.22.10.00.11	Tütün içeren purolar, uçları açık purolar ve sigarillolar Tütün içeren sigaralar İçilen tütün (herhangi bir oranda tütün yerine geçen maddeleri içersin içermesin) 'Sigara kağıdı (ölçüsüne göre kesilmiş, defter veya boru haline getirilmiş olsun olmasın:” Sigara filtresi
27 nci faslın tamamı (27.01 ila 27.05 ve 27.16 hariç)	Mineral yakıtlar, mineral yağlar ve bunların damıtılmasından elde edilen ürünler, bitümenli maddeler, mineral muımlar (taş kömürü, taşkömüründen elde edilen briketler, toprak ve benzeri katı yakıtlar; linyit; turb; taşkömürü, linyit ve turbdan elde edilen kok ve semikok, kami kömürü; havagazı, sugazı, fakir gaz ve benzeri gazlar ve elektrik enerjisi hariç)
1801 00	Kakao, dane ve kırıkları
0901 0902 0903	Kahve, çay ve Paraguay çayı
0802 11 0802 12 0802 31 0802 32 0803 00	Badem, ceviz, muz
8517 12 8519 81 8521 8528 8471 8473.30	Cep telefonu, ses ve görüntü oynatıcıları, bilgisayar ve yedek parçaları

EK-3

EK-36”

**TRANSİT REJİMİ
TEMİNAT MEKTUBU
(BİREYSEL TEMİNAT)**

Bu belge ileGümrük Müdürlüğünde (teminat idaresi) asıl sorumlu.....' nunGümrük Müdürlüğünden (hareket idaresi)Gümrük Müdürlüğüne

(varış idaresi) kadar transit rejimine tabi tuttuğu aşağıda tanımlanan eşyanın transit rejiminden usulsüz olarak çıkarılması veya eşya transit rejiminden usulsüz olarak çıkartılmamakla birlikte, transit rejiminin uygulanmasından doğan yükümlülüklerden herhangi birinin yerine getirilmemesi veya eşyanın transit rejimine tabi tutulmasına ilişkin herhangi bir koşula uyulmaması nedenleri ile yükümlülüğün doğması halinde, gümrük vergileri için tahakkuk ettirilen,

(yazıyla
.....) TL'yi gümrük idaresince yapılacak ilk istek üzerine bu durumu ispat eden başka bir belge aramaya lüzum görmeksizin itirazsız ödemeyi taahhüt ettiğimizi ve bu miktarın gümrük idaresince istenmiş olması, istenen miktarın tahsil edilmesi gereken hale geldiğini ifade edeceğinden ve istek tarihinden itibaren 7 gün içinde ödenmemesi halinde, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri çerçevesinde teminatın kabulü tarihinden itibaren paranın gümrük kasasına yatırıldığı tarihe kadar geçecek günlere ait kanuni faiz ve gecikme zamları ile ödeyeceğimizi teminatı veren kurum temsil ve imzaya yetkili memurları sıfatıyla beyan ve taahhüt ederiz.

İşbu Teminat Mektubu kesin ve süresizdir.

Eşyanın tanımı:

.....
.....

Bu taahhüt, teminat idaresince kabul tarihinden itibaren geçerli olur. Aşağıdaki imzaların sahibi, bu taahhütle kapsanan ve teminatın iptal ve feshinin yürürlüğe girmesinden önce başlamış transit işlemi sırasında ortaya çıkan gümrük vergilerinin ödenmesinden, ödeme talebi bu tarihten sonra yapılırsa dahi, sorumlu olmaya devam eder. Ancak teminat mektubunun iadesi ile bankanın yükümlülükleri sona erer.

.....
İmza- Ad Soyadı)

.....
İmza- Ad Soyadı)

Teminat idaresi tarafından kabul

Bu teminat mektubu,Gümrük Müdürlüğünde (teminat idaresi) tarih ve sayılı transit beyannamesi kapsamında geçerli transit işlemini kapsamak üzere, tarihinde kabul edilmiştir.

.....
“(Mühür ve imza)

TRANSİT REJİMİ

**TEMİNAT
T MEKTUBU
(KAPSAMLI TEMİNAT)**

Bu belge ile Başbakanlık Gümrük Müsteşarlığı Gümrükler Genel Müdürlüğünde (teminat idaresi) asıl sorumlu'nun transit rejimine tabi tuttuğu eşyanın transit rejiminden usulsüz olarak çıkarılması veya eşya transit rejiminden usulsüz olarak çıkartılmamakla birlikte, transit rejiminin uygulanmasından doğan yükümlülüklerden herhangi birinin yerine getirilmemesi veya eşyanın transit rejimine tabi tutulmasına ilişkin herhangi bir koşula uyulmaması nedenleri ile yükümlülüğün doğması halinde, gümrük vergileri için tahakkuk ettirilen, referans tutarın %100 / % 50 / %30 / %1'i olan.....

.....(yazıyla)
TL'na kadar gümrük idaresince yapılacak ilk istek üzerine bu durumu ispat eden başka bir belge aramaya lüzum görmeksizin itirazsız ödemeyi taahhüt ettiğimizi ve bu miktarın gümrük idaresince istenmiş olması, istenen miktarın tahsil edilmesi gereken hale geldiğini ifade edeceğinden ve istek tarihinden itibaren 7 gün içinde ödenmemesi halinde, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri çerçevesinde teminatın kabulü tarihinden itibaren paranın gümrük kasasına yatırıldığı tarihe kadar geçecek günlere ait kanuni faiz ve gecikme zamları ile ödeyeceğimizi teminatı veren kurum temsil ve imzaya yetkili memurları sıfatıyla beyan ve taahhüt ederiz.

İşbu Teminat Mektubu kesin ve süresizdir.

Bu taahhüt, teminat idaresince kabul tarihinden itibaren geçerli olur. Aşağıdaki imzaların sahibi, bu taahhütle kapsanan ve teminatın iptal ve feshinin yürürlüğe girmesinden önce başlamış transit işlemi sırasında ortaya çıkan gümrük vergilerinin ödenmesinden, ödeme talebi bu tarihten sonra yapılırsa dahi, sorumlu olmaya devam eder. Ancak teminat mektubunun iadesi ile bankanın yükümlülükleri sona erer.

.....
İmza- Ad Soyadı)

.....
İmza- Ad Soyadı)

Teminat idaresi tarafından kabul

Bu teminat mektubu, Başbakanlık Gümrük Müsteşarlığı Gümrükler Genel Müdürlüğü (teminat idaresi) tarafından tarihinde kabul edilmiştir.

.....
“(Mühür ve imza)

[R.G. 30 Nisan 2011 – 27920]

_____ • _____

Bayındırlık ve İskân Bakanlığı (Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü)'ndan:

TAPU VE KADASTRO KURULUNUN GÖREV, YETKİ VE ÇALIŞMA USUL VE ESASLARI HAKKINDA YÖNETMELİK

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünün görüşüne esas olmak üzere; Genel Müdürlüğe intikal eden tapu ve kadastroyla ilgili konular ile bunlara ilişkin uygulama ve görüş farklılıklarını gidermeye yönelik Tapu ve Kadastro Kurulunun kuruluş, görev, yetki ve çalışma usul ve esaslarını belirlemektir.

Dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, 25/11/2010 tarihli ve 6083 sayılı Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 9 uncu maddesinin ikinci fıkrasına dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında;
a) Genel Müdür: Tapu ve Kadastro Genel Müdürünü,
b) Genel Müdürlük: Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünü,
c) Genel müdür yardımcısı: Tapu ve kadastro genel müdür yardımcılarını,
ç) Kurul: Genel Müdürlüğe intikal eden tapu ve kadastro ile ilgili konular ile bunlara ilişkin uygulama ve görüş farklılıklarını gidermek üzere oluşturulan Tapu ve Kadastro Kurulunu,

d) Başkan: Kurul toplantılarına başkanlık eden Genel Müdür veya genel müdür yardımcısını,

e) Sekreterlik: Kurul bünyesinde oluşturulan şube müdürlüğünü, ifade eder.

Kurulun oluşumu

MADDE 4 – (1) Kurul, Genel Müdürün veya incelenen konunun niteliğine göre görevlendireceği bir genel müdür yardımcısının başkanlığında, Teftiş Kurulu Başkanı, Birinci Hukuk Müşaviri, Tapu Dairesi Başkanı, Kadastro Dairesi Başkanı ile Genel Müdür tarafından görevlendirilecek, ikisi kadastro ve teknik, ikisi de tapu ve hukuk konularında en az 10 yıllık mesleki bilgi ve deneyime sahip kişilerden oluşur.

(2) Genel Müdür tarafından görevlendirilen kişiler hariç olmak üzere, Kurul üyelerinin görevlerinin başında bulunmadıkları durumlarda yerlerine vekâlet edenler, Kurul üyesi olarak toplantıya katılırlar.

(3) Kurul, ihtiyaç duyulduğu takdirde görüşlerine başvurmak üzere, inceleme konusunu Kurula intikal ettiren daire başkanı, konusunda uzman Genel Müdürlük personeli veya diğer kişileri toplantılara çağırabilir. Ancak bu kişilerin oy kullanma hakları yoktur.

Kurulda görevlendirileceklerin nitelikleri

MADDE 5 – (1) Kurulda görevlendirileceklerin 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde belirtilen genel şartları taşımaları gerekir.

Kurulun görevleri

MADDE 6 – (1) Kurulun, Genel Müdür tarafından görüşülmesi istenilen tapu ve kadastroyla ilgili hukuki, teknik, idari ve mali konulara ilişkin görevleri şunlardır:

a) Genel Müdürlük merkez teşkilatı arasında oluşan uygulama ve görüş farklılıklarını gidermek,

b) Genel Müdürlük taşra teşkilatı veya üçüncü kişilerce Genel Müdürlüğe intikal ettirilen konulara ilişkin olarak Genel Müdürlük ana hizmet, danışma ve denetim veya yardımcı hizmet birimleri arasında oluşan uygulama ve görüş farklılıklarını gidermek,

c) Hizmet ve hizmet sunumuna ilişkin konularda ortaya çıkan yeni uygulamalarda meydana gelen tereddütleri gidermek,

ç) Mevzuatın uygulanmasında ortaya çıkan aksaklıkların giderilmesine yönelik tespit ve önerilerde bulunmak,

d) Genel Müdürlük tarafından yürütülen projelerle ilgili olarak görüş bildirmek,

e) İlgili birimlerce hazırlanan kanun, tüzük, yönetmelik ve genelge taslaklarını incelemek,

f) Kurulca daha evvel karara bağlanan hususlarda başkanlıkların görüş değişikliği taleplerini karara bağlamak.

(2) Kurul, birinci fıkrada hüküm altına alınan görevleri, kanun, tüzük ve yönetmeliklerle verilen görev ve sorumluluklar saklı kalmak kaydıyla Genel Müdürlük görüşünün oluşturulmasında görevlidir.

Kurulun yetkisi

MADDE 7 – (1) Kurul görevleri ile ilgili olarak ihtiyaç duyduğu her türlü kayıt, belge ve bilgiyi ilgili birimlerden isteyebilir. Kurulun talepleri öncelikle yerine getirilir.

(2) Kurul, gerektiğinde mahallinde keşif ve inceleme yapabilir veya yaptırabilir.

(3) Birimler, Kurula intikal ettirilecek konuları ayrıntılı bir biçimde açıklamak, incelemeler sonucu hukuki, idari, mali ve teknik açıdan tereddüde düşülen hususları belirtmek, konu ile ilgili bilgi, belge ve diğer birimlerin görüşünü de ekleyerek Kurula başvururlar. Usulüne uygun yapılmayan başvurular gerekçeleri yazılmak suretiyle Kurulca reddedilir.

Toplantı ve karar yeter sayısı

MADDE 8 – (1) Kurul, Genel Müdür veya Genel Müdürün görevlendireceği genel müdür yardımcısının başkanlığında üye tam sayısının en az üçte ikisi ile toplanır. Başkanın Kurul toplantısında bulunamaması durumunda, görevlendireceği bir üye Kurula başkanlık eder. Başkan, toplantı yeter sayısı sağlanamadığı durumlarda, belirleyeceği bir tarihte Kurulu yeniden toplantıya çağırır.

(2) Kurul, gündemindeki konuları görüşerek karara bağlar. Kararlar, üye tamsayısının salt çoğunluğu ile alınır. Çekimser oy kullanılamaz. Başkan, Kurul toplantılarının yapılmasını ve kararların tutanağa geçirilmesini sağlar.

Toplantı gündemi ve kararların alınması

MADDE 9 – (1) Kurul, Başkanın uygun göreceği yer ve tarihte Genel Müdürün uygun göreceği işleri görüşmek üzere toplanır.

(2) Kurulun toplantı gündemi, Başkanın talimatları doğrultusunda Sekreterlikçe hazırlanır. Gündem içeriği için üyeler de toplantıdan önce öneride bulunabilir. Ancak, gündeme son şeklini Başkan verir.

(3) Toplantı gündemi, acil durumlar dışında, toplantı tarihinden en az bir hafta önceden varsa bilgi ve belgelerle birlikte Kurul üyelerine gönderilir.

(4) Gündem, üyelere gönderildikten sonra da Genel Müdür tarafından gerekli görüldüğü hallerde gündem değişikliği yapılabilir.

(5) Kurul toplantıları gündeme bağlı olarak açılır, görüşülür ve karara bağlanır. Kurul kararları, Genel Müdürün onayına sunulur. Genel Müdür tarafından kararlar bir kez daha görüşülmek üzere Kurula geri gönderilebilir. Kurul kararları Genel Müdürün onayı ile kesinleşir. Kararların tarihi, numarası ve özeti karar defterine yazılır.

(6) Kurul, gündemine alınan konular üzerinde detaylı çalışmalar yaparak rapor ve rapor taslakları hazırlamak üzere, gerektiğinde üyeler arasından çalışma grupları oluşturabilir. Çalışma gruplarınca, başkan ve raportör belirlenir. Hazırlanan raporların sonuç bölümü, maddeler halinde çalışma grubu başkanınca Kurulun onayına sunulur.

(7) Kurul kararları, Başkan ve üyelerce imzalanır. Kurul kararlarına ek oluşturacak proje veya belge olması halinde, bu evraklar da Kurul üyelerince paraflanarak karar dosyasında saklanır.

(8) Kurul kararları, Genel Müdür tarafından onaylandıktan sonra gereği yapılmak üzere ilgili daire başkanlıklarına gönderilir.

(9) Genel Müdürlük, genel uygulamalara yön vermek amacıyla gerektiğinde Kurul kararlarını yayımlayabilir.

(10) Toplantıya katılmayan üyelerin mazeretleri toplantı tutanağında belirtilir. Görevlendirilen üyelerden Kurul toplantılarına katılmaya özen göstermeyen üyeler uyarılır ve üç defa üst üste mazeretsiz Kurul toplantılarına katılmayan bu üyelerin üyeliği sona ermiş sayılır.

Kararların niteliği ve kararlarda bulunması gereken hususlar

MADDE 10 – (1) Kurul kararları, Genel Müdürlük görüşünün oluşturulmasında tavsiye hükmündedir. Kurul kararları, şüphe ve tereddüde yol açmayacak şekilde Başkanının gözetiminde Sekreterlikçe yazılarak imzaya sunulur.

(2) Kurul kararlarında aşağıdaki hususların bulunması zorunludur:

- a) Kurul kararının tarih ve sayısı,
- b) Kararı veren Kurul üyelerinin adı, soyadı, unvanı ve imzası,
- c) Kurulun gündemine gelen konuya ilişkin ilgili birimin görüş özeti,
- ç) İleri sürülen bütün delillerin ve savunmaların değerlendirilmesi,
- d) Gerekçe ve kararın hukuki dayanağı,
- e) Sonuç,
- f) Varsa ayrık görüş yazısı.

Sekreterlik

MADDE 11 – (1) Kurulun sekretarya işleri Kurul bünyesinde oluşturulan şube müdürlüğüne yürütülür.

(2) Sekreterliğin görevleri şunlardır:

- a) Kurulun toplanması ve gündemine ilişkin yazışmaları yapmak,
- b) Hazırlanan gündemi Kurul üyelerine göndermek,
- c) Kurul toplantılarında Başkana ve kurul üyelerine yardımcı olmak,
- ç) Kurul kararlarının kurul üyelerine ve ilgili birimlere gönderilmesini sağlamak,
- d) Kurul kararlarına ilişkin yazışma, kayıt, dosyalama ve arşivleme hizmetlerini yapmak,
- e) Kurul kararlarını raporlamak,
- f) Başkanı tarafından verilecek diğer görevleri yerine getirmek.

Huzur hakkı

MADDE 12 – (1) Genel Müdürlük dışından görevlendirilen Kurul üyelerine, ayda dört toplantıyı geçmemek üzere katıldıkları her toplantı için (3000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarda huzur hakkı ödenir.

Yürürlük

MADDE 13 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 14 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğüne bağlı olduğu Bakan yürütür.

[R.G. 30 Nisan 2011 – 27920]

_____ • _____

 [İçindekilere dön](#)

Bayındırlık ve İskan Bakanlığı (Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü)'ndan:

**TAPU MÜDÜRLÜKLERİNCE YETKİ ALANI DIŞINDA KAYITLI BULUNAN
TAŞINMAZLARLA İLGİLİ TAPU İŞLEMLERİNİN YAPILMASINA**

İLİŞKİN USUL VE ESASLAR HAKKINDA YÖNETMELİK

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, tapu müdürlükleri tarafından kendi yetki alanı dışında kayıtlı bulunan taşınmazlarla ilgili Genel Müdürlükçe belirlenecek akitli ve akitsiz tapu işlemlerinin yapılmasına ilişkin usul ve esasları belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, 25/11/2010 tarihli ve 6083 sayılı Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 9 uncu maddesine göre tapu müdürlükleri tarafından kendi yetki alanı dışında kayıtlı bulunan taşınmazlarla ilgili yapılacak tapu işlemlerinin tâbi olacağı usul ve esasları kapsar.

(2) Resmî yazışma ile yapılan tapu işlemlerinde ve tapu işlemleri öncesinde kadastro müdürlüklerince tescil bildirim beyannamesi düzenlenmesi gereken işlemlerde bu Yönetmelik hükümleri uygulanmaz.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 6083 sayılı Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 9 uncu maddesinin üçüncü fıkrasına dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Bilgi Teknolojileri Dairesi Başkanlığı: Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü Bilgi Teknolojileri Dairesi Başkanlığını,
 - b) Elektronik ortam: Belge ve bilgilerin üzerinde bulunduğu her türlü bilgisayar, gezgin elektronik araçları, bilgi ve iletişim teknolojisi ürünlerini,
 - c) Genel Müdürlük: Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünü,
 - ç) İstem belgesi: Tescil veya terkin istem belgesini,
 - d) Kütük: Taşınmazın kayıtlı bulunduğu Tapu Kütüğü, Kat Mülkiyeti Kütüğü, Zabıt Kütüğü veya Kat Mülkiyeti Zabıt Kütüğünü,
 - e) TAKBİS: Tapu ve Kadastro Bilgi Sistemini,
 - f) Tapu Dairesi Başkanlığı: Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü Tapu Dairesi Başkanlığını,
 - g) Temsilci: Tapu işlemine taraf olan gerçek ve tüzel kişilerin kanunî veya iradî temsilcilerini,
 - ğ) Tüzük: 18/5/1994 tarihli ve 94/5623 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan ve 7/6/1994 tarihli ve 21953 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Tapu Sicili Tüzüğünü,
 - h) Yetki veren tapu müdürlüğü: Talep konusu taşınmazın yetki alanı içinde bulunduğu tapu müdürlüğünü,
 - ı) Yetki verilen tapu müdürlüğü: Talep konusu tapu işlemi gerçekleştirilecek tapu müdürlüğünü,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Kanunî Yetki, Yetki Alınması ve Yetki Verilmesi İşlemleri

Yetki alınarak tapu işlemi yapılması

MADDE 5 – (1) Tapu müdürlükleri, hak sahibinin talebi üzerine, kendi yetki alanı dışında kayıtlı bulunan taşınmazlarla ilgili tapu işlemlerini, taşınmazın kayıtlı bulunduğu tapu müdürlüğünden yetki almak ve kanunen bir engel olmadığını tespit etmek suretiyle yapmaya yetkilidir.

(2) Tapu işleminin tamamlanması için mevzuat gereği birden fazla kimsenin veya temsilcisinin irade beyanında bulunması gerekli ise, bunların tamamının imza sırasında yetki verilen tapu müdürlüğünde birlikte hazır bulunmaları zorunludur.

Talebin yapıldığı tapu müdürlüğünce yapılması gereken işlemler

MADDE 6 – (1) Tapu müdürlüğüne, yetki alanı dışında kayıtlı bulunan taşınmaza yönelik tapu işlemiyle ilgili talepte bulunulduğunda aşağıdaki işlemleri sırasıyla yapar:

a) Tapu işleminin taraflarını ve talebin konusunu açıkça belirtmek suretiyle, tapu işleminin yapılması için yetkili tapu müdürlüğünden yetki isteyerek, talep konusu taşınmazın tapu kayıt örneği ile hak sahibinin belirlenmesi için gereken tescile esas belgelerin resmî yazı ile veya elektronik ortamda gönderilmesini talep eder.

b) Yetki alındıktan sonra, hak sahibinin belirlenmesi işlemi Tüzüğün 13 üncü maddesine, tasarruf yetkisinin belirlenmesi işlemi 14 üncü maddesine göre yapılır.

c) Başvuru istem belgesinde, resmî senette veya istem belgesinde yetki yazısının tarihi ve sayısı ile işlemin yapılmasında kanunen bir engel olmadığı belirtilir.

Yetki veren tapu müdürlüğünce yapılması gereken işlemler

MADDE 7 – (1) Yetki veren tapu müdürlüğünce aşağıdaki işlemler sırasıyla yapılır:

a) Talep konusu işlemin yapılması için, tescile esas belgelerde yer alan kimlik verileri ile hak sahibinin Merkezi Nüfus İdaresi Sistemi (MERNİS) üzerindeki T. C. Kimlik Numarasının belirlenebiliyor olması halinde, yetki isteyen tapu müdürlüğüne resmî yazı ile veya elektronik ortamda yetki verilir. Aksi halde yetki verilmez.

b) Yetki verilen taşınmazın kütük sahifesinin beyanlar hanesine, "... işlemi için ... tapu müdürlüğüne yetki verildi. Tarih/Giden evrak sayı numarası" belirtmesi işlenir.

c) Talep konusu taşınmazın bütün takyidatlarını gösterir tapu kayıt örneği ile kütük sahifesi ve hak sahibinin belirlenmesine yönelik tescile esas belgeleri aslından renkli olarak taranmak suretiyle resmî yazıyla veya elektronik ortamda yetki isteyen tapu müdürlüğüne gönderir.

ç) Talep edilen işlemin neticelenmesi için diğer kamu kurum ve kuruluşları ile resmî yazışma gereken hallerde, bu yazışmalar yetki veren tapu müdürlüğü tarafından yapılır.

d) Talep vekâleten yapılmışsa, aziller siciline bakılarak azil durumu da bildirilir. Yetki verildikten sonra azil gelmişse, azil durumu derhal yetki verilen tapu müdürlüğüne en seri vasıtalar ile (TAKBİS yoluyla, telefon, e-mail, faks gibi) bildirilir. İşlem tamamlanmamış ise, yetki verilen tapu müdürlüğü işlemi reddeder ve reddi yetki veren tapu müdürlüğüne bildirir.

e) Yetki verildikten ve tapu kayıt örneği gönderildikten sonra taşınmazla ilgili herhangi bir kısıtlama geldiğinde, durum derhal yetki verilen tapu müdürlüğüne en seri vasıtalar ile (TAKBİS yoluyla, telefon, e-mail, faks gibi) bildirilir.

1) Kısıtlama, yetki verilen işlemin yapılmasına engel oluyorsa, yetki verilen tapu müdürlüğü ile en seri vasıtalarla irtibata geçilerek işlemin tamamlanıp tamamlanmadığı tespit edilir. İşlem tamamlanmamış ise, verilen yetki resmî yazı ile iptal edilir ve yetki veren tapu müdürlüğünce kısıtlama ile ilgili işlem yapılır. İşlem tamamlanmış ise, kısıtlama talebi yetki veren tapu müdürlüğünce reddedilir.

2) Kısıtlama, yetki verilen işlemin yapılmasına engel olmuyorsa, yetki verilen tapu müdürlüğü ile en seri vasıtalarla irtibata geçilerek işlemin tamamlanıp tamamlanmadığı tespit edilir. İşlem tamamlanmamış ise, yetki veren tapu müdürlüğünce kısıtlama ile ilgili işlem yapılarak, kısıtlama sonrasında tarafların irade beyanı doğrultusunda işlem yapılır. İşlem tamamlanmış ise, kısıtlama talebi yetki veren tapu müdürlüğünce reddedilir.

f) Yetki verildikten ve tapu kayıt örneği gönderildikten sonra, yetki verilen işlemin sonucu kesin olarak tespit edilip, beyanlar hanesine işlenen yetki verildiğine dair belirtme terkin edilmeden, yetki verilen işleme konu taşınmazla ilgili malikin veya temsilcisinin talebe bağlı işlemleri yetki veren tapu müdürlüğünce karşılanmaz.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Tapu Harçlarının Tahsili, İşlemin Yapılması, Tescil ve Belgelerin Arşivlenmesi **Tapu harçları ve döner sermaye bedeli tahsili**

MADDE 8 – (1) Yetki verilen tapu müdürlüğü talep konusu tapu işlemiyle ilgili tapu harçlarının ve döner sermaye bedelinin tahsilini sağlamakla yetkili ve sorumludur.

(2) Tarafların tapu harcına esas olmak üzere belirttikleri değer, taşınmazın emlak vergisi değerinden az olmaması gerektiği, aksi halde aradaki farka isabet eden harç miktarının 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre cezalı olarak tahsil edileceği ihtar edilerek, tapu harçları taraflarca beyan edilen devir ve iktisap bedeli üzerinden hesaplanır.

Tapu işleminin tamamlanması

MADDE 9 – (1) Yetki alındıktan, hak sahibi ve tasarruf yetkisi belirlendikten ve işlemin yapılmasında kanunen bir sakınca olmadığı tespit edildikten sonra akit yapılmasını gerektirmeyen işlemlerde istem belgesi, akdi gerektiren işlemlerde resmî senet yetki verilen tapu müdürlüğüne düzenlenir.

(2) İstem belgesi veya resmî senet taraflar ve işlemi gerçekleştiren tapu görevlilerince imzalanır, işlem yevmiye defterine kayıt edilir ve istem belgesi veya resmî senet üzerine, yevmiye tarihi, saati ve dakikası ile yevmiye numarası yazılır. Taraflara, işlemin türüne göre, tapu senedi ve/veya ipotek belgesi verilir. Talep vekâleten yapılmışsa, istem belgesi veya resmî senet imzalanmadan evvel de azil durumu yetki veren tapu müdürlüğünden resmî yazıyla veya elektronik ortamda sorularak, alınacak cevaba göre işlem yapılır.

(3) Resmî senet veya istem belgesi ile tapu senedi ve/veya ipotek belgesinin onaylı birer örneği ve işleme esas diğer belge asılları resmî yazı ile veya elektronik ortamda taşınmazın kütüğüne şerh, belirtme, terkin veya tescil yapılmak üzere yetki veren tapu müdürlüğüne gönderilir.

(4) Resmî senet veya istem belgesinin aslı ile diğer belgelerin birer adet onaylı örneği yetki verilen tapu müdürlüğünde Genel Müdürlükçe belirlenecek usul ve esaslara göre arşivlenecektir. Tapu senedi ve/veya ipotek belgesinin yetki verilen müdürlükteki nüshası hakkında, Tüzüğün 103 üncü maddesine göre işlem yapılır.

Şerh, belirtme, terkin veya tescil

MADDE 10 – (1) Resmî senet veya istem belgesi ile tapu senedi ve/veya ipotek belgesinin onaylı birer örneği ile işleme esas diğer belge asıllarının resmî yazı ile veya elektronik ortamda yetki veren tapu müdürlüğüne ulaşmasından sonra yetki veren tapu müdürlüğüne taşınmazın kütüğüne yetki verilen tapu müdürlüğünün yetki konusu işlem için kullandığı yevmiye numarası ile işlemin niteliğine göre şerh, belirtme, terkin veya tescil işlemleri yapılır. Yevmiye numarası, karışıklıklara sebebiyet verilmemesi için işlemin yapıldığı yıl/yevmiye numarası (2011/30489) şeklinde yazılır.

(2) İstem belgesinin onaylı örneği ve işleme esas diğer belge asılları yetki veren tapu müdürlüğünde Tüzük hükümlerine göre arşivlenir. Resmî senedin onaylı örneği ise, Genel Müdürlükçe belirlenecek usul ve esaslara göre arşivlenecektir.

(3) Kütüğe şerh, belirtme, terkin veya tescil işlemi yapıldıktan sonra, kütüğün beyanlar hanesindeki 7 nci maddenin birinci fıkrasının (b) bendine istinaden yapılan “yetki verildiğine dair belirtme” yetki verilen tapu müdürlüğünün yetki konusu işlem için kullandığı yevmiye numarası ile Tüzük hükümlerine göre re’sen terkin edilir.

(4) Şerh, belirtme, terkin veya tescil işleminin yapıldığı yetki verilen tapu müdürlüğüne resmî yazı ile veya elektronik ortamda bildirilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

İşlemden vazgeçme, işlemin yapılamaması ve red yetkisi

MADDE 11 – (1) Tarafların işlemden vazgeçmesi, işlemin bir ay süreyle takip edilmemesi veya eksik olan belgelerin bir ay içinde ibraz edilmemesi halinde, verilen yetki iptal edilmiş sayılır ve durum yetki veren tapu müdürlüğüne resmî yazı ile bildirilir. Kütüğün beyanlar hanesindeki belirtme yetkinin iptal edildiğini bildiren resmî yazının tarihi ve sayısı esas alınarak Tüzük hükümlerine göre re’sen terkin edilir.

(2) Talep konusu işlemin, 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanununun 1016 ncı maddesi ve Tüzüğün 23 üncü maddesine göre yetki verilen tapu müdürlüğüne

reddedilmesi üzerine, red kararı kütüğün beyanlar hanesinde belirtme yapılmak üzere yetki veren tapu müdürlüğüne bildirilir. Red kararının varlığı, red tarihi ve yevmiye numarası esas alınarak kütüğün beyanlar hanesinde belirtilir. Red kararının kesinleşmesi üzerine, verilen yetki iptal edilmiş sayılır ve kütüğün beyanlar hanesindeki yetki verildiğine dair şerh, red tarihi ve yevmiye numarası ile Tüzük hükümlerine göre re'sen terkin edilir.

(3) İkinci fıkraya göre tapu işleminin reddedildiği hallerde, red gerekçeleri giderilmeden herhangi bir tapu müdürlüğünde reddin konusu tapu işlemi yapılamaz.

(4) Verilen yetkinin iptal edilmiş sayıldığı hallerde, işlemin yeniden talep edilmesi halinde, bir kez daha yetki alınması ve diğer işlemlerin yapılması zorunludur.

İşlemin büyükşehir belediyesi sınırları dâhilinden talep edilmesi

MADDE 12 – (1) Müşterek rehin, taksim ve trampa işlemleri hariç olmak üzere, büyükşehir belediye sınırları dâhilinde bulunan taşınmazlarla ilgili tapu işlemleri, aynı büyükşehir belediye sınırlarında bulunan diğer tapu müdürlüklerince yetki alınmak suretiyle yapılamaz.

Sorumluluk, bilgi ve belgelerin elektronik ortamda alınıp verilmesi ve koordine

MADDE 13 – (1) Tapu işleminin yapılmasına esas tapu kayıt örneğinin, kısıtlamaların, azil durumunun ve hak sahibinin belirlenmesine esas bilgi ve belgelerin doğru, eksiksiz ve zamanında gönderilmesinden ve işlem neticesinde kütük üzerinde şerh, belirtme, terkin veya tescil yapılmasından yetki veren tapu müdürlüğü görevlileri; hak sahibinin belirlenmesinden, azil durumunun kontrolünden, işlemin yapılmasında kanunî bir engel bulunmadığının tespiti ve resmî senet veya istem belgesi düzenlenmesinden ve bunların doğru, eksiksiz ve zamanında gönderilmesinden yetki verilen tapu müdürlüğü görevlileri sorumludur.

(2) Elektronik ortamda bilgi ve belge alınıp verilmesi, bunlarla ilgili güvenlik tedbirleri ve şifre verilmesi işlemleri Bilgi Teknolojileri Dairesi Başkanlığı tarafından yürütülür. Yetki alınarak tapu işlemi yapılması işlemleri ile ilgili tapu müdürlüklerine verilen şifrenin gizliliği ve yenilenmesinin sorumluluğu tapu müdürüne aittir. Bu şifrelerin izinsiz ya da izinsiz olarak üçüncü kişiler tarafından kullanılması yasaktır.

(3) Elektronik ortamdaki yazışmalar mevzuatta belirtilen resmi yazışma kurallarına ve güvenlik önlemlerine uyularak yapılır. Genel Müdürlüğün e-imza uygulamasını başlatması ile birlikte, imza yetkisine sahip kişi yazıyı, güvenli elektronik imzası ile imzalayabilir.

(4) Yapılan yazışmalar ile bilgi ve belgeler elektronik ortamda kaydedilir, dosyalanır ve ilgili tapu müdürlüğüne iletilir. Gelen bilgi ve belgeler kâğıda dökülerek işleme alınabilir.

(5) Bilgi ve belgelerin elektronik ortamda gönderilmesinde TAKBİS veri tabanının kullanılması zorunludur.

(6) Bu Yönetmelik hükümlerine göre yapılacak tapu işlemlerinde belgeler elden takip edilemez.

(7) Bu Yönetmelik hükümlerine göre yapılacak tapu işlemlerinin takibi, kontrolü, koordinesi ve istatistiğinin tutulması iş ve işlemleri Tapu Dairesi Başkanlığı bünyesinde kurulacak birim tarafından yürütülür.

Güvenlik

MADDE 14 – (1) Elektronik ortamın güvenliğinin ve işlem sürekliliğinin sağlanması, yetkisiz erişimin engellenmesi hususunda ilgili mevzuatına uygun olarak Bilgi Teknolojileri Dairesi Başkanlığı tarafından gerekli tedbirler alınır.

(2) Bilgi Teknolojileri Dairesi Başkanlığı, elektronik ortamdaki belgelerin değiştirilmesini ve aslına uygun olmayan biçimde çoğaltılmasını önleyen teknik tedbirleri alır.

Yurt dışından tapu işlemi yapılması

MADDE 15 – (1) Yurt dışından yapılacak tapu işlemlerinde de bu Yönetmelik hükümleri uygulanır.

Hüküm bulunmayan haller

MADDE 16 – (1) Bu Yönetmelikte hüküm bulunmayan hallerde, Türk Medenî Kanunu, Tüzük ve 10/11/2009 tarihli ve 27402 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Tapu Sicil

Müdürlüklerince Düzenlenen Resmî Senetlere İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik hükümleri uygulanır.

Müdürlük sınırlaması

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Bu Yönetmelik kapsamında yetki alınmak suretiyle gerçekleştirilecek tapu işlemlerini yürütecek TAKBİS sistemine dâhil tapu müdürlüklerini belirlemeye Genel Müdürlük yetkilidir.

Yürürlük

MADDE 17 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinden üç ay sonra yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 18 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünün bağlı bulunduğu Bakan yürütür.

[R.G. 30 Nisan 2011 – 27920]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığından:
KISA ÇALIŞMA VE KISA ÇALIŞMA ÖDENEĞİ HAKKINDA YÖNETMELİK

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununa göre sigortalı sayılan kişileri hizmet akdine tabi olarak çalıştıran işverenin, genel ekonomik, sektörel veya bölgesel kriz ile zorlayıcı sebeplerle işyerindeki haftalık çalışma sürelerini geçici olarak önemli ölçüde azaltması veya işyerinde faaliyeti tamamen veya kısmen geçici olarak durdurması hallerinde, işçilere kısa çalışma ödeneği ödenmesine ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik 4447 sayılı Kanunun Ek 2 nci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında;

- a) Bakanlık: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığını,
- b) Bölgesel kriz: Ulusal veya uluslararası olaylardan dolayı belirli bir il veya bölgede faaliyette bulunan işyerlerinin ekonomik olarak ciddi şekilde etkilenip sarsıldığı durumları,
- c) Genel ekonomik kriz: Ulusal veya uluslararası ekonomide ortaya çıkan olayların, ülke ekonomisini ve dolayısıyla işyerini ciddi anlamda etkileyip sarstığı durumları,
- ç) Kısa çalışma: Üç ayı geçmemek üzere; işyerinde uygulanan çalışma süresinin, işyerinin tamamında veya bir bölümünde geçici olarak en az üçte bir oranında azaltılmasını veya süreklilik koşulu aranmaksızın en az dört hafta süreyle faaliyetin tamamen veya kısmen durdurulmasını,
- d) Kısa çalışma ödeneği: 6 ncı maddede belirtilen koşulların sağlanması halinde işçiye yapılan ödemeyi,
- e) Kurum: Türkiye İş Kurumunu,
- f) Kurum birimi: Türkiye İş Kurumunun il ve ilçelerde kurulu birimlerini,
- g) Kurum Yönetim Kurulu: Türkiye İş Kurumu Yönetim Kurulunu,
- ğ) Sektörel kriz: Ulusal veya uluslararası ekonomide ortaya çıkan olaylardan doğrudan etkilenen sektörler ve bunlarla bağlantılı diğer sektörlerdeki işyerlerinin ciddi anlamda sarsıldığı durumları,

h) Zorlayıcı sebep: İşverenin kendi sevk ve idaresinden kaynaklanmayan, önceden kestirilemeyen, bunun sonucu olarak bertaraf edilmesine olanak bulunmayan, dışsal etkilerden ileri gelen, geçici olarak çalışma süresinin azaltılması veya faaliyetin tamamen veya kısmen durdurulması ile sonuçlanan deprem, yangın, su baskını, salgın hastalık, seferberlik ve benzeri nedenleri, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Bildirim ve Talebin Değerlendirilmesi

Bildirim ve içeriği

MADDE 4 – (1) Genel ekonomik, sektörel veya bölgesel kriz ile zorlayıcı sebeplerle işyerinde kısa çalışma yapılmasını talep eden işveren, Kurum birimine, varsa toplu iş sözleşmesi tarafı sendikaya yazılı bildirimde bulunur.

(2) İşveren bildiriminde;

a) Genel ekonomik, sektörel veya bölgesel kriz ile zorlayıcı sebeplerin işyerine etkilerini ve zorlayıcı sebebin ne olduğunu,

b) İşyerinin unvanını, adresini, varsa toplu iş sözleşmesi tarafı sendikayı ve sosyal güvenlik işyeri sicil numarasını,

c) Varsa iddiasını kanıtlayıcı somut belgeleri, belirtmek zorundadır.

(3) İnceleme esnasında; kısa çalışma yaptırılacak işçilere ilişkin bilgileri içeren liste, işveren tarafından Kurumca belirlenen formatta hazırlanarak, manyetik ve yazılı ortamda Kurum yetkilisine teslim edilir.

Talebin değerlendirilmesi

MADDE 5 – (1) İşverenin kısa çalışma talebi, öncelikle Kurum tarafından sebep ve şekil yönünden değerlendirilir.

(2) Genel ekonomik, sektörel veya bölgesel krizin varlığı, işçi ve işveren sendikaları konfederasyonlarının iddia etmesi ya da bu yönde kuvvetli emarenin bulunması halinde, Kurum Yönetim Kurulunca karara bağlanır.

(3) İkinci fıkrada belirtilen karar alınmadan, genel ekonomik, sektörel veya bölgesel kriz ile zorlayıcı sebeplerle bağdaşmadığı halde, nakit darlığı, ödeme güçlüğü, pazar daralması ve stok artışı gibi sebeplere dayalı olarak yapıldığı tespit edilen başvurular Kurum tarafından reddedilir.

(4) Genel ekonomik, sektörel veya bölgesel kriz ile zorlayıcı sebeplerle yapılan başvuruların uygunluk tespiti, Kurum yetkililerince ivedilikle yapılır. İnceleme sonucu, Kurum tarafından işverene bildirilir. İşveren durumu, işyerinde işçilerin görebileceği bir yerde ilan eder ve varsa toplu iş sözleşmesine taraf işçi sendikasına bildirir. İlan yoluyla işçilere duyuru yapılmadığı durumlarda, kısa çalışmaya tabi işçilere yazılı bildirim yapılır.

(5) Kısa çalışma başvurusu ve uygunluk tespitine ilişkin diğer işlemler Kurum tarafından belirlenir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Kısa Çalışma Ödeneği

Kısa çalışma ödeneğinden yararlanma koşulları

MADDE 6 – (1) İşçinin kısa çalışma ödeneğinden yararlanabilmesi için;

a) İşverenin kısa çalışma talebinin Kurumca uygun bulunması,

b) İşçinin kısa çalışmanın başladığı tarihte, 4447 sayılı Kanununun 50 nci maddesine göre çalışma süreleri ve işsizlik sigortası primi ödeme gün sayısı bakımından işsizlik ödeneğine hak kazanmış olması, gerekmektedir.

Kısa çalışma ödeneğinin miktarı ve ödenmesi

MADDE 7 – (1) Günlük kısa çalışma ödeneğinin miktarı, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 39 uncu maddesine göre 16 yaşından büyük işçiler için uygulanan aylık asgari ücretin brüt tutarının % 150'sini geçmemek üzere, sigortalının son on iki aylık prime

esas kazançları dikkate alınarak hesaplanan günlük ortalama brüt kazancının % 60'ıdır. Kısa çalışma ödeneği, 4447 sayılı Kanunun Ek 2 nci maddesine aykırı olmamak koşuluyla aynı Kanunun 50 nci maddesindeki esaslara göre ödenir.

(2) Kısa çalışma ödeneğinin süresi üç ayı aşmamak üzere kısa çalışma süresi kadardır.

(3) Kısa çalışma ödeneği, işyerinde uygulanan haftalık çalışma süresini tamamlayacak şekilde, çalışılmayan süreler için aylık olarak hesaplanır.

(4) Kısa çalışma ödeneği, ekonomik gelişmelerin işyerinin faaliyetleri üzerine etkileri doğrultusunda uygunluk tespitinde belirtilen süreyi aşmamak kaydıyla fiilen gerçekleşen kısa çalışma süresi üzerinden verilir.

(5) Zorlayıcı sebeplerle işyerinde kısa çalışma yapılması halinde, ödemeler 4857 sayılı Kanunun 24 üncü maddesinin (III) numaralı bendinde ve 40 ıncı maddesinde öngörülen bir haftalık süreden sonra başlar.

(6) İşçinin kısa çalışma ödeneği aldığı süre için, 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu gereği ödenecek sigorta primi, İşsizlik Sigortası Fonu tarafından Sosyal Güvenlik Kurumuna aktarılır.

(7) Kısa çalışma ödeneğinden yararlanan işçi, işsizlik sigortasından yararlanmak için 4447 sayılı Kanunun 50 nci maddesinde öngörülen koşullar gerçekleşmeden işsiz kalırsa, kısa çalışma ödeneği aldığı süre düşüldükten sonra, daha önce hak ettiği işsizlik ödeneği süresini dolduruncaya kadar işsizlik ödeneğinden yararlanır.

(8) Kısa çalışma ödeneği, işçinin kendisine, aylık olarak her ayın sonunda ödenir.

(9) Kısa çalışma ödeneği nafaka borçları dışında haciz veya başkasına devir veya temlik edilemez.

(10) İşverenin hatalı bilgi ve belge vermesi nedeniyle yapılan fazla ödemeler, yasal faizi ile birlikte işverenden, işçinin kusurundan kaynaklanan fazla ödemeler ise yasal faizi ile birlikte işçiden tahsil edilir.

Kısa çalışma ödeneğinin durdurulması

MADDE 8 – (1) Kısa çalışma uygulaması devam eden işyerlerinde yapılan inceleme sırasında işverenin ödenek alan işçilerin çalışma süreleri ile ilgili hatalı bilgi ve belge verdiğinin tespit edilmesi ve Kurum müfettişinin yazılı talebi halinde hakkında hatalı bilgi verilen işçi sayısı da dikkate alınarak kısa çalışma ödeneği durdurulur.

Kısa çalışma ödeneğinin kesilmesi

MADDE 9 – (1) Kısa çalışma ödeneği alanların işe girmesi, yaşlılık aylığı almaya başlaması, herhangi bir sebeple silâhâltına alınması, herhangi bir kanundan doğan çalışma ödevi nedeniyle işinden ayrılması hallerinde veya geçici iş göremezlik ödeneğinin başlaması durumunda geçici iş göremezlik ödeneğine konu olan sağlık raporunun başladığı tarih itibarıyla kısa çalışma ödeneği kesilir.

İşverenin kayıt tutma zorunluluğu

MADDE 10 – (1) Kısa çalışma yapan işveren, işçilerin çalışma sürelerine ilişkin kayıtları tutmak ve istenilmesi halinde ibraz etmek zorundadır.

Kısa çalışmanın erken sona ermesi

MADDE 11 – (1) İşveren, ilan ettiği süreden önce normal faaliyetine başlamaya karar vermesi halinde durumu; Kurum birimine, varsa toplu iş sözleşmesi tarafı sendikaya ve işçilere altı işgünü önce yazılı olarak bildirmek zorundadır. Bildirimde belirtilen tarih itibarıyla kısa çalışma sona erer. Geç bildirimlere ilişkin oluşan yersiz ödemeler hakkında 7 nci maddenin 10 uncu fıkrasına göre işlem yapılır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 12 – (1) 13/1/2009 tarihli ve 27109 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Kısa Çalışma ve Kısa Çalışma Ödeneği Hakkında Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 13 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 14 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı yürütür.

[R.G. 30 Nisan 2011 – 27920]

 [İçindekilere dön](#)

Kamu İhale Kurumundan:

İHALELERE YÖNELİK BAŞVURULAR HAKKINDA TEBLİĞDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ

MADDE 1 – 28/1/2009 tarihli ve 27124 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan İhalelere Yönelik Başvurular Hakkında Tebliğin 2 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, üçüncü fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) İhalede geçerli teklif kalmaması nedeniyle veya ihalede geçerli teklif olmakla birlikte bazı tekliflerin değerlendirme dışı bırakılması nedeniyle ihalede rekabetin oluşmadığı ve/veya kaynakların etkin kullanımının gerçekleşmediği gerekçesiyle ihalenin idare tarafından iptal edildiği durumlarda, aday veya istekliler tarafından başvuru veya teklifin değerlendirme dışı bırakılmasına veya ihalenin iptali ile birlikte başvuru veya teklifin değerlendirme dışı bırakılmasına karşı yapılan başvurular, ihalenin iptal edilmesi işlemine karşı yapılan başvuru olarak değerlendirilmez. Bu başvurular ihalenin iptaline yönelik bir başvuru olarak değerlendirilmediğinden, başvuruların öncelikle idareye yapılması, idareye yapılan şikayet başvurusu üzerine idare tarafından alınan kararın uygun bulunmaması veya on günlük süre içerisinde idare tarafından bir karar alınmaması hallerinde Kuruma itirazın şikayet başvurusunda bulunulması gerekmektedir. Ancak ihalenin iptali işleminden önce bir şikayet başvurusunun olduğu hallerde, başvuru veya teklifi değerlendirme dışı bırakılan aday veya isteklinin, teklifinin geçerli olduğuna ve bu nedenle ihalenin iptal edilmemesi gerektiğine yönelik olarak 4734 sayılı Kanunun 56 ncı maddesinin birinci fıkrasında öngörülen beş günlük süre içerisinde doğrudan Kuruma itirazın şikayet başvurusunda bulunması da mümkündür.”

“(4) Kuruma yapılan itirazın şikayet başvurusu üzerine Kurul tarafından başvuru sahibinin teklifinin geçerli olduğuna dair düzeltici işlem kararı verilen hallerde, idarenin ihalenin iptali kararını geri alarak düzeltici işlem kararının gereğini yerine getirmesi zorunludur. İdarenin ihalenin iptali kararını geri almaması durumunda iptal kararına karşı yapılacak başvurunun doğrudan idari yargı mercilerine yapılması gerekmektedir.”

MADDE 2 – Aynı Tebliğin 7 nci maddesinin ondördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(14) Şikayet başvurusu üzerine idarece alınan kararlar bir hak kaybına veya zarara uğradığını ya da zarara uğramasının muhtemel olduğunu iddia edenler bu hususa ilişkin başvuruyu itirazın şikayet başvurusu olarak doğrudan Kuruma yaparlar.”

MADDE 3 – Aynı Tebliğin 14 üncü maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“2 nci maddenin üçüncü ve dördüncü fıkraları kapsamında ihalenin iptali işlemi ile birlikte başvuru veya teklifin değerlendirme dışı bırakılması işlemine karşı yapılan başvurular, idarenin iptal gerekçesi ve bu gerekçeye dayanak teşkil eden ve başvuruya konu edilen değerlendirme işlemi yönünden incelenir.”

MADDE 4 – Aynı Tebliğin 16 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Hukuki durumda değişiklik yaratan Kurul kararlarının eksik veya yanlış uygulandığını iddia eden ilgililer bu hususa ilişkin başvuruyu itirazen Şikayet başvurusu olarak doğrudan Kuruma yaparlar.”

MADDE 5 – Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 6 – Bu Tebliğ hükümlerini Kamu İhale Kurumu Başkanı yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
28/1/2009	27124
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
17/7/2010	27644

[R.G. 3 Mayıs 2011 – 27923]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay Kararı

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2011/1374

Karar No : 2011/3799

YARGITAY İLAMI

Davacı Ali Kaya Őengezer ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Çatalca 2. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 09.02.1982 günlü ve 1982/39-1982/2 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 11.01.2011 gün ve Hukuk-2011/1552 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünöldü:

YARGITAY KARARI

Davacı Ali Kaya Őengezer'in davalı Nüfus Müdürlüğü aleyhine açtığı davada, 12.11.1962 olan doğum tarihinin ay ve günü baki kalmak kaydıyla 1960 olarak tashihine karar verilmesini istediği, mahkemece davanın kabulüne karar verildiği ve hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Dava nüfus kaydının düzeltilmesine ilişkindir. Dava ve hüküm tarihinde yürürlükte bulunan 1587 sayılı Nüfus Kanununun 46. maddesi hükmüne göre, yaş düzeltme davası ancak bir defa açılabilir. 1587 sayılı Nüfus Kanununu yürürlükten kaldıran 29.04.2006 tarih 26153 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun 36/1-b maddesinde de aynı konuya ilişkin olarak nüfus kaydının düzeltilmesi davasının ancak bir kere açılabilceği belirtilmektedir.

Mahkemece davacıya ait nüfus kaydında daha önce yaşının Karakoçan Asliye Hukuk Mahkemesinin kararı ile düzeltildiğine ilişkin Şerh bulunduğu halde, ikinci defa yaş tashihine karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 22.03.2011 gününde oybirliğiyle karar verildi.

 [İçindekilere dön](#)

İnsan Hakları Mahkemesi Kararları

AYLA ÖZCAN/Türkiye Davası*

Başvuru No: 36526/04
Strazburg
3 Şubat 2009

İKİNCİ DAİRE

USUL

T.C. vatandaşı Ayla Özcan (başvuran) tarafından Türkiye Cumhuriyeti aleyhine, 2 Eylül 2004 tarihinde, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına ilişkin Sözleşme'nin (Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi - AİHS) 34. maddesi uyarınca yapılan 36526/04 numaralı başvuru sonucu bu dava görülmektedir.

Başvuran Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) önünde Bursa barosu avukatlarından T.A. Özcan tarafından temsil edilmektedir.

OLAYLAR

DAVANIN KOŞULLARI

Başvuran 1943 doğumlu olup İstanbul'da ikamet etmektedir. Başvuran olayların meydana geldiği dönemde Tekirdağ barosuna kayıtlı olarak avukatlık yapmaktaydı.

20 Kasım 1998 tarihinde Tekirdağ barosuna kayıtlı avukat S.Ş. başvuranı sorumluluğundaki Çerkezköy (Tekirdağ) icra dosyalarının birçoğu üzerinde tahrifat yaptığı iddiasıyla baroya şikayet etmiştir. Baro başkanının imzasını taşıyan 3 Aralık 1998 tarihli bu şikayet mektubu başvurana iletilmiştir.

Başvuran 14 Aralık 1998 tarihli yazılı savunmasında suçsuz olduğunu vurgulayarak hakkında yapılan suçlamaları reddetmiş ve özellikle bu olaylarla ilgili M.Ç.'yi suçlamıştır. Baro tarafından başvuran hakkında başlatılan ön soruşturma kapsamında M.Ç. soruşturmayı yürüten müfettiş tarafından tanık olarak dinlenmiş, adı geçen kendisi hakkında yapılan suçlamaları reddederek başvurana yönelik suçlamaları teyid etmiştir.

Baro özellikle soruşturma raporu sonuçlarına dayanarak 30 Aralık 1998 tarihli bir karar ile kamu evrakında tahrifat yapmaktan başvuran hakkında Çerkezköy Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulunmuştur.

Cumhuriyet savcılığı bunun üzerine 29 Ocak 1999 tarihinde Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'nden (Genel Müdürlük) 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 59. maddesinin

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir. uygulanmasına istinaden başvuran hakkında soruşturma açılması izni verilmesini talep etmiştir. Genel Müdürlük 17 Şubat 1999 tarihinde soruşturma başlatılması iznini vermiştir.

Kamu evrakında tahrifat yapmak nedeniyle başlatılan soruşturma kapsamında başvuran 22 Nisan 1999 tarihinde ifade vermiş ve hakkında yapılan suçlamaları inkâr etmiştir.

Kırklareli Ağır Ceza Mahkemesi Cumhuriyet Savcılığı 18 Kasım 1999 tarihinde kamu evrakında tahrifat yapmak suçundan başvuran hakkında dava açmıştır.

Kırklareli Ağır Ceza Mahkemesi 22 Kasım 1999 tarihinde ilk duruşmasını gerçekleştirmiştir.

Mahkeme 7 Aralık 1999 tarihinde Tekirdağ Ağır Ceza Mahkemesi lehine yetkisizlik kararı vermiştir.

Tekirdağ Ağır Ceza Mahkemesi 15 Aralık 1999 tarihinde ilk duruşmasını gerçekleştirmiştir. Buna paralel olarak, başvuranın 29 Mayıs 2000 tarihli başvurusu üzerine Ağır Ceza Mahkemesi Cumhuriyet Savcısı kamu evrakında tahrifat yapmak suçundan M.Ç. hakkında ceza davası açmıştır .

Ağır Ceza Mahkemesi 5 Haziran 2000 tarihinde başvuran ve M.Ç. hakkındaki davaların birleştirilmesine karar vermiştir.

Tekirdağ Barosu Disiplin Kurulu 18 Temmuz 2001 tarihli kararı ile sözü edilen 1136 sayılı Kanun'un 140. ve 153. maddelerine dayanarak ceza davası sonuçlanıncaya dek başvuranın avukatlık mesleğini sürdürmesinin geçici olarak askıya alınmasını gerekli görmüştür.

Ağır Ceza Mahkemesi 15 Aralık 1999'dan 26 Ocak 2004'e kadar yirmi iki duruşma gerçekleştirmiş, duruşmalar boyunca delilleri bir araya getirmiş ve bazı usuli işlemleri gerçekleştirmiştir. Mahkeme kayıp olduğu için M.Ç.'nin duruşmada ifade vermemesi nedeniyle duruşmaları ertelemiştir. Başvuranın avukatı yapılan bu yirmi duruşmanın üçünde yani 22 Ekim, 24 Aralık 2001 ve 1 Nisan 2002 tarihlerindeki hazırlanmış ve yargılamanın çabuklaştırılması bakımından başvuran ve M.Ç. hakkında açılan davaların ayrı görülmesini talep etmiştir. Mahkeme buna karşın dosyanın durumunu dikkate alarak avukatın bu taleplerini reddetmiş ve diğer sanığın aranmasına devam edilmesine karar vermiştir.

Ağır Ceza Mahkemesi 26 Ocak 2004 tarihli kararı ile tarafların yokluğunda başvuranın hakkında yapılan suçlardan beraatına ve M.Ç.'nin tüm çabalara rağmen halen kayıp olması nedeniyle iki davanın birbirinden ayrılmasına karar vermiştir.

Başvuranın talebi üzerine Disiplin Kurulu 7 Nisan 2004 tarihli bir kararı ile 18 Temmuz 2001 tarihli sözkonusu kararın iptaline ve getirilen geçici kısıtlamanın kaldırılmasına karar vermiştir.

Ağır Ceza Mahkemesi 15 Mart 2006 tarihli kararı ile dosyada yer alan bilgilerden M.Ç.'nin 21 Eylöl 2001 tarihinde vefat ettiği bilgisinin edinilmesi üzerine M.Ç. hakkında yürütölen davanın düşmesine karar vermiştir.

HUKUK

I. AİHS'NİN 6/1 VE 13. MADDESİ'NİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuran cezai yargılama süresinin AİHS'nin 6/1 maddesinde öngörölen «makul süre» koşulu ile bağdaşmadığını ileri sürmektedir. Başvuran bu bağlamda özellikle sözkonusu yargı süreciyle bağlantılı olarak avukatlık mesleğinin askıya alınması nedeniyle maddi ve manevi anlamda önemli ölçüde zarara uğradığının altını çizmektedir.

Başvuran ayrıca yargılama süresinin uzunluğuna karşı iç hukukta etkili bir başvuru yolu bulunmadığından şikayetçi olmakta, AİHS'nin 13. maddesine atıfta bulunmaktadır.

A. Kabuledilebilirliğe ilişkin

Hükümet iç hukuk yollarının tüketilmediğini savunmaktadır. Hükümet başvuranın işinin askıya alınma işleminin sözü edilen yargılama süresinin uzunluğu ile ilintili olmadığını, başvuranın Disiplin Kurulu'nun kararının iptaline karşı idari mahkemeler önünde dava açabileceğini, oysa başvuranın bu yönde bir girişimde bulunmadığını ifade etmektedir.

Başvuran Hükümetin bu iddiasına karşı çıkmakta, özellikle sözü edilen tedbir mahiyetindeki kararın hakkında açılan ceza davasının akabinde verildiğini ve sonuçları itibarıyla doğrudan bununla bağlantılı olduğunu öne sürmektedir. Başvuran bu işlemin hakkında yapılan suçlamalardan beraat ettiği ağır ceza mahkemesinin kararının ardından 2004'te kaldırıldığını belirtmektedir. Başvuran bütün bu dönem boyunca avukatlık görevini icra edememesine neden olan ceza yargı sürecinin uzunluğuna karşı başvurabileceği bir iç hukuk yolu olmadığını iddia etmektedir.

AİHM başvuranın ceza yargılamasının süresinin uzunluğundan şikayet ettiğini ve avukatlık görevini geçici olarak ifa edememesinin bunun bir sonucu olduğunu tespit etmektedir. AİHM bu bağlamda, Türk hukuk düzeninin AİHS'nin 13. maddesi uyarınca yargı sürecinin uzunluğuna karşı etkili bir başvuru yolu sunmadığını daha önce de dile getirdiğini hatırlatır (Bkz. Tendik vd.-Türkiye kararı, no: 23188/02, 22 Aralık 2005). Sonuç olarak başvuranın şikayet konusunu telafi edebilecek bir iç hukuk yolu bulunmamaktadır.

AİHM bu nedenle Hükümetin ön itirazını reddetmekte ve başvurunun AİHS'nin 35/3 maddesine dayalı olarak dayanaktan yoksun olmadığını kaydetmektedir. AİHM ayrıca başka hiçbir kabuledilemezlik unsuru bulunmadığını tespit eder.

B. Yargı sürecinin uzunluğu hakkında

1. Dikkate alınması gereken dönem

Hükümet göz önüne alınması gereken dönemin 22 Kasım 1999'dan 26 Ocak 2004'e kadar olan süre olduğunu savunmaktadır. Başvuran ise sözkonusu dönemin 29 Ocak 1999'da başlayıp 26 Ocak 2004'te sona erdiğini ileri sürmektedir.

AİHM incelenmesi gereken cezai yargılama döneminin bir kişinin «sanık» -kelimenin otonom ve özerk anlamıyla- olduğu gün başladığını hatırlatır (Bkz. diğer birçokları arasında Corigliano-İtalya kararı, 10 Aralık 1982 ve Imbrioscia-İsviçre kararı 24 Kasım 1993). Bilhassa yakalama, tutuklama, itham etme ve ön soruşturma açma gibi dava açma öncesindeki süreç yargıya intikal etme olarak addedilir. 6/1 madde uyarınca «itham etme» bir kişinin “yetkili bir merci tarafından bir suçun işlemekle suçlandığından resmen haberdar edilmesi” olarak tanımlanmaktadır (Bkz. Reinhardt ve Slimane-Kaid-Fransa kararı, 31 Mart 1998). Yargılama, sanığın mahkumiyeti veya davanın düşmesi ile sona ermektedir.

Bu başvuruda incelenmesi gereken dönem ön soruşturmanın açılması talebinin yapıldığı 29 Ocak 1999 tarihinde başlayıp, başvuranın serbest bırakıldığı 26 Ocak 2004 tarihinde sona ermektedir. Tek dereceli mahkemede görülen bu süre yaklaşık beş yıldır.

2. Yargı sürecinin uzunluğunun makul olup olmadığı

AİHM yargılama süresinin makul olup olmadığının davanın şartları ışığında ve özellikle de davanın karmaşıklığı, başvuranın ve ilgili mercilerin tutumu, davanın başvuran için arz ettiği önem gibi, içtihadında yerleşmiş ölçütlere bakılarak değerlendirilmesi gerektiğini hatırlatır (Bkz. diğer birçokları arasında, Pelissier ve Sassi-Fransa kararı, no: 25444/94).

AİHM bu başvurudakine benzer şikayetleri daha önce de incelediğini ve AİHS'nin 6/1 maddesinin ihlal edildiği sonucuna vardığını hatırlatır (ibidem).

AİHM kendisine sunulan bütün unsurları incelemiş ve Hükümetin bu davada farklı bir sonuca ulaşmasını sağlayacak ikna edici hiçbir tespit ve delil sunmadığını tespit etmiştir. AİHM bu yöndeki yerleşik içtihadını dikkate alarak sözkonusu yargı sürecinin uzunluğunun aşırı olduğu ve «makul süre» gereğini karşılamadığı sonucuna varmaktadır.

Bu nedenle AİHS'nin 6/1 maddesi ihlal edilmiştir.

C. Etkili bir başvurunun olmayışı

Başvuran yargılama süresinin uzunluğuna karşı etkili bir başvuru yolu bulunmadığından şikayetçi olmakta, AİHS'nin 13. maddesine atıfta bulunmaktadır.

Hükümet bu iddiaya karşı çıkmaktadır.

AİHM bu başvurudakine benzer şikayetleri daha önce de incelediğini ve AİHS'nin 13. maddesinin ihlal edildiği sonucuna vardığını hatırlatır (Bkz. sözü edilen Tendik vd. kararı; Bahçeyaka-Türkiye kararı no: 74463/01, 13 Temmuz 2006).

AİHM Hükümetin Mahkemenin bu başvuruda farklı bir sonuca varmasını sağlayacak herhangi bir tespiti veya delili sunmadığına itibar etmektedir. Ayrıca Türk Hukuk Sistemi başvuranın yargılama sürecinin uzunluğu hakkındaki şikayetine karşı hiçbir etkili başvuru yolu sunmamaktadır.

AİHM bu nedenle AİHS'nin 13. maddesinin ihlal edildiği sonucuna varmaktadır.

II. AİHS'NİN 41. MADDESİ'NİN UYGULANMASINA İLİŞKİN

AİHS'nin 41. maddesine göre “AİHM işbu Sözleşme ve Protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeciler Tarafın iş hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi

edebiliyorsa, AİHM, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun surette, zarar gören tarafın adil tatminine hükmeder.”

A. Tazminat

Başvuran Tekirdağ barosunun uyguladığı disiplin cezası sonucu uğradığı profesyonel gelir kaybına karşılık 238.208 Euro maddi tazminat talep etmektedir. Bu iddialarını desteklemek amacıyla özellikle o dönemdeki müşteri sayısını ve onlarla yapılan sözleşmelerin iptal edilmesinin yarattığı sıkıntıları dile getirmektedir. Başvuran manevi tazminat olarak 83.300 Euro talep etmektedir.

Hükümet bu miktarlara karşı çıkmaktadır.

AİHM öne sürülen profesyonel gelir kaybı ile ilgili olarak sunulan belgelerin AİHS'nin ihlaliyle başvuranın uğradığı gelir kaybının tespit edilmesine imkan sağlayacak nitelikte olmadığını ifade etmektedir (Bkz. aynı anlamda, Başkaya ve Okçuoğlu-Türkiye no: 23536/94 ve 24408/94; Karakoç vd.-Türkiye kararı, no:27692/95, 28138/95 ve 28498/95, 15 Ekim 2002).

Dava konusu ışığında AİHM başvurana uğradığı bütün zararı karşılaması bakımından hakkaniyete uygun 5.000 Euro ödenmesini uygun görmektedir.

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuran herhangi bir kanıtlayıcı belge olmaksızın AİHM önünde yapmış olduğu yargılama giderleri için 1.000 Euro talep etmektedir.

Hükümet bu miktara karşı çıkmaktadır.

AİHM'nin yerleşik içtihadına göre bir başvuran gerçekliğini, gerekliliğini kanıtladığı makul miktarlardaki yargı giderlerini elde edebilir. AİHM sunulan belgeler ve sözü edilen kıstaslar ışığında başvuranın yargılama gider ve masraflarına ilişkin bu talebini reddetmektedir.

C. Gecikme Faizi

AİHM, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına üç puanlık bir artışın ekleneceğini belirtmektedir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK, MAHKEME, OYBİRLİĞİYLE,

1. Başvurunun kabuledilebilir olduğuna;
2. AİHS'nin 6/1 maddesinin ihlal edildiğine;
3. AİHS'nin 13. maddesinin ihlal edildiğine;
4. a) AİHS'nin 44 / 2 maddesi gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, miktara yansıtılabilecek her türlü vergi ve masraflarla birlikte, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden TL.'ye çevrilmek üzere Savunmacı Hükümet tarafından başvurana uğradığı tüm zararlar için 5.000 (beş bin) Euro ödenmesine;
- b) sözkonusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapıldığı tarihe kadar Hükümet tarafından, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda faiz uygulanmasına;
5. Adil tatmine ilişkin diğer taleplerin reddine;

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. paragraflarına uygun olarak 3 Şubat 2009 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

BARIŞ/Türkiye*

Başvuru No. 26170/03

Strazburg

31 Mart 2009

USUL

T.C. vatandaşı İlkay Barış (“başvuran”) tarafından Türkiye Cumhuriyeti aleyhine, 18 Haziran 2003 tarihinde, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına ilişkin Sözleşme'nin (Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi - AİHS) 34. maddesi uyarınca yapılan 26170/03 numaralı başvuru sonucu bu dava görülmektedir.

Başvuran, İstanbul Barosu avukatlarından H. Sağlam tarafından temsil edilmiştir.

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

Başvuran 1967 doğumludur ve İstanbul'da ikamet etmektedir.

13 Temmuz 1992 tarihinde, başvuran, Devrimci Sol (“DEV-SOL”) isimli yasadışı örgüte üyelik şüphesiyle gözaltına alınmıştır.

28 Temmuz 1992 tarihinde, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi önünde tek hakim huzuruna çıkartılmış ve hakim tutuklanmasına karar vermiştir.

18 Eylül ve 14 Ekim 1992 ve 26 Mayıs 1995 tarihlerinde İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Savcısı başvurunu eski Ceza Kanunu'nun 146. maddesi tarafından yasaklanan anayasal düzeni bozma girişiminde bulunmakla suçlayan üç iddianame sunmuştur.

Başvuran hakkındaki dava başka beş kişi hakkında açılan dava ile birleştirilmiştir. 28 Eylül 1992 tarihinde, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi önünde görülen ilk duruşma usuli işlemlerle geçmiştir.

24 Aralık 2002 tarihine kadar, başvuran, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi'nden, muhtelif kereler tahliye talebinde bulunmuştur. Mahkeme, suçun niteliği, delillerin durumu ve dava dosyasının içeriğini göz önünde bulundurarak her seferinde taleplerini reddetmiştir.

24 Aralık 2002 tarihinde, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi başvuranı iddia makamının talebine uygun biçimde mahkum etmiş ve sonradan müebbet hapis cezasına çevrilen ölüm cezasına çarptırmıştır. Devlet Güvenlik Mahkemesi, ayrıca, başvuranın tutuklu bulunduğu toplam süreyi göz önünde bulundurarak serbest kalması kararını vermiştir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.
28 Nisan 2003 tarihinde, Yargıtay, 24 Aralık 2002 tarihli kararı bozmuştur.

15 Kasım 2006 tarihinde, İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi, başvuranı eski Ceza Kanunu'nun 146. maddesi uyarınca mahkum etmiş ve müebbet hapis cezasına çarptırmıştır.

16 Nisan 2007 tarihinde, Yargıtay, Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararını onamıştır.

HUKUK

I. HÜKÜMET'İN ÖN İTIRAZLARI

Hükümet, AİHM'den, AİHS'nin 35/1 maddesi uyarınca iç hukuk yollarının tüketilmesi şartına uymadığı gerekçesiyle başvuruyu reddetmesi talebinde bulunmuştur. Bu bağlamda, başvuranın, 5271 sayılı Kanun'un 141/1 (d) maddesi uyarınca tazminat talebinde bulunabileceğini ileri sürmüştür.

Başvuran, söz konusu hukuk yolunun geçerliliğine ve etkisine ilişkin itirazda bulunmuştur.

AİHM, 466 sayılı Kanun Dışı Yakalanan veya Tutuklanan Kimselere Tazminat Verilmesi Hakkında Kanun kapsamında geçmişte benzer argümanlar incelemiş ve reddetmiş olduğunu yinelemiştir (bkz., *Bayam – Türkiye*, no. 26896/02, 31 Temmuz 2007; *Yağcı ve Sargın – Türkiye*, 8 Haziran 1995). AİHM, 5271 sayılı Kanun kapsamının, sadece kanun dışı yakalanan veya beraat eden kişilerin tutukluluk durumlarına ilişkin Devlet'e karşı açılan tazminat davasını kapsayan 466 sayılı Kanun'a nazaran daha geniş olmasına rağmen, temelde yatan düşüncenin aynı olduğunu ve bu düşüncenin tutukluluk prosedürüne ilişkin ihmellere karşı tazminat yoluyla telafi sağlanması olduğunu kaydetmiştir. Ancak, AİHM, geçmişte, açıkça, kişinin davasının makul bir süre içerisinde görülmesi hakkının veya davanın görülmesi sırasında serbest bırakılma hakkının tutukluluk sonucu tazminat alma hakkıyla aynı olmadığını ortaya koymuştur; AİHS'nin 5/3 maddesi ilkini kapsarken AİHS'nin 5/5 maddesi sonrakini kapsar (bkz., yukarıda anılan *Yağcı ve Sargın*). Başka bir deyişle, Hükümet'in belirttiği gibi tazminat talebi AİHS'nin 5/3 maddesi anlamı dahilinde aşırı süreli bir tutukluluğa son vermeyi mümkün kılmamaktadır (bkz., *Tepe – Türkiye*, no. 31247/96, 22 Ocak 2002; *Sincar ve Diğerleri – Türkiye*, no. 46281/99, 24 Mart 2005) ve bu nedenle bu şartlarda etkili bir hukuk yolu olarak değerlendirilemeyebilir.

Yukarıda belirtilenler ışığında, AİHM, bu itirazın kabul edilemeyeceği kararını vermiştir.

AİHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde başvurunun dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, ayrıca, başvurunun başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru taşımadığını tespit etmiştir. Bu nedenle başvuru kabuledilebilir niteliktedir.

II. AİHS’NİN 5/3 MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran, yukarıda belirtilen yargılama zarfındaki tutukluluğunun AİHS’nin 5/3 maddesinde belirtilen “makul süre” şartını aştığı konusunda şikayetçi olmuştur.

Hükümet, başvuranın tutukluluğunun süresinin makul olduğunu ileri sürmüştür. Hükümet, bilhassa, suçun ciddiyetinin, firar etme veya tekrar suç işleme riskinin ve davaya ait özel koşulların başvuranın tutukluluğunun devamını haklı çıkardığını belirtmiştir.

Başvuran iddialarında ısrar etmiştir ve Hükümet’in iddialarına karşı çıkmıştır.

AİHM, somut davada, başvuranın tutukluluğunun gözaltına alındığı tarih olan 13 Temmuz 1992 tarihinde başladığını ve İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi’nin kararıyla serbest bırakılışı tarih olan 24 Aralık 2002 tarihinde sona erdiğini gözlemlemiştir. Dolayısıyla, söz konusu süre on yıl beş aydan fazla sürmüştür.

AİHM, bu davadaki konularla benzer konular ortaya koyan davalarda sıklıkla AİHS’nin 5/3 maddesinin ihlalini tespit etmiştir (bkz., örneğin, *Dereci – Türkiye*, no. 77845/01, 24 Mayıs 2005; *Atıcı – Türkiye (no.1)*, no. 19735/02, 10 Mayıs 2007; *Çarkçı – Türkiye*, no. 7940/05, 26 Haziran 2007).

Kendisine sunulan tüm belgeleri inceleyen AİHM, bu davada farklı bir sonuca varmasını sağlayacak bir delil veya iddianın Hükümet tarafından ortaya konmadığını değerlendirmiştir. AİHM, konuya ilişkin içtihadını göz önünde tutarak, başvuranın yargılama zarfındaki tutukluluk süresinin aşırı olduğu ve AİHS’nin 5/3 maddesine aykırı olduğu kararını vermiştir.

Dolayısıyla, söz konusu madde ihlal edilmiştir.

III. AİHS’NİN 6/1 MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran, hakkında açılan ceza davasının süresi hakkında şikayetçi olmuştur. Şikayetini AİHS’nin 6/1 maddesine dayandırmıştır.

Hükümet, somut dava koşullarında, ceza davasının anlamsız şekilde uzun veya Devlet’e yüklenebilir bir suç nedeniyle gereksiz yere uzatılmış olarak değerlendirilemeyeceğini ileri sürmüştür. Bu açıdan, Hükümet, sanıkların sayısına, davanın karmaşıklığına ve delillerin toplanmasında ve tebliğ prosedüründe karşılaşılan güçlüklerle atıfta bulunmuştur. Hükümet, ayrıca, başvuranın bazı duruşmalara katılmayarak davanın uzamasına katkıda bulunduğunu belirtmiştir.

Başvuran iddialarında ısrar etmiştir.

AİHM, dikkate alınması gereken sürecin başvuranın yakalandığı ve gözaltına alındığı tarih olan 13 Temmuz 1992 tarihinde başladığını ve Yargıtay’ın nihai karar tarihi olan 16 Nisan 2007 tarihinde sona erdiğini gözlemlemiştir. Dolayısıyla, değerlendirme altındaki süreç, iki aşamalı bir yargıda on dört yıl dokuz aydan fazla sürmüştür.

AİHM, dava süresinin makuliyetinin, davanın şartları ışığında ve davanın karmaşıklığı ve başvuranın ve ilgili makamların davranışı kriterlerine atfen değerlendirilmesi gerektiğini yinelemiştir (bkz., diğer pek çok kararın yanı sıra, *Pélissier ve Sassi – Fransa* [BD], no. 25444/94).

AİHM, bu davadaki konularla benzer konular ortaya koyan davalarda sıklıkla AİHS'nin 6/1 maddesinin ihlalini tespit etmiştir (bkz., örneğin, *Ege – Türkiye*, no. 47117/99, 29 Mart 2005; *Gümüştan – Türkiye*, no. 47116/99, 30 Kasım 2004).

Kendisine sunulan tüm belgeleri inceleyen AİHM, bu davada farklı bir sonuca varmasını sağlayacak bir delil veya iddianın Hükümet tarafından ortaya konmadığını değerlendirmiştir. Özellikle, Hükümet, başvuranın, davanın uzamasına nasıl önemli bir katkıda bulunduğu dair yeterli kanıt sunmamıştır. AİHM, konuya ilişkin içtihadını göz önünde tutarak, bu davada kovuşturma süresinin aşırı olduğu ve “makul süre” şartına uymadığı kararını vermiştir.

Dolayısıyla, AİHS'nin 6/1 maddesi ihlal edilmiştir.

IV. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

AİHS'nin 41. maddesi şöyledir:

“Mahkeme işbu Sözleşme ve protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Tarafın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edebiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun bir surette, zarar gören tarafın tatminine hükmeder.”

A. Tazminat

Çevre mühendisi olan başvuran, aşırı bir süre ile tutuklu bulundurulması sonucu yaşadığı gelir kaybına karşılık 157.080 Euro maddi tazminat talebinde bulunmuştur. Başvuran, talebine destek olarak, Çevre Mühendisleri Odası'nın tavsiye edilen ücret tarifelerini sunmuştur. Başvuran, ayrıca, 30.000 Euro manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

Hükümet, bu miktarlara spekülatif ve gerçek dışı olmaları sebebiyle karşı çıkmıştır.

AİHM, talep edilen maddi tazminat ile tespit edilen ihlal arasında illiyet bağı görmemiş ve bu nedenle bu talebi reddetmiştir. Ancak, başvurana, 15.000 Euro manevi tazminat ödenmesi kararını vermiştir.

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuran, ayrıca, avukat masrafları karşılığı, İstanbul Barosu'nun asgari ücret listesine dayanılarak hesaplanan 6.175 Euro ve kırtasiye, çeviri ve posta masrafları gibi mahkeme masraflarına karşılık 181 Euro talep etmiştir. Başvuran mahkeme masraflarını kanıtlamak için muhtelif faturalar sunmuş; ancak bunun dışında temsilcisiyle yaptığı ücret sözleşmesi gibi ek bir belge sunmamıştır.

Hükümet, bu miktarlara karşı çıkmıştır.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihadına göre, başvuran, ancak mahkeme masraflarının zorunlu olarak ve gerçekten yapıldığı ve miktarının makul olduğu kanıtlandığı durumda mahkeme masraflarının ödenmesi hakkına sahiptir. Somut davada, AİHM, başvuranın, avukat masrafları talebine ilişkin olarak sadece İstanbul Barosu'nun fiyat listesini sunduğunu ve başka ek bir belge sunmadığını kaydetmiştir. AİHM, dolayısıyla, başvurana, belgelenmiş mahkeme masraflarına karşılık olarak 120 Euro ödenmesine karar vermiştir.

C. Gecikme faizi

Gecikme faizi Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı orana üç puanlık bir artış eklenerek belirlenecektir.

BU GEREKÇELERE DAYANARAK, AİHM OYBİRLİĞİ İLE

1. Başvurunun kabuledilebilir olduğuna;
2. AİHS'nin 5/3 ve 6/1 maddelerinin ihlal edildiğine;
3. a) AİHS'nin 44. maddesinin 2. paragrafı gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden Yeni Türk Lirasına çevrilmek üzere Savunmacı Hükümet tarafından başvurana aşağıdaki miktarların ödenmesine;
 - (i) manevi tazminat olarak 15.000 Euro (on beş bin Euro) ile bu miktara tabi olabilecek her türlü vergi;
 - (ii) yargılama masraf ve giderlerine karşılık 120 Euro (yüz yirmi Euro) ile bu miktara tabi olabilecek her türlü vergi;
- b) Söz konusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda faiz uygulanmasına;
4. Adil tatmine ilişkin diğer taleplerin reddine

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar İngilizce olarak hazırlanmış ve AİHM İç Tüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. paragrafları gereğince 31 Mart 2009 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

Françoise Elens-Passos
Katip Yardımcısı

FrançoiseTulkens
Başkan

— • —

BALABAN/Türkiye Davası*

Başvuru No: 4236/03
Strazburg
24 Haziran 2008

İKİNCİ DAİRE

USUL

Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhine açılan 4236/03 no'lu davanın nedeni, T.C. vatandaşı Ramazan Balaban'ın (başvuran), Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne, 8 Kasım 2002 tarihinde Temel İnsan Hakları ve Özgürlüklerini güvence altına alan Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin ("AİHS") 34. maddesi uyarınca yapmış olduğu başvurudur.

Başvuran, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) önünde, Bursa Barosu avukatlarından N. Bener tarafından temsil edilmektedir.

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

Başvuran, 1950 doğumludur ve Bursa'da ikamet etmektedir.

A. Başvuran aleyhinde yürütülen cezai kovuşturma

Başvuran, 17 Ekim 1996 tarihinde, silahlı soygun ve cinayet suçuna iştirak ettiği şüphesiyle Bursa'da gözaltına alınmıştır.

27 Ekim 1996'da, başvuran tutuklanmıştır.

4 Kasım 1996 tarihinde, Bursa Cumhuriyet Savcısı, Bursa Ağır Ceza Mahkemesi'ne başvuran ile diğer üç kişiyi M.T.'yi öldürme ve silahlı soygun suçlarıyla itham eden bir ithamname vermiştir.

21 Kasım 1997'de, Bursa Ağır Ceza Mahkemesi, başvuran ile diğer iki sanığı beraat ettirmiştir. Dördüncü sanık A.Ş. ise hüküm giymiştir. İlk derece mahkemesi, başvuranın serbest bırakılmasına karar vermiştir.

Bursa Cumhuriyet Savcısı, davaya müdahil olan M.T.'nin babası ve A.Ş. kararı temyiz etmiştir.

Belirsiz bir tarihte, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı tebliğnamesini sunmuştur. Bu tebliğname başvurana bildirilmemiştir.

28 Nisan 1998'te, Yargıtay, ilk derece mahkemesinin ilgili bazı delilleri toplamadığı gerekçesiyle 21 Kasım 1997 tarihli kararı bozmuştur. Dava, Bursa Ağır Ceza Mahkemesi'ne iade edilmiştir.

29 Haziran 2001'de, Bursa Ağır Ceza Mahkemesi, Yargıtay'ın kararında bahsi geçen delilleri topladıktan sonra, yeniden başvuran ile diğer iki suç ortağının beraatına karar vermiştir. Mahkeme, kararında başvuranın sözkonusu suçları işlediğine dair yeterli kanıt bulunmadığını belirtmiştir.

Bursa Cumhuriyet Savcısı, M.T.'nin babası ve A.Ş. yeniden temyize gitmiştir. Belirsiz bir tarihte, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı temyizın esasına ilişkin tebliğname sunmuştur. Bu tebliğname başvurana bildirilmemiştir.

19 Mart 2002'de, Yargıtay, 29 Haziran 2001 tarihli kararı onamıştır. Bu karar, 17 Nisan 2002 tarihinde Bursa Ağır Ceza Mahkemesi kalemi tarafından kayıtlara geçirilmiştir.

B. Tazminat davası

Başvuran, 6 Ağustos 2002 tarihinde, 17 Ekim 1996 ile 2 Kasım 1997 tarihleri arasında tutuklu bulunması nedeniyle, 466 sayılı kanun uyarınca Bursa Ağır Ceza Mahkemesi'ne tazminat davası açmıştır.

20 Ağustos 2002 tarihinde, mahkeme bir duruşma yaparak davayı incelemesi ve rapor hazırlaması için üyelerinden birini raportör hakim olarak görevlendirmiştir. Başvuran ve/veya avukatının bu duruşmadan gerektiği gibi haberdar edildiğine dair herhangi bir delil bulunmamaktadır. Raportör hakim, 30 Eylül 2002 – 23 Aralık 2002 tarihleri arasında oturumlar düzenlemiştir. Başvuran ve/veya avukatının bu süre içerisinde raportör hakim tarafından dinlenmek üzere çağrıldıklarına dair herhangi bir delil bulunmamaktadır.

24 Aralık 2002'de, Bursa Ağır Ceza Mahkemesi yapmış olduğu duruşmada, dava dosyasındaki belgelere ve bilirkişi raporuna dayanarak, başvurana maddi tazminat olarak 195,680,000 TL (yaklaşık 116 Euro), manevi tazminat olarak 3,000,000,000 TL (yaklaşık 1,791 Euro) ödenmesine karar vermiştir. Mahkeme, maddi tazminat ödenmesine hükmederken, sözkonusu zamanda geçerli olan asgari ücrete ve başvuranın hapiste kaldığı süre içerisinde uğradığı gelir kaybına atıfta bulunmuştur. Mahkeme, manevi tazminatla ilgili olarak, başvuranın sosyo-ekonomik durumunu, aleyhindeki suçlamaların ciddiyetini, tutuklulukta geçen süreyi ve manevi zararın boyutunu dikkate almıştır. Mahkeme, ayrıca, ceza mahkemesi önünde yapılan yargılama masraf ve giderleri için başvurana bir miktar para ödenmesine hükmetmiştir. Ancak, mahkeme, 466 no.lu kanun uyarınca açılan davalarda faiz ödemesinin yapılmadığı gerekçesiyle, başvuranın serbest bırakıldığı tarihten itibaren geçerli faizin ödenmesine ilişkin talebini reddetmiştir. Başvuran ve/veya avukatının bu duruşmadan gerektiği gibi haberdar edildiğine dair herhangi bir delil bulunmamaktadır.

31 Mart ve 6 Şubat 2003 tarihlerinde, Hazine ile başvuran temyize gitmiştir. Başvuran, diğer hususlar meyanında, Bursa Ağır Ceza Mahkemesi önünde sözlü duruşma yapılmaması ve kendisine ödenmesine hükmedilen tazminat için bir faiz oranının belirlenmemesi konusunda şikayetçi olmuştur.

10 Haziran 2003 tarihinde, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, temyizın esasına ilişkin tebliğname sunmuştur. İlk derece mahkemesinin başvurana manevi tazminat ödenmesine hükmetmeden önce bizzat başvuranın ifadesini almadığı gerekçesiyle, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, ilk derece mahkemesinin kararının bozulması gerektiğini belirtmiştir. 2 Temmuz 2003'te, bu görüş başvurana bildirilmiştir.

12 Mayıs 2004'te, Yargıtay, Bursa Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararını onamıştır. Yargıtay, kararında bu davada sözlü duruşma yapılmasına gerek olmadığını kaydetmiştir.

Hükümet, 3 Kasım 2004'te, makamların ödenmesi gereken tutarı ödediğini belirtmiştir.

HUKUK

I. AİHS'İNİN 6/1 MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran, tazminat davası görülürken Bursa Ağır Ceza Mahkemesi önünde sözlü duruşma yapılmadığı konusunda şikayetçi olmuş ve bu şikayetini AİHS'nin 6/1 maddesine dayandırmıştır.

A. Kabuledilebilirlik

Hükümet, başvuranın şikayetini AİHS'nin 6. maddesi uyarınca yerel bir mahkeme önünde dile getirmemesi nedeniyle, AİHS'nin 35/1 maddesi uyarınca iç hukuk yollarını tüketmediğini ileri sürmüştür.

Başvuran, bu iddiaya itiraz etmiştir.

AİHM, başvuranın şikayetini yerel mahkemeler önünde dile getirdiğini gözlemlemektedir. Buna göre, AİHM, Hükümet'in bu başlık altında yapmış olduğu iddiaları reddeder.

AİHS'nin 35/3 maddesi uyarınca şikayetin bu kısmının dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, ayrıca başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru bulunmadığını tespit eder. Bu nedenle şikayet kabuledilebilir niteliktedir.

B. Esas

Hükümet, özellikle, yerel mahkemenin duruşma yaptığını, ancak başvuranın bu duruşmalara katılmadığını ileri sürmüştür.

Başvuran, iddialarını sürdürmüştür.

AİHM, daha önce benzer davaları incelemiş ve 466 sayılı kanun uyarınca açılan tazminat davaları sırasında Ağır Ceza Mahkemesi tarafından açık duruşma yapılmadığı hallerde AİHS'nin 6/1 maddesinin ihlallerini saptamıştır (bkz, *Özata / Türkiye*, no. 19578/02 ve *Göç*, yukarıda kaydedilen). Hükümet'in 20 Ağustos 2002 ve 24 Aralık 2002 tarihlerinde yapılan duruşmalardan başvuran ve/veya avukatının gerektiği şekilde haberdar edildiğini kanıtlamaması nedeniyle, AİHM, bu davada daha önce varmış olduğu sonuçtan ayrılmak için herhangi bir gerekçe görmemektedir (bkz, *a contrario*, *Göktaş / Türkiye*, no. 66446/01).

Buna göre, AİHS'nin 6/1 maddesi ihlal edilmiştir.

II. İHLAL EDİLDİĞİ İDDİA EDİLEN DİĞER AİHS MADDELERİ

Başvuran, sırasıyla 8 Kasım 2002 ve 9 Temmuz 2004 tarihli başvuru formlarında, AİHS'nin 6/1 maddesinin iki nedenden dolayı ihlal edildiği konusunda şikayetçi olmuştur. Başvuran, ilk olarak, aleyhinde yürütülen cezai kovuşturma sırasında, kendisine Yargıtay Başsavcısı'nın Yargıtay'a sunduğu tebliğnameye cevap verme imkanının tanınmadığını belirtmiştir. Başvuran, ayrıca, 1 No.lu Protokol'ün 1. maddesi uyarınca kendisine ödenen tazminatın miktarı ile Türkiye'deki yüksek enflasyona rağmen bu miktara faiz uygulanmaması konusunda şikayetçi olmuştur.

Başvuran, 12 Ekim 2007 tarihli görüşünde, bilirkişi raporunun kendisine iletilmemesi nedeniyle tazminat davasının adil bir şekilde görülmediği konusuna da değinmiştir. Başvuran, ayrıca yargılamanın çok uzun sürdüğü konusunda şikayetçi olmuştur.

Ancak, AİHM, elindeki belgelere dayanarak, başvurunun bu bölümlerinin AİHS veya protokollerinde güvence altına alınan hak ve özgürlüklerin herhangi bir ihlalini oluşturmadığı sonucuna varmıştır.

AİHM, AİHS'nin 35. maddesinin 1., 3. ve 4. paragrafları uyarınca, başvurunun bu kısmının dayanaktan yoksun olduğu gerekçesiyle kabuledilemez nitelikte olduğu sonucuna varmıştır.

III. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

AİHS'nin 41. maddesine göre:

“Mahkeme işbu Sözleşme ve protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Tarafın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edebiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun bir surette, zarar gören tarafın tatminine hükmeder.”

A. Tazminat

Başvuran, AİHS'de güvence altına alınan hakların ihlali nedeniyle görmüş olduğu zarar için, yakalandığı tarihten itibaren faiziyle birlikte 900,000 YTL (yaklaşık 534,588 Euro) talep etmiştir.

Hükümet, başvuran tarafından herhangi bir maddi veya manevi tazminat talebinde bulunulmadığını ileri sürmüştür.

AİHM, tespit edilen ihlalin başvuranın gördüğü manevi zarar için kendi başına yeterli adil tatmin oluşturduğu kanaatindedir (bkz, *Aydın ve Şengül / Türkiye*, no. 75845/01). Bu nedenle, bu başlık altında herhangi bir ödeme yapılmamasına karar vermiştir.

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuran, ayrıca, AİHM önünde yapmış olduğu yargılama masraf ve giderleri için 15,000 Euro, yerel mahkemeler önünde yapmış olduğu yargılama masraf ve giderleri için 2,000 YTL (yaklaşık 1,118 Euro) talep etmiştir. Başvuran, AİHM önündeki yargılamayla ilgili olarak posta ve çeviri masraflarını ve avukatıyla imzaladığı sözleşmeye ilişkin borçlarını gösteren belgeler sunmuştur.

Hükümet, bu miktara itiraz etmiştir.

AİHM'nin içtihadına göre, bir başvuran gerçekliğini ve gerekliliğini kanıtladığı makul miktarlardaki yargı giderlerini elde edebilir. AİHM, sözkonusu davada, elindeki bilgiye ve yukarıdaki ölçütlere dayanarak, başvuranın yerel yargılama sürecinde yapmış olduğu yargılama masraf ve giderlerine ilişkin talebini reddederek, AİHM önünde yapılan yargılama masraf ve giderleri için 1,000 Euro ödenmesine karar vermiştir.

A. Gecikme Faizi

AİHM, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına üç puanlık bir artışın ekleneceğini belirtmektedir.

BU GEREKÇELERE DAYANARAK AİHM, OYBİRLİĞİ İLE

1. Başvuranın tazminat davası görülürken Bursa Ağır Ceza Mahkemesi önünde sözlü duruşma yapılmamasına ilişkin şikayetinin *kabuledilebilir*, başvurunun geri kalan kısmının *kabuledilemez olduğuna*;
2. AİHS'nin 6/1 maddesinin *ihlal edildiğine*;
3. (a)AİHS'nin 44. maddesinin 2. paragrafı gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden Yeni Türk Lirası'na çevrilmek üzere, miktara yansıtılabilecek her türlü vergi ile birlikte, Savunmacı Hükümet tarafından başvurana, yargılama masraf ve giderleri için 1,000 Euro (bin Euro) *ödenmesine*;

(b)Yukarıda belirtilen üç aylık sürenin sona erdiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan marjinal kredi kolaylığı oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz uygulanmasına;
4. Adil tatmine ilişkin diğer taleplerin *reddedilmesine karar vermiştir*.

İşbu karar İngilizce olarak hazırlanmış ve AİHM İçtüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. paragrafları gereğince 24 Haziran 2008 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

MUSTAFA AÇIKGÖZ/Türkiye*

Başvuru No. 34588/03
Strazburg
9 Aralık 2008

İKİNCİ DAİRE

USULİ İŞLEMLER

Davanın nedeni, Türk vatandaşı Mustafa Açıkgöz'ün ("başvuran"), 31 Temmuz 2003 tarihinde, İnsan Hakları ve Temel Özgürlükleri Korumaya Dair Sözleşme'nin ("Sözleşme") 34. maddesi uyarınca, Türkiye aleyhine Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne yaptığı başvurudur (başvuru no. 34588/03).

Başvuran, Ankara Barosu avukatlarından E. Sansal tarafından temsil edilmiştir.

OLAYLAR

Başvuran, 1958 doğumludur ve Ankara'da yaşamaktadır.

Başvuran, Türkiye’de kayıtlı bir inşaat şirketi olan Mustafa Açıkgöz İnşaat Limited Şirketi’nin sahibi ve yöneticisidir.

26 Nisan 1993’te S.K. ve F.Ö.’ye ait olan ve Beypazarı’nda bulunan arsa üzerine dairelerden ve dükkanlardan oluşan bir bina inşa etmek üzere bu kişilerle bir sözleşme yapmıştır. Arsanın sahipleri mülkiyetini başvurana ve başvuran da inşaat tamamlandığında, altı dairenin mülkiyetini S.K. ve F.Ö.’ye devredecekti. Sözleşmeye göre, S.K. ve F.Ö., ikisi iyi güneş alan üçer daireye sahip olacaktı.

7 Mart 1994’te S.K., binayı inşa ettiğini ancak dairelerin mülkiyetini kendisine devretmediğini ileri sürerek Beypazarı Asliye Hukuk Mahkemesi’nde başvuran aleyhinde dava açmıştır. S.K., 8, 15 ve 18 no’lu dairelerin, kendi adına kaydedilmesini talep etmiştir.

8 Nisan 1994 ve 1 Mayıs 1997 tarihleri arasında yirmi sekiz duruşma yapılmıştır. Bu süre boyunca mahkemeye, dairelerin dağılımı ve binanın bölümleri ya da dairelerin aydınlanması hususunda beş bilirkişi raporu sunulmuştur.

1 Mayıs 1997’de Beypazarı Asliye Hukuk Mahkemesi, S.K.’nın talebini kabul etmiştir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe’ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

3 Aralık 1997’de Yargıtay, birinci derece mahkemesinin, başvuran ve S.K. arasında yapılan sözleşmenin hükümlerini doğru olarak değerlendirmedeği ve bu nedenle, yanlış daireleri numaralandırdığı sonucuna vararak 1 Mayıs 1997 tarihli kararı bozmuştur. Yargıtay, sözleşme kapsamındaki “iyi güneş alan” ifadesinin, binanın güney cephesindeki daireler şeklinde yorumlanması gerektiği kanısına varmıştır.

Başvuran, Yargıtay kararının gözden geçirilmesini talep etmiştir.

18 Mayıs 1998’de gözden geçirme talebi reddedilmiştir.

Dava dosyası, müteakiben birinci derece mahkemesine geri gönderilmiştir.

18 Mayıs 1998 ve 24 Eylül 1998 tarihleri arasında iki duruşma yapılmıştır.

18 Eylül 1998’de mahkemeye, daha iyi güneş alan dairelerin numaralarının, 11, 14, 17 ve 20 olduğunu gösteren bir bilirkişi raporu sunulmuştur.

24 Eylül 1998’de Beypazarı Asliye Hukuk Mahkemesi, yüzölçümleri aynı olan 5, 6 ve 8 no’lu dairelerin yanı sıra 17 ve 20 no’lu dairelerin S.K. adına tapuya tescil edilmesi gerektiğine karar vermiştir.

7 Nisan 1999’da Yargıtay, birinci derece mahkemesinin kararını bir kez daha bozmuştur. Başvuranın, sözkonusu karar sonucu haksız bir zarara uğradığı sonucuna varmıştır.

Davacı, Yargıtay’ın kararının gözden geçirilmesini talep etmiştir.

2 Aralık 1999’da gözden geçirme talebi reddedilmiştir.

Dava dosyası, müteakiben birinci derece mahkemesine geri gönderilmiştir.

2 Aralık 1999 ve 9 Ekim 2000 tarihleri arasında altı duruşma yapılmıştır.

26 Mayıs 2000'de mahkemeye, bir bilirkişi raporu sunulmuştur.

9 Ekim 2000'de Beypazarı Asliye Hukuk Mahkemesi, toplam yüzeyi, 5, 6 ve 8 no'lu dairelerin toplam yüzeyinden daha az olan 1, 3, 5 ve 6 no'lu daireler ile 17 ve 20 no'lu dairelerin S.K. adına tapuya tescil edilmelerine karar vermiştir.

30 Nisan 2001'de Yargıtay, 9 Ekim 2000 tarihli kararı onaylamıştır.

Başvuran, Yargıtay kararının gözden geçirilmesini talep etmiştir.

8 Ekim 2001'de Yargıtay, başvuranın talebini kabul etmiş, 30 Nisan 2001 tarihli kararı iptal etmiş ve 9 Ekim 2000 tarihli kararı bozmuştur. Yargıtay, birinci derece mahkemesinin, bilirkişilerden rapor hazırlamalarını ve dairelerin dağılımı ile binanın bölünmesine ilişkin öneri sunmalarını istediğini ve bilirkişilerin, 26 Mayıs 2000'de yedi öneri içeren bir rapor sunduklarını kaydetmiştir. Mahkemenin, başvurana sözkonusu önerilere ilişkin tercihini açıklama fırsatı vermediğini gözlemlemiştir. Mahkeme, bunun yerine, resen başvurayı olumsuz yönde etkileyen ilk öneriyi tercih etmiştir. Dava dosyası, müteakiben birinci derece mahkemesine geri gönderilmiştir.

8 Ekim 2001 ve 8 Temmuz 2002 tarihleri arasında dört duruşma yapılmıştır.

Beypazarı Asliye Hukuk Mahkemesi, 11 Mart 2002 tarihli duruşmada başvuranın, tercih ettiği bilirkişi önerisini açıklamasını istemiş, ancak başvuran belirlenen süre içerisinde cevap vermemiştir.

8 Temmuz 2002'de Beypazarı Asliye Hukuk Mahkemesi, kararını vermiş ve 17 ve 20 no'lu dairelerle birlikte 2, 3, 4 ve 5 no'lu dairelerin S.K. adına tapuya kaydedilmelerine karar vermiştir.

Yargıtay, 21 Nisan 2003'te 8 Temmuz 2002 tarihli kararı onaylamıştır.

HUKUK

I. AİHS'İNİN 6/1 MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran, AİHS'nin 6/1 maddesi bağlamında hukuki yargılama süresinin "makul süre" gereğine uymadığından şikayetçi olmuştur.

A. Kabuledilebilirlik

AİHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde başvurunun dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, ayrıca başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru taşımadığını tespit eder. Bu nedenle başvuru, kabuledilebilir niteliktedir.

B. Esas

Hükümet, yargılama süresinin makul süre gereğine uygun olduğunu kaydetmiştir. Başvuranın davasının karmaşık olduğunu iddia etmiştir. Ayrıca, yargılama süresince

uzlaşmayı reddettikleri için tarafların tutumlarının, yargılama süresinin uzamasına yol açtığını belirtmiştir.

Başvuran, iddialarını yinelemiştir.

Göz önüne alınması gereken süre, 7 Mart 1994'te başlamış ve Yargıtay'ın, Beypazarı Asliye Hukuk Mahkemesi'nin son kararını onayladığı 21 Nisan 2003'te sona ermiştir. Bu nedenle, dava dosyasının birkaç kez yeniden incelendiği üç aşamalı yargılamada dokuz yıl bir ay sürmüştür.

AİHM, yargılama süresinin makul olup olmadığını, davanın koşulları ışığında davanın karmaşıklığı, başvuranın ve yetkili makamların tutumları ve ihtilafta yer alan başvuran için neyin tehlikede olduğu gibi kriterler göz önüne alınarak değerlendirilmesi gerektiğini yineler (bkz., *Frylender/Fransa* [BD], no. 30979/96, paragraf 43, AİHM 2000-VII).

AİHM, başvuran ve S.K. arasında sözleşmenin yorumlanması hususunun karmaşık olmadığı kanısındadır.

AİHM, başvuranın kendi tutumu ile – mahkemeye, tercih ettiği bilirkişi önerisini belirlenen süre içerisinde bildirmemesi – yargılamanın uzamasına yol açmış olsa da, bunun davanın toplamda bu kadar uzun sürmesini açıklamaya yetmediğini gözlemler (bkz. *Türkoğlu/Türkiye*, no. 58922/00, 38. paragraf, 8 Ağustos 2006).

AİHM, yetkili makamların tutumlarına ilişkin olarak, Yargıtay yedi karar verirken, Beypazarı Asliye Hukuk Mahkemesi'nin dört karar verdiğini gözlemler. Toplamda, dokuz yılda on bir karar verilmiştir. Gecikme esas olarak davanın yeniden incelenmesinden kaynaklanmıştır. Genellikle birinci derece mahkemelerinin yaptığı hatalar sonucu, dava dosyalarının, incelenmek üzere geri gönderilmesi öngörülür. Tek dava dahilinde bu kadar çok iade kararının alınması ise, hukuki sistemin işleyişindeki yetersizliği ortaya koyar (bkz., *mutatis mutandis, Wierciszewska/Polonya*, no. 41431/98, 46. paragraf, 25 Kasım 2003).

AİHM, yukarıda kaydedilenlere ilişkin olarak, mevcut davada yargılama süresinin aşırı olduğu ve “makul süre” gereğine uymadığı kanaatindedir.

Dolayısıyla, AİHS'nin 6/1 maddesi ihlal edilmiştir.

II. 1 NO'LU PROTOKOL'ÜN 1. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran, 1 no'lu Protokol'ün 1. maddesi tarafından güvence altına alınan mülkiyet hakkının, yargılamanın uzun sürmesi nedeniyle ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

Hükümet, başvuranın ihtilaf konusu dairelerin sahibi olmadığını ileri sürmüştür. Bu hususta, 1 no'lu Protokol'ün 1. maddesinin uygulanamayacağını iddia etmiştir.

AİHM, şikayetin yukarıda incelenen şikayetle bağlantılı olduğunu ve bu nedenle, kabuledilebilir olduğuna karar verilmesi gerektiğini kaydeder.

Ancak AİHM, 6/1 madde bağlamında vardığı sonuca ilişkin olarak, mevcut davada, 1 no'lu Protokol'ün 1. maddesinin ihlal edilip edilmediğini ayrıca incelemenin gerekli olmadığı kanısındadır (bkz. *Öztunç/Türkiye*, no. 74039/01, 32. paragraf, 27 Mart 2007 ve *Zanghi/İtalya*, 19 Şubat 1991, 23. paragraf, A Serisi no. 194-C).

IV. AİHS'İNİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

AİHS'nin 41. maddesine göre:

"Mahkeme işbu Sözleşme ve protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Tarafın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edebiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun bir surette, zarar gören tarafın adil tazminine hükmeder."

A. Tazminat

Başvuran, maddi ve manevi tazminat olarak 3,000,000 Euro talep etmiştir.

Hükümet, bu taleplere itiraz etmiştir.

Tespit edilen ihlal ve ileri sürülen maddi zarar arasında illiyet bağı bulunmadığı kanısında olan AİHM, talebi reddeder. Ancak, hakkaniyet temelinde, başvurana manevi tazminat olarak 3,600 EUR ödenmesine karar verir.

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuran, yargılama masraf ve giderleri için talepte bulunmamıştır.

Bu nedenle AİHM, sözkonusu başlık altında tazminat ödenmesini gerekli görmemektedir.

C. Gecikme Faizi

AİHM, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına üç puanlık bir artışın ekleneceğini belirtmektedir.

BU GEREKÇELEREDAYALI OLARAK, AİHM'İNİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

1. Başvurunun kabuledilebilir *olduğuna*;

2. AİHS'nin 6/1 maddesinin *ihlal edildiğine*;

3. 1 no'lu Protokol'ün 1. maddesi kapsamındaki şikayeti ayrıca incelemenin gerekli *olmadığına*;

4. (a) AİHS'nin 44. maddesinin 2. paragrafı gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden Sorumlu Hükümet'in ulusal para birimine çevrilmek üzere Sorumlu Devlet tarafından başvurana manevi tazminat olarak 2,400 EUR (iki bin dört yüz Euro) ve uygulanabilecek her tür verginin *ödenmesine*;

(b)Yukarıda belirtilen üç aylık sürenin sona erdiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan marjinal kredi kolaylığı oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz *uygulanmasına*;

5. Adil tatmine ilişkin diğer taleplerin *reddedilmesine*;

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar İngilizce olarak hazırlanmış ve AİHM İçtüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. paragrafları gereğince 9 Aralık 2008 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

Tebliğler

Dış Ticaret Müsteşarlığından:

İTHALATTA HAKSIZ REKABETİN ÖNLENMESİNE İLİŞKİN TEBLİĞ (TEBLİĞ NO: 2011/6)

BİRİNCİ KISIM Genel Bilgi ve İşlemler

Mevcut önlem ve soruşturma

Madde 1- (1) Çin Halk Cumhuriyeti (ÇHC) menşeli 2905.42.00.00.00 Gümrük Tarife İstatistik Pozisyonu (GTİP) altında kayıtlı “pentaeritritol” (pentaeritrit) maddesine yönelik olarak, 1/7/2005 tarih ve 25862 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin 2005/14 sayılı Tebliğ ile dampinge karşı kesin önlem yürürlüğe konulmuştur.

(2) Mezkur önlemin yürürlük süresinin bitiminden önce, İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Yönetmeliğin (Yönetmelik) 35 inci maddesi uyarınca 11/12/2009 tarihli ve 27429 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin 2009/38 sayılı Tebliğ vasıtasıyla mevcut önlemin yürürlükten kalkacağı ve ilgili ürünün yerli üreticilerinin Mevzuatta öngörülen sürelerde yeterli delillerle desteklenmiş bir başvuru ile nihai gözden geçirme soruşturması açılması talebinde bulunabilecekleri duyurulmuştur.

(3) Dampinge karşı önlemin sona ermesinin damping ve zararın devamına veya yeniden meydana gelmesine yol açacağı iddiasıyla ÇHC menşeli pentaeritritole yönelik olarak yerli üretici MKS Marmara Kimya Sanayi A.Ş.(MKS A.Ş) firması nihai gözden geçirme soruşturması açılması için başvuruda bulunmuştur. Bu başvuru üzerine, 23/05/2010 tarihli ve 27589 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin 2010/15 Sayılı Tebliğ’le (2010/15 Sayılı Tebliğ) başlatılan nihai gözden geçirme soruşturması, Dış Ticaret Müsteşarlığı (Müsteşarlık) İthalat Genel Müdürlüğü (Genel Müdürlük) tarafından yürütülerek tamamlanmıştır.

Kapsam

Madde 2- (1) Bu Tebliğ; 4412 Sayılı Kanun ile değişik 3577 sayılı İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Kanun (Kanun), 20/10/1999 tarihli ve 99/13482 sayılı İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Karar (Karar) ve 30/10/1999 tarihli ve 23861 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Yönetmelik (Yönetmelik) hükümleri çerçevesinde yürütülen nihai gözden geçirme soruşturmasının sonuçlarını içermektedir.

Yerli üretim dalının temsil niteliği

Madde 3- (1) Şikayetçi firma söz konusu ürünün tek üreticisi konumundadır. Bu nedenle Yönetmelik’in 20 nci maddesi çerçevesinde şikayetçi firmanın yerli üretim dalını temsil yeteneğini haiz olduğu anlaşılmıştır.

İlgili tarafların bilgilendirilmesi ve bilgilerin değerlendirilmesi

Madde 4- (1) Soruşturma açılmasını müteakip, söz konusu ürünün yerli üreticilerine, Müsteşarlıkça tespit edilen ithalatçılarına, ÇHC’de yerleşik ürünün bilinen ihracatçılarına ve diğer bütün ihracatçıların da bilgilendirilmesi için ÇHC Ankara Büyükelçiliğine ilgili soru

formları, başvurunun gizli olmayan özeti ve soruşturma açılış Tebliği'ne ulaşmalarını temin etmek için soruşturma açılışına ilişkin bildirimde bulunulmuştur.

(2) Tarafların soru formunu yanıtlamaları için posta süresi dahil 37 gün süre tanınmıştır.

(3) Yerli üretim dalı, soruşturma süresi boyunca Müsteşarlığımız ile işbirliği içinde olmuş ve gerektiğinde talep edilen ilave bilgileri temin etmiştir.

(4) İthalatçı soru formunu doldurmaları için kendilerine soruşturma açılışına ilişkin bildirimde bulunulan (6) ithalatçı firmanın (3)'ünden yanıt alınmıştır.

(5) ÇHC'de yerleşik üretici/ihracatçı firmalardan soru formlarına yönelik herhangi bir yanıt alınmamıştır.

(6) Soruşturmaya ilişkin tespit ve bilgileri içeren "Nihai Bildirim" ilgili tarafların bilgisine sunulmuştur. Öngörülen süre zarfında Nihai Bildirime yönelik olarak herhangi bir görüş alınmamıştır.

(7) Tarafların soruşturma boyunca ortaya koyduğu tüm bilgi, belge ve görüşler incelenmiş, mezkûr görüşlerden mevzuat kapsamında değerlendirilebilecek olanlara bu Tebliğ'in ilgili bölümlerinde değinilmiştir.

Yerinde doğrulama soruşturması

Madde 5- (1) Yönetmeliğin 21'inci maddesi çerçevesinde, yerli üretici MKS A.Ş. nezdinde yerinde doğrulama soruşturması gerçekleştirilmiştir.

Gözden geçirme dönemi

Madde 6- (1) Önlemin yürürlükten kalkması durumunda, dampingin ve zararın devamı veya yeniden meydana gelmesinin muhtemel olup olmadığının değerlendirilmesine esas teşkil etmek üzere, 01.01.2007 - 31.12.2009 tarihleri arası, gözden geçirme dönemi olarak alınmıştır. Bununla birlikte, önlemin etkisini daha sağlıklı görebilmek amacıyla, ithalat verileri incelenirken önlemin yürürlüğe girdiği 2005 yılını kapsayan 2005-2009 dönemi dikkate alınmıştır.

İKİNCİ KISIM

Soruşturma Konusu Ürün ve Benzer Ürün

Soruşturma konusu ürün ve benzer ürün

Madde 7- (1) Soruşturma konusu ürün, ÇHC menşeli 2905.42.00.00.00 GTİP altında yer alan pentaeritritol (pentaeritrit)dir. Bu ürün, bir polialkol olup kokusuz, beyaz kristalli, akıcı, nemden etkilenmeyen ve kolayca depolanan bir tozdur. Bir polialkol olması dolayısıyla özellikle değişik esterifikasyon reaksiyonları yapar. Pentaeritritol tehlikeli maddeler sınıfına dahil edilmemiş olup, zehirli değildir. Erime noktası 261-263°C ve parlama noktası 260°C olup, suda kolayca erir (20°C'ta 6gr/100ml).

(2) Pentaeritritol öncelikle yağlıboya, lak ve cila üretiminde temel bir ara ürün olan alkid reçinesi imalatında kullanılır. Ayrıca, motoryağlarında ve değişik plastik türlerinde ısıya ve dış şartlara karşı mukavemet artırıcı olarak kullanılmaktadır. Diğer taraftan söz konusu ürün yanmaz boyalar ve diğer yanmaz malzeme imalatı ile ilaç sanayiinde de kullanım alanı bulabilmektedir.

(3) Pentaeritritol, önce asetaldehit, formaldehit, kostik ve formik asit arasındaki bir reaksiyondan çok seyreltik olarak elde edilmektedir. Bu seyreltik karışımın, yoğunlaştırma aşamasında suyu uçurulmakta ve bölme aşamasında de ihtiva ettiği formaldehit ve metanol ayrıldıktan sonra birinci kristallendirme aşamasında yan ürün sodyum formiat çözeltide kalarak uzaklaştırılmaktadır. Elde edilen ham kristal, bir kademe daha saflaştırma amacıyla, suda eritilip ikinci defa kristallendirilmekte ve daha sonra filtre edilip kurutulmaktadır.

(4) Yerli üretim dalı tarafından üretilen pentaeritritol ile soruşturma konusu ülke menşeli pentaeritritolün benzer ürün olduğu tespiti mevcut önleme esas soruşturmada (esas soruşturma) yapılmıştır. Bu soruşturmada ise fiziksel özellikler ürün çeşitliliği, kullanım alanları, tüketici algılaması ve dağıtım kanalları bakımından yerli üretici tarafından üretilen ürün ile ÇHC menşeli ürün arasında "benzer ürün" tanımı açısından ayırım yaratan herhangi bir farklılığın ortaya çıktığına ilişkin yeni bir bilgiye ulaşılamamıştır. Bu itibarla, soruşturma

konusu ürün ve benzer ürüne yönelik tespitleri değiştirecek herhangi bir bilgi mevcut olmadığından 2005/14 sayılı Tebliğ'deki anılan belirlemeler geçerliliğini sürdürmektedir.

(5) Soruşturma kapsamında yapılan incelemelerde soruşturma konusu maddenin yukarıda belirtilen GTİP dışında bir sınıflandırma altında ithal edildiğine ilişkin herhangi bir bulgu edinilmemiştir. Öte yandan, soruşturma konusu madde haricinde bir maddenin mezkur GTİP altında ithal edildiğine dair bir itirazda da bulunulmamıştır.

(6) Soruşturma konusu eşya ile ilgili açıklamalar genel içerikli olup uygulamaya esas olan GTİP ve karşılığı eşya tanımıdır. Bununla beraber, soruşturma konusu eşyanın Türk Gümrük Tarife Cetveli'nde yer alan tarife pozisyonunda ve/veya tanımında yapılacak değişiklikler, bu Tebliğ hükümlerinin uygulanmasına hanel getirmez.

ÜÇÜNCÜ KISIM

Dampingin Varlığı ve Devamı

Genel açıklamalar

Madde 8- (1) Yönetmelik'in 35 inci maddesi çerçevesinde önlemin yürürlükte olduğu süre içinde dampingin devam edip etmediği incelenmiştir.

(2) Soruşturma sırasında ÇHC'nde yerleşik hiçbir ihracatçı işbirliğinde bulunmamış ve mevcut önlemin sonrasında ihracat durmuştur. Bu nedenle damping marjı hesabı yapılmamıştır.

DÖRDÜNCÜ KISIM

Maddi Zararın Varlığı ve Devamı

Genel açıklamalar

Madde 9- (1) Yönetmelik'in 35 inci maddesi çerçevesinde önlemin yürürlükte olduğu dönemde, yerli üretim dalında zarar durumu ve önlemin yürürlükten kalkması halinde zarara etki edebilecek muhtemel gelişmeler incelenmiştir. Bu çerçevede, ÇHC menşeli pentaeritrol ithalatının mutlak ve nispi gelişimi, birim fiyatlarının seyri ile yerli üretim dalının ekonomik göstergeleri incelenmiştir. Önlemin etkisini daha sağlıklı görebilmek amacıyla, ithalat verileri incelenirken önlemin yürürlüğe girdiği 2005 yılını kapsayan 2005-2009 dönemi dikkate alınmıştır.

Maddenin genel ithalatı

Madde 10- (1) Maddenin 2005-2009 döneminde genel ithalat rakamları incelendiğinde 2005'de 2.010 ton olan pentaeritrol ithalatının takip eden yıllarda sırasıyla; 1.390 ton, 581 ton, 877 ton ve 2009 yılına gelindiğinde 820 ton seviyesine indiği görülmektedir. Tüm ülkelerden gerçekleşen ithalatın toplam değerinin ise 2005 yılında 2.490.303 ABD doları iken 2009 yılında 1.093.326 ABD dolarına gerilediği tespit edilmiştir.

Maddenin soruşturma konusu ülkeden ithalatı

Madde 11- (1) Mezkur ürünün ÇHC'den gerçekleşen ithalatı incelendiğinde; ÇHC menşeli pentaeritrol ithalatı, 2005 yılında 273 ton iken 2009 yılına gelindiğinde bu miktar 2 ton seviyesinde gerçekleşmiştir. Ürünün ÇHC'den gerçekleşen ithalatında 2005 yılında 1.150 \$/Ton olan birim fiyatı ise 2009 yılında 3.800 \$/Ton seviyesine çıkmıştır.

(2) ÇHC'den ithal edilen soruşturma konusu ürünün birim fiyatı ise 2005 yılında 1.150 ABD \$/ton iken 2009 yılında 3.800 ABD \$/ton olarak gerçekleşmiştir.

Fiyat yıpranması

Madde 12- (1) Soruşturma konusu maddenin nispi olarak değişimini görebilmek amacıyla, söz konusu ithalatın toplam Türkiye tüketimi içindeki payı incelenmiştir. Soruşturma konusu ürünün Türkiye toplam tüketimi hesaplanırken, 2006- 2009 yıllarına ait, ton bazında yerli üretim dalı yurtiçi satış miktarları ile ilgili yıla ait genel ithalat toplanmıştır. Bu çerçevede, 2006 yılında 100 olan tüketim endeksinin takip eden yıllarda sırasıyla 100; 75 ve 80 olduğu görülmüştür.

Soruşturma konusu ithalatın yerli üretim dalının iç piyasa fiyatları üzerindeki etkisi

Madde 13- (1) Fiyat yıpranması (depression) yerli üretim dalının satış fiyatının düşmesidir. 2007-2009 döneminde ticari maliyetlerde çok önemli bir değişiklik olmamakla

birlikte yerli üretim dalının yurt içi birim satış fiyatlarının 2007’de 100 olan endeksinin 2009 yılında 83’e gerilediği görülmüştür.

Yerli üretim dalının ekonomik göstergeleri

Madde 14- (1) Soruşturma konusu maddenin yerli üretim dalı üzerindeki etkisinin belirlenmesinde gözden geçirme dönemine ait MKS A.Ş. firmasının verileri dikkate alınmıştır.

(2) Eğilimin sağlıklı bir şekilde incelenmesi amacıyla, Türk Lirası bazındaki veriler için yıllık ortalama Üretici Fiyat Endeksi (ÜFE) kullanılarak enflasyondan arındırılmış reel değerler esas alınmıştır.

a) Üretim, kapasite ve kapasite kullanım oranı (KKO)

(1) Yerli üretim dalının soruşturma konusu ürün için 2007 yılında 100 olan ton bazlı üretim miktar endeksi, 2009 yılında 73’e düşmüştür.

(2) Söz konusu üründe yerli üretim dalının kapasitesi değişmemiştir.

(3) KKO endeksi ise 2007 yılında 100 iken 2009 yılında 60’a gerilemiştir.

b) Yurtiçi satışlar ve ihracat

(1) Yerli üretim dalında 2007 yılında 100 olan yurtiçi satış miktar endeksi, 2008’de 69’a, 2009’da ise 76’ya gerilemiştir.

(2) 2007 yılında 100 olan satış hasılası 2009’da gerileyerek 63’e düşmüştür.

(3) Yerli üretim dalının 2007 yılında 100 olan ihracat miktar endeksi 2009’da 50’ye gerilemiştir.

(4) İhracatın birim fiyatlarının endeksi ise 2007 yılında 100 iken, 2008’de 102 olarak gerçekleşmiş ve 2009’da 80’e gerilemiştir.

c) Yurtiçi Satış Fiyatları

(1) Yerli üreticinin ton bazında ağırlıklı ortalama yurtiçi satış fiyatı 2007 yılında reel bazda 100 iken, 2009’da 83’e düşmüştür.

d) Pazar payı

(1) Yerli üretim dalının yurtiçi pazar payı endeksi 2006 yılında 100 iken 2009’da 105’e yükselmiştir.

e) Verimlilik

(1) Üretimde çalışan işçi başına verimlilik endeksi 2007 yılında 100 iken, 2009 yılında 73’e gerilemiştir.

f) Stoklar

(1) Yerli üretim dalının 2007 yılında 100 olan stok miktar endeksi, 2009’da 333’e yükselmiştir. Stok çevrim hızına (satış/stok) bakıldığında ise 2007 yılında 8,22 olan hızı stokların artması ve satışların düşmesi ile 2009’da 1,49’a gerilemiştir.

g) İstihdam

(1) Yerli üretim dalının 2007 yılında 100 olan işçi sayısı endeksi 2009 yılında da aynı seviyede kalmıştır.

h) Ücretler

(1) Üretimde çalışan işçilerin aylık ücretleri 2007-2009 döneminde reel olarak 12 puan artmıştır.

i) Maliyetler ve kârlılık

(1) Yerli üretim dalının 2007 yılında reel olarak 100 olan ağırlıklı ortalama birim ticari maliyeti, 2009 yılında 98 olarak gerçekleşmiştir.

(2) Yerli üretim dalının yurt içi satışlardan 2007 yılında 100 olan kârlılık endeksi 2009 yılında zarara dönüşmüş ve (-) 2’ye düşmüştür.

j) Nakit Akışı

(1) Yerli üretim dalının önlem konusu pentaeritrol satışından elde ettiği nakit akışı endeksi (kar+amortisman) 2007 yılında 100 iken bu değer 2008 yılında 27’ye 2009 yılında ise 7’ye düşmüştür.

k) Yatırımların geri dönüş oranı

(1) Yerli üretim dalının bütün faaliyetlerine ilişkin yatırım hasılatı (Kâr/Öz kaynak) oranı 2007 yılında 100 iken 2009 yılında 75'e düşmüştür.

l) Büyüme

(1) Yerli üretim dalının bütün faaliyetlerine ilişkin aktif büyüklüğü reel olarak 2007 yılında 100 iken, 2008'de 104 olarak gerçekleşmiş ve 2009 yılında ise 109'a yükselmiştir.

m) Sermaye veya Yatırımlarını Arttırma Yeteneği

(1) Yerli üretim dalının bütün faaliyetlerine ilişkin 2007 yılında 100 olan öz sermayesi 2008 yılında 101'e ve 2009 yılında ise 113'e yükselmiştir.

(2) Yerli üretim dalının 2007, 2008 ve 2009 yıllarında yatırımı olmamıştır.

n) Damping marjının büyüklüğü

(1) Esas soruşturmada önemli oranda damping marjı tespit edilmiştir.

Ekonomik göstergelerin değerlendirilmesi

Madde 15- (1) Yerli üretim dalından temin edilen veriler ışığında yapılan incelemeler sonucunda, 2007-2009 döneminde üretim miktarında ve kapasite kullanım oranında azalma; ve yurt içi ve yurt dışı satış rakamlarında düşüş görülmekte olup stoklarda artış meydana gelmiştir.

(2) Her ne kadar ürünün ticari maliyetlerinde son yılda bir miktar azalma görülsede, ürünün yurt içi ve yurt dışı birim satış fiyatlarında görülen düşüş maliyetlerdeki azalmadan daha fazla gerçekleşmiş bu sebeple de ürünün yurt içi satışlarından ürün karlılığı giderek azalmış ve bu değer son yılda zarara dönüşmüştür. Azalan karlılığa bağlı olarak ürün nakit akışında olumsuzluk meydana gelmiştir. Firmanın, ürün nakit akışında da ciddi bir azalma görülmektedir.

(3) Yukarıdaki veriler ışığında yürürlükteki önleme rağmen yerli üretim dalında zararın halen devam etmekte olduğu anlaşılmıştır.

BEŞİNCİ KISIM

Dampingin ve Zararın Devamı veya Yeniden Oluşma İhtimali

Genel açıklamalar

Madde 16- (1) Dampingin ve zararın devamı veya yeniden meydana gelme ihtimalinin incelenmesinde soruşturma konusu ürünün uluslararası piyasasındaki gelişmeler, soruşturmaya konu ülkenin üretim kapasitesi, ihracat kabiliyeti ve ihrac fiyatları, Türkiye piyasası, esas soruşturmada tespit edilen damping marjları başta olmak üzere dampingin ve zararın devamı veya yeniden meydana gelmesi ihtimaline ilişkin hususlar irdelenmiştir.

Önleme tabi ülkedeki yerleşik kapasite ve ihracat potansiyeli

Madde 17- (1) Uluslararası Ticaret Merkezi (UTM-International Trade Center)'nden elde edilen istatistiki bilgiler değerlendirildiğinde, 2005-2009 döneminde tüm ülkeler tarafından yapılan pentaeritrol ihracatının 550.968 ton olduğu, buna karşılık aynı dönemde ÇHC tarafından yapılan ihracatın ise 214.857 ton olduğu görülmektedir. Bu itibarla, ÇHC'nin ihracat kapasitesinin soruşturma konusu ürünün toplam ihracatının % 50'sine tekabül ettiği bunun da ciddi bir ihracat kapasitesini ortaya koyduğu anlaşılmaktadır. 214.857 tonla miktar ve 319.809 ABD Doları ile değer bazında toplam dünya ticaretinde birinci sırada yer alan ülkeye ait ihracat verilerini içeren istatistikler bahse konu ürünlerdeki üretim kapasitesine gösterge teşkil etmektedir. Bunun yanısıra, küresel krizin yarattığı talep daralmasına paralel olarak son dönemde ÇHC'nin kayda değer bir atıl kapasitesinin de oluştuğu değerlendirildiğinde ÇHC ihracat kapasitesinin 2009 yılında 820 ton olan Türkiye toplam ithalatını tek başına kolaylıkla karşılama imkanı olduğu tespit edilmiştir.

Türkiye piyasasına ilişkin hususlar

Madde 18- (1) Önlem konusu ürün belirtildiği üzere kimya sanayinde öncelikle yağlıboya, lak ve cila üretiminde temel bir ara ürün olan alkid reçinesi imalatında kullanılmaktadır. Ayrıca, motoryağlarında ve değişik plastik türlerinde ısıya ve dış şartlara karşı mukavemet artırıcı olarak kullanılmakta olan ürün bir girdi olması sebebiyle söz konusu ürünün satış maliyeti rekabet açısından büyük önemi haizdir. Bu itibarla, önlem konusu

ürünün fiyata duyarlı olduğu anlaşılmaktadır. Bu durumda önlemin yürürlükten kalkması halinde ciddi üretim ve ihracat kapasitesi bulunan ve kriz nedeniyle önemli ölçüde atıl kapasitesi olduğu anlaşılan ÇHC'ye talebin kaymasının muhtemel olduğu değerlendirilmektedir.

Esas soruşturmada tespit edilen dumping marjı

Madde 19- (1) Mevcut dumpinge karşı önlemin hukuki ve idari altyapısını teşkil eden dumping soruşturması esnasında tespit edilen dumping marjları soruşturma konusu ülkede yerleşik üretici/ihracatçıların önlemin yürürlükten kalkması halinde muhtemel davranışlarını yansıtacak önemli bir göstere niteliği taşıdığından dikkate alınmıştır.

(2) Esas soruşturmada pentaeritritol için hesaplanan dumping marjının CIF ihrac fiyatının %39,6'sı oranında olduğu görülmüştür.

Değerlendirme

Madde 20- (1) UTM ihracat verileri temelinde ÇHC'de önlem konusu ürüne ilişkin üretim ve ihracat kapasitesinin çok dikkat çekici olduğu, ürünün girdi olarak kullanılması sebebiyle talepte fiyatın ön plana çıktığı ve ÇHC'deki söz konusu üretim ve ihracat kapasitesinin önlemin yürürlükten kalkması durumunda Türkiye'den oluşabilecek talebi karşılayabilecek durumda olduğu, önlem sonrası dumpingli ithalat durmuş olmakla birlikte önlemin olmadığı bir durumda Türkiye'deki ihracatçıların ÇHC menşeli dumpingli ithalata yeniden yönelmelerinin mümkün olduğu, önleme esas soruşturmada tespit edilen dumping marjının önemli düzeyde olduğu, yerli üretim dalında incelenen dönemde zarar halinin devam ettiği, ve önlemin yürürlükten kalkması halinde, önlemin yürürlükten kalkması durumunda daha da kötüleşmesinin muhtemel olduğu değerlendirilmiştir.

ALTINCI KISIM

Sonuç

Karar

Madde 21- (1) Soruşturma sonucunda, mevcut önlemin yürürlükten kalkması halinde dumpingin ve zararın devam etmesinin ya da yeniden meydana gelmesinin, bunun sonucunda zararın devamının ve tekrarının muhtemel olduğu tespit edildiğinden, halihazırda ÇHC menşeli pentaeritritol için uygulanmakta olan önlemin İthalatta Haksız Rekabeti Değerlendirme Kurulu'nun kararı ve Bakanın onayı ile aşağıda belirtilen şekilde aynen uygulanmaya devam edilmesine karar verilmiştir.

Pozisyon No	Eşya Tanımı	Menşe Ülke	Dampinge Karşı Önlem Miktarı
2905.42.00.00.00	Pentaeritritol (Pentaeritrit)	Çin Halk Cumhuriyeti	270 ABD Doları/Ton

Uygulama

Madde 22- (1) Gümrük idareleri, Karar maddesinde gümrük tarife istatistik pozisyon numarası, tanımı ve menşe ülkesi belirtilen eşyanın, diğer mevzuat hükümleri saklı kalmak kaydıyla, serbest dolaşıma giriş rejimi kapsamındaki ithalatında, karşısında gösterilen oranda dumpinge karşı önlemi tahsil ederler.

Yürürlük

Madde 23- (1) Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

Madde 24- (1) Bu Tebliğ hükümlerini Dış Ticaret Müsteşarlığı'nın bağlı olduğu Bakan yürütür.

Dış Ticaret Müsteşarlığından:

**İTHALATTA HAKSIZ REKABETİN
ÖNLENMESİNE İLİŞKİN TEBLİĞ
(TEBLİĞ NO: 2011/7)**

**BİRİNCİ KISIM
Genel Bilgi ve İşlemler**

Mevcut önlem ve soruşturma

MADDE 1- (1) 20/08/2005 tarihli ve 25912 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin 2005/19 sayılı Tebliğ ile Çin Halk Cumhuriyeti (ÇHC) menşeli “patinaj zincirleri”nin ithalinde dampinge karşı kesin önlem yürürlüğe konulmuştur.

(2) Bahse konu eşyaya yönelik mevcut önlemin yürürlük süresinin bitiminden önce, 11/12/2009 tarihli ve 27429 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin 2009/38 sayılı Tebliğ ile yerli üretim dalının önleme konu ürün ve ülke kapsamında bir nihai gözden geçirme soruşturması açılması talebinde bulunabileceği ilan edilmiştir.

(3) Dampinge karşı önlemin sona ermesinin damping ve zararın devamına veya yeniden meydana gelmesine yol açacağı iddiasıyla 7315.20.00.00 GTİP altında yer alan ÇHC menşeli, “patinaj zincirleri”ne yönelik olarak yerli üretici Atlı Zincir, İğne ve Makine Sanayi A.Ş. tarafından yapılan başvuru çerçevesinde 05/08/2010 tarihli ve 27663 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin 2010/23 sayılı Tebliğ ile nihai gözden geçirme soruşturması başlatılmıştır. Söz konusu soruşturma Dış Ticaret Müsteşarlığı (Müsteşarlık) İthalat Genel Müdürlüğü (Genel Müdürlük) tarafından yürütülerek tamamlanmıştır.

Kapsam

MADDE 2- (1) Bu Tebliğ; 4412 sayılı Kanun’la değişik 3577 sayılı İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Kanun (Kanun), 20/10/1999 tarihli ve 99/13482 sayılı İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Karar (Karar) ve 30/10/1999 tarihli ve 23861 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Yönetmelik (Yönetmelik) hükümleri çerçevesinde yürütülen nihai gözden geçirme soruşturmasının sonuçlarını içermektedir.

Yerli üretim dalının temsil niteliği

MADDE 3- (1)Yönetmelik’in 20 nci maddesi uyarınca başvuru, yerli üretim dalı adına yapılmış ve bu bağlamda başvuruda bulunan üreticinin yerli üretim dalını temsil niteliğini haiz olduğu anlaşılmıştır. Soruşturma esnasında bu tespiti değiştirecek herhangi bir somut bilgi alınmamıştır.

İlgili tarafların bilgilendirilmesi ve bilgilerin değerlendirilmesi

MADDE 4- (1) Soruşturma açılışını müteakip soruşturma konusu ürünün Müsteşarlık tarafından bilinen ÇHC’de yerleşik üretici/ihracatçılara, soruşturmaya konu ülkede yerleşik diğer üretici/ihracatçılara iletilebilmesini teminen anılan ülkenin Ankara Büyükelçiliği ile Türkiye’de yerleşik ithalatçılara ilgili soru formları, başvurunun gizli olmayan özeti ve soruşturma açılış Tebliğine ulaşmalarını sağlamak için soruşturma açılışına ilişkin bildirim yapılmıştır.

(2) Taraflara soru formunu yanıtlamaları için posta süresi dâhil 37 gün süre tanınmıştır.

(3) Yerli üretim dalı, soruşturma süresince Dış Ticaret Müsteşarlığı ile işbirliği içinde olmuş ve gerektiğinde talep edilen ilave bilgileri temin etmiştir.

(4) İthalatçı soru formunu doldurmaları için kendilerine soruşturma açılışına ilişkin bildirimde bulunulan 5 ithalatçı firmanın 1'inden cevap alınmıştır.

(5) Soruşturma sonucunda alınacak, karara esas teşkil edecek nitelikteki bilgi ve bulguları içeren "Nihai Bildirim" ilgili tarafların bilgisine sunulmuştur. Nihai Bildirim'e ilişkin hiçbir firmadan görüş gelmemiştir.

(6) Tarafların soruşturma boyunca ortaya koyduğu tüm bilgi, belge ve görüşler incelenmiş, mezkûr görüşlerden mevzuat kapsamında değerlendirilebilecek olanlara bu Tebliğ'in ilgili bölümlerinde değinilmiştir.

Yerinde doğrulama soruşturması

MADDE 5- (1) Yönetmelik'in 21 inci maddesi çerçevesinde, yerli üretici Atlı Zincir, İğne ve Makine Sanayi A.Ş.'nin İstanbul'da bulunan üretim tesislerinde yerinde doğrulama soruşturması gerçekleştirilmiştir.

Gözden geçirme dönemi

MADDE 6- (1) Önlemin yürürlükten kalkması durumunda, dumpingin ve zararın devamı veya yeniden meydana gelmesinin muhtemel olup olmadığının değerlendirilmesine esas teşkil etmek üzere 01/01/2007 - 31/12/2009 dönemi gözden geçirme dönemi olarak alınmıştır. Bununla birlikte önlemin etkisini daha sağlıklı görebilmek amacıyla, ithalat verileri incelenirken 2004 - 2009 dönemi dikkate alınmıştır.

İKİNCİ KISIM

Soruşturma Konusu Ürün ve Benzer Ürün

Soruşturma konusu ürün ve benzer ürün

MADDE 7- (1) Soruşturma konusu ürün, ÇHC menşeli, 7315.20.00.00.00 Gümrük Tarife İstatistik Pozisyonu (GTİP) altında yer alan patinaj zinciridir.

(2) Patinaj zinciri, motorlu kara taşıtlarının lastik tekerleklerine takılarak kaygan ve karlı buzlu zeminlerde patinaj ve kaymayı önlemektedir. Patinaj zincirleri, aşınmaya ve kopmaya karşı uygun çelik ve diğer malzemelerden üretilmiş, takılacakları lastik geometrisine uyacak şekilde tasarlanmış ve örülmüş bir zincir konfeksiyonudur. Kullanım alanları her türlü otomobil, 4x4 arazi araçları, kamyonet, minibüs, kamyon, tır, otobüs gibi yolcu ve yük taşımaya mahsus lastik tekerlekli araçlarla yol ve iş makineleridir.

(3) Patinaj zincirleri palet (lastikle zemin arasında kalan ve kaymayı önleyen, sertleştirilmiş ve aşınmaya dayanıklı zincir parçaları) ve bordür (aşınmaya maruz olmayan, palet zincirlerinin iki tarafında lastik yanaklarına oturan zincirler) tabir edilen iki farklı zincirin çeşitli şekillerde birleştirilmesi ile oluşmaktadır. Kanca, halat, kilit gergi elemanı gibi birtakım yardımcı parçalar da palet zincirleri ile bordür zincirlerini birleştirip, kapanmalarını sağlayarak ve gerdirme yaparak nihai ürünü tamamlamaktadırlar.

(4) Yerli üretim dalı tarafından üretilen patinaj zinciri ile soruşturma konusu ülke menşeli patinaj zincirinin benzer ürün olduğu tespiti mevcut önleme esas soruşturmada yapılmıştır. Bu soruşturmada ise fiziksel özellikler, ürün çeşitliliği, kullanım alanları, tüketici algılaması ve dağıtım kanalları bakımından yerli üretim dalı tarafından üretilen ürün ile soruşturmaya konu ülke menşeli ürün arasında, benzer ürün tanımı açısından, herhangi bir farklılığın ortaya çıktığına ilişkin yeni bir bilgiye ulaşılmamıştır. Bu itibarla, 2005/19 sayılı Tebliğ'de soruşturma konusu ürün ve benzer ürüne yönelik tespitleri değiştirecek yeni bir bilgiye ulaşılmadığından, 2005/19 sayılı Tebliğ'deki belirlemeler geçerliliğini sürdürmektedir.

(5) Soruşturma kapsamında yapılan incelemelerde soruşturma konusu maddenin yukarıda belirtilen GTİP dışında bir sınıflandırma altında ithal edildiğine ilişkin herhangi bir bulgu edinilememiştir. Öte yandan, soruşturma konusu madde haricinde bir maddenin mezkur GTİP altında ithal edildiğine dair bir itirazda da bulunulmamıştır. Bu nedenle soruşturma çerçevesindeki değerlendirmeler bahsi geçen GTİP altında gerçekleştirilen ithalatın tamamını kapsamaktadır.

(6) Soruşturma konusu eşya ile ilgili açıklamalar genel içerikli olup uygulamaya esas olan GTİP ve karşılığı eşya tanımıdır. Bununla beraber, soruşturma konusu eşyanın Türk

Gümrük Tarife Cetveli'nde yer alan tarife pozisyonunda ve/veya tanımında yapılacak değişiklikler bu Tebliğ hükümlerinin uygulanmasına halel getirmez.

ÜÇÜNCÜ KISIM

Dampingin Varlığı ve Devamı

Genel açıklamalar

MADDE 8- (1) Yönetmelik'in 35 inci maddesi çerçevesinde önlemin yürürlükte olduğu süre içinde dampingin devam edip etmediği incelenmiştir. Mevcut önlemin etkisiyle ÇHC'den ithalatın durduğu görülmüştür. Bu nedenle damping marjı hesabı yapılmamıştır.

DÖRDÜNCÜ KISIM

Maddi Zararın Varlığı ve Devamı

Genel açıklamalar

MADDE 9- (1) Yönetmelik'in 35 inci maddesi çerçevesinde önlemin yürürlükte olduğu dönemde, yerli üretim dalında zarar durumu ve önlemin yürürlükten kalkması halinde zarara etki edebilecek muhtemel gelişmeler incelenmiştir. İthalat verileri incelenirken, önlemin etkisini ve önlem sonrası duruma ilişkin eğilimleri görebilmek amacıyla 2004-2009 dönemi dikkate alınmıştır.

Maddenin genel ithalatı

MADDE 10- (1) Önlem konusu ürünün Türkiye'ye genel ithalatı ve önleme konu ülkeden yapılan ithalatın incelenmesinde Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verileri kullanılmıştır. Maddenin 2004-2009 döneminde genel ithalat rakamları incelendiğinde, 2004 yılında 2.926 ton olan patinaj zinciri ithalatının takip eden yıllarda sırasıyla 1.482 ton, 1.823 ton, 1.366 ton, 385 ton ve 2009 yılına gelindiğinde 349 ton seviyesine indiği görülmüştür.

(2) Bahse konu ürünün genel ithalatı değer bazında sırasıyla, 2004 yılında 4.274.128 ABD \$'ı, 2005'te 3.366.401 ABD \$'ı, 2006'da 3.377.600 ABD \$'ı, 2007'de 3.088.688 ABD \$'ı, 2008'de 1.230.546 ABD \$'ı ve 2009 yılında da 797.865 ABD \$'ı olarak gerçekleşmiştir.

(3) 2004 yılında ton başına 1,46 ABD \$/Kg olan birim fiyatın ise 2009 yılında 2,28 ABD \$/ Kg'a yükselmiş olduğu görülmektedir.

Maddenin soruşturma konusu ülkeden ithalatı

MADDE 11- (1) Soruşturma konusu ürünün ÇHC'den gerçekleşen ithalatı incelendiğinde, yürürlükteki önlemin etkili olduğu gözlenmektedir. Önlem öncesi 2004 yılında ÇHC'den 4.124.115 ABD \$'ı, 2005 yılında ise 1.728.285 ABD \$'ı değerinde ithalat yapılırken, 2006 yılından itibaren söz konusu ülkeden ithalatın durduğu görülmektedir.

(2) Bu çerçevede, ÇHC menşeli patinaj zinciri ithalatı, 2004 yılında 2.873 Ton ve en son 2005 yılında 1.211 Ton olarak gerçekleşmiştir. Maddenin birim fiyatı açısından yapılan incelemede ise 2005 yılında 1,43 ABD \$ /Kg olduğu tespit edilmiştir.

Soruşturma konusu madde ithalatının tüketim içindeki payının seyri

MADDE 12- (1) Önlem konusu ürünün Türkiye toplam tüketimi hesaplanırken 2007-2009 dönemi için şikâyetçi yerli üretici firmadan temin edilen yurt içi satış miktarları ile ilgili yıla ait toplam ithalat miktarları toplanmıştır. Bu çerçevede, 2007 yılında 100 olan tüketim endeksinin 2008 yılında 61, 2009 yılında 39 olduğu görülmüştür.

(2) Önleme tabi ÇHC'nin Türkiye tüketimi içindeki payı, 2006 yılından itibaren ÇHC'den Türkiye'ye ithalat durduğu için sıfıra inmiştir.

Soruşturma konusu ithalatın yerli üretim dalının iç piyasa fiyatları üzerindeki etkisi

MADDE 13- (1) Önlemin yürürlükten kalkması durumunda yerli üretim dalı fiyatları üzerinde oluşabilecek muhtemel etkiyi görebilmek amacıyla gösterge niteliğinde bir fiyat kırılması hesabı yapılmıştır.

(2) Fiyat kırılması hesabında normal şartlarda önlem konusu ithalatın Türkiye'ye giriş fiyatı, TÜİK istatistiklerinden yararlanılarak hesaplanmaktadır. Ancak, önlemin etkisi sonucu 2005 yılından sonraki dönemde önlem konusu ithalat durduğundan, fiyat kırılması hesaplaması 2009 yılı için ihracatçı fiyat tekliflerinden yararlanılarak yapılmıştır. Buna göre, önlemin yürürlükten kalkması halinde ÇHC menşeli ürünlerin yerli üretim dalının fiyatlarını

%155,1 oranında kırabileceği ve aynı şekilde yerli üretim dalının satış fiyatları üzerinde %207 oranında fiyat baskısı olabileceği görülmüştür.

(3) İncelenen dönemde, 2004 yılında 3,2 ABD \$/ Kg olan ve 2009 yılına gelindiğinde 4,3 ABD \$/ Kg'a yükselen dünya ihracat birim fiyatları, ÇHC'den aynı dönemde, 2004 yılında 1,3 ABD \$/ Kg iken 2009'da 1,8 ABD \$/ Kg'a yükselmiştir. Önlemin yürürlükten kalkması durumunda, ÇHC'nden düşük birim fiyatlarla yapılan dumpingli ithalatın Türkiye piyasasına yeniden olumsuz etkide bulunabileceği değerlendirilmektedir.

Yerli üretim dalının ekonomik göstergeleri

MADDE 14- (1) Önlem konusu ithalatın yerli üretim dalı üzerindeki etkisinin belirlenmesinde, yerli üretim dalını temsilen yerli üretici Atılı Zincir İğne Makine Sanayi A.Ş. firmasının verileri dikkate alınmıştır. Söz konusu zarar incelemesi 2007–2009 dönemi için yapılmıştır.

(2) Eğilimin sağlıklı bir şekilde incelenmesi amacıyla Türk Lirası bazındaki veriler için yıllık ortalama Üretici Fiyat Endeksi (ÜFE) kullanılarak enflasyondan arındırılmış reel değerler esas alınmıştır.

a) Üretim, kapasite ve kapasite kullanım oranı (KKO)

(1) Yerli üretim dalının önlem konusu patinaj zincirleri için üretim miktar endeksi, 2007 baz yılında 100 iken, 2008'de 58 ve 2009'da 53 olmuştur.

(2) Yerli üretim dalının üretim kapasitesi 2007 ve 2008 yıllarında 100 iken, 2009'da çok az bir artışla 106'ya yükselmiştir.

(3) Yerli üretim dalının KKO endeksi 2007 baz yılında 100 iken 2008'de 55 ve 2009'da 50 düzeyindedir.

b) Yurtiçi satışlar ve fiyatlar

(1) Yerli üretim dalının yurtiçi satış miktar endeksi 2007 baz yılında 100 iken 2008'de 105'e yükselmiş, 2009'da ise 57'ye düşmüştür.

(2) Aynı dönemde yurtiçi satış hâsılatı reel olarak incelendiğinde 2007 baz yılında 100 olan endeksin, 2008'de 96'ya, 2009'da ise 54'e gerilediği görülmüştür.

(3) Yerli üretim dalının 2007 baz yılında 100 olan yurtiçi birim satış fiyat endeksi, 2008'de 92, 2009'da ise 94 düzeyinde gerçekleşmiştir.

c) Pazar payı

(1) Yerli üretim dalının 2007'de 100 olan pazar payı endeksi, 2008 yılında 172'ye yükselmiş, ancak 2009'da 147'ye düşmüştür.

d) Verimlilik

(1) Yerli üretim dalında çalışan işçi başına verimlilik endeksi 2007 baz yılında 100 iken, 2008'de 79'a düşmüş, 2009'da ise tekrar 100'e ulaşmıştır.

e) Stoklar

(1) Yerli üretim dalının 2007 yılında stok miktar endeksi 100 olarak alındığında bu endeks 2008'de 53 ve 2009 yılında 37 olmuştur.

f) İstihdam

(1) Yerli üretim dalının söz konusu patinaj zinciri üretiminde yarattığı istihdamın endeks değeri 2007 baz yılında 100 iken, 2008 ve 2009'da 93 olarak gerçekleşmiştir.

g) Ücretler

(1) Yerli üretim dalının aylık giydirilmiş reel brüt ücret endeksi 2007 baz yılında 100 alındığında, 2008'de 102'ye, 2009'da ise 120'ye yükselmiştir.

h) Maliyetler ve karlılık

(1) Yerli üretim dalının ağırlıklı ortalama birim ticari maliyet endeksi 2007'de 100 iken 2008'de 148 ve 2009 yılında 147 olmuştur.

(2) Yerli üretim dalının önlem konusu üründe birim karlılığı 2007 baz yılında 100 iken, 2008 ve 2009 yıllarında sırasıyla -251 ve -259 değerindedir.

ı) Nakit akışı

(1) Yerli üretim dalının patinaj zinciri satışından elde ettiği nakit akışı endeksi 2007'de 100 iken, 2008'de -153 ve 2009'da -92 düzeyindedir.

i) Yatırımların geri dönüş oranı

(1) Yerli üretim dalının bütün faaliyetlerine ilişkin yatırım hasılatı (Kar/Özkaynak) oranı 2007 yılında - 100 iken 2009 yılında bu oran – 2.318'e gerilemiştir.

j) Büyüme

(1) Yerli üretim dalının bütün faaliyetlerine ilişkin aktif büyüklüğü reel olarak 2007 yılında 100 iken, 2008'de 80 olarak gerçekleşmiş ve 2009 yılında ise 71'e gerilemiştir.

k) Sermaye veya Yatırımları Arttırma Yeteneği

(1) Yerli üretim dalının sermayeyi arttırma yeteneğini görebilmek için, yerli üretim dalının bütün faaliyetlerinde kullandığı öz sermayesinin seyri incelenmiştir. Buna göre, yerli üretim dalının 2007 yılında 100 olan öz sermaye endeksi, 2008 yılında 42'ye, 2009 yılında ise 8'e gerilemiştir.

(2) Yerli üretim dalının yatırımları arttırma yeteneğini görebilmek için, yerli üretim dalınca yapılan yatırımların seyri incelenmiştir. Buna göre, yerli üretim dalının 2007, 2008 ve 2009 yıllarında yatırımı olmamıştır.

l) Yatırımların geri dönüş oranı

(1) Yerli üretim dalının bütün faaliyetlerine ilişkin yatırım hasılatı (Kar/Özkaynak) oranı 2007 yılında - 100 iken 2009 yılında bu oran – 2.318'e gerilemiştir.

Yerli üretim dalının ekonomik göstergelerin değerlendirilmesi

MADDE 15- (1) Yerli üretim dalının ekonomik göstergeleri incelendiğinde, mevcut önlemin etkisiyle göstergelerde kısmi iyileşmelere rağmen üretim, istihdam, KKO, karlılık ve nakit akışı gibi göstergelerinde olumsuzlukların devam ettiği görülmektedir.

BEŞİNCİ KISIM

Dampingin ve Zararın Devamı veya Yeniden Oluşma İhtimali

Esas Soruşturmada Tespit edilen Damping Marjı

MADDE 16- (1) Esas soruşturmada tespit edilen damping marjı, önlemin uygulanmadığı ortamda ihracatçı firmaların davranışlarını ve yapabilmeleri muhtemel olan dampingi göstermesi açısından önem taşımaktadır.

(2) İhraç fiyatı ve normal değer aynı aşamada karşılaştırıldığı esas soruşturmada Zhejiang Pujiang Bohu Chain Co. Ltd. için CIF bedelin %318'i oranında, miktar bazında 3.140 ABD \$'ı/ Ton; Hangzhou Huafeng Chain Co. Ltd. için CIF bedelin %333'ü oranında, miktar bazında 3.200 ABD \$ /Ton oranında damping marjı tespit edilmiştir.

Soruşturmaya konu ithalatın muhtemel seviyesi

MADDE 17- (1) Soruşturmaya konu ithalatın muhtemel seviyesinin değerlendirilebilmesi amacıyla önlemin yürürlüğe girişinden itibaren genel ithalat ile önleme konu ülke menşeli ithalatta yaşanan gelişmeler göz önüne alınmıştır.

(2) 2005–2009 döneminde genel ithalatın seyri incelendiğinde, miktar bazında patinaj zinciri ithalatının % 82 gerileyerek 1.482 tondan 349 tona indiği görülmüştür. Önleme tabi ülkeden yapılan ithalat ise durmuştur.

(3) Önlemin yürürlüğe girmesinden önceki döneme bakıldığında, Türkiye'nin ÇHC'den yaptığı ithalatın önemli bir paya sahip olduğu görülmüştür. TÜİK'ten elde edilen veriler ışığında 2004 yılında Türkiye'nin patinaj zinciri ithalatı 2.950 tondur ve bu ithalatın 2.874 tonu ÇHC'den yapılmıştır. 2005 yılında Türkiye'nin ÇHC'den yaptığı patinaj zinciri ithalatı 1.953 tondur ve 1.212 tonu ÇHC'den yapılmıştır. Bu bağlamda 2004 yılında patinaj zinciri ithalatının %97'si, 2005 yılında ise %62'si ÇHC'den yapılmıştır. Bu verilerden yola çıkılarak önlemin sona ermesi halinde ÇHC'den yapılacak ithalatın Türkiye toplam ithalatında yeniden hakim konuma ulaşmasının muhtemel olduğu görülmektedir.

Soruşturmaya Konu Ülkenin Üretim Kapasitesi ve İhracat Kabiliyeti

MADDE 18- (1) Uluslararası Ticaret Merkezi (International Trade Center) UTM'den elde edilen istatistiki bilgiler değerlendirildiğinde, 2004-2009 arası dönemde yapılan dünya patinaj zinciri ihracatının 326.713 ton olduğu, buna karşılık aynı dönemde ÇHC tarafından yapılan ihracatın ise 135.791 ton olduğu görülmektedir. Bu itibarla, ÇHC'nin dünyada soruşturma konusu ürünün toplam ihracatının % 42'sini gerçekleştirdiği düşünüldüğünde

ciddi bir ihracat ve üretim kapasitesine sahip olduğu anlaşılmaktadır. 2009 yılında Türkiye toplam ithalatının 349 ton olduğu dikkate alındığında ÇHC'nin ihracat kapasitesinin tek başına bu talebin çok daha fazlasını kolaylıkla karşılama imkanı olduğu tespit edilmiştir.

(2) Değer bazında küresel patinaj zinciri ihracatı 2004-2009 arası dönem için incelendiğinde 2004 yılında 142.907 ABD \$'ı olan seviyenin 2009 yılında 200.673 ABD \$'ına ulaştığı görülmüştür. Bu dönemde ÇHC'nin değer bazında ihracat rakamları 2004 yılında 26.538 ABD \$ iken, 2009 yılında 40.108 ABD \$'ına yükselmiştir ve değer olarak ülkeler içinde birinci sırada yer almaktadır. 2009 dünya patinaj zinciri ihracat değerlerine bakıldığında, ÇHC'nin dünya ihracatı içinde ihracat değeri bakımından %20'lik paya sahip olduğu görülmektedir.

(3) Bütün bu veriler birlikte değerlendirildiğinde ÇHC'nin küresel piyasanın en büyük ihracatçısı durumunda olduğu görülmektedir. Küresel krizin yanı sıra, küresel ısınmanın da getirdiği talep daralmasına koşut olarak son dönemde patinaj zincirleri ihracatında ÇHC'nin kayda değer bir atıl kapasitesinin oluştuğu değerlendirilmektedir. Bu değerlendirme ve veriler dikkate alındığında, söz konusu önlemin yürürlükten kalkması halinde pazara girme hızı ve meyli yüksek olan ÇHC'li ihracatçıların Türk pazarına yönlendirebileceği yüksek kapasiteleri olduğu değerlendirilmektedir.

Talebi Etkileyen Unsurlar

MADDE 19- (1) Önlem konusu ürünün talebini etkileyen başlıca unsurlar fiyat ve mevsimsel etkidir. Önlemin yürürlükten kalkması durumunda ciddi üretim ve ihracat kapasitesi bulunan ve oldukça düşük ihraç fiyatlarına sahip olan ÇHC'ye talebin kaymasının muhtemel olduğu değerlendirilmektedir.

Değerlendirme

MADDE 20- (1) Yukarıdaki bilgiler çerçevesinde, önlemin yürürlükten kalkması halinde önlem konusu ülkenin muhtemel davranışlarını yansıtmaması bakımından esas soruşturmada hesaplanan damping marjlarının önemli düzeylerde olduğu, önleme tabi ÇHC'nin söz konusu üründe dünyanın en büyük ihracatçısı olduğu ve Türkiye'ye yönlendirebileceği ciddi kapasitesinin bulunduğu, fiyata duyarlı söz konusu ürünü büyük miktarlarda ve kolaylıkla Türkiye pazarına yönlendirilebilecek kapasite ve pazar bilgisine sahip olduğu, bu nedenle yürürlükteki önlemin kalkması halinde dampingli ithalatın devamı veya tekrarının muhtemel olduğu değerlendirilmektedir.

(2) Yerli üretim dalının üretim, satış, istihdam, karlılık, KKO gibi temel ekonomik göstergelerinin incelenen dönem itibarıyla olumsuz seyrini sürdürdüğü görülmüştür.

(3) Gerek esas soruşturmadaki damping marjına ilişkin tespitler, gerekse ihracatçı fiyat teklifleri temelinde 2009 yılı için yapılan fiyat kırılması hesaplamaları dikkate alındığında, mevcut önlemin yürürlükten kaldırılması halinde yerli üretim dalının ekonomik göstergelerinde devam eden olumsuz seyrin daha da kötüleşeceği ve zararın artarak devam etmesinin muhtemel olduğu değerlendirilmektedir.

ALTINCI KISIM

Sonuç

Karar

MADDE 21- (1) Soruşturma sonucunda meri önlemin yürürlükten kaldırılması halinde dampingin ve zararın devamı ya da yeniden meydana gelmesinin, bunun sonucunda halen devam eden zararın artarak sürmesinin muhtemel olduğu tespit edildiğinden, İthalatta Haksız Rekabeti Değerlendirme Kurulu'nun kararı ve Bakan'ın onayı ile uygulanmakta olan dampinge karşı önlemin aşağıda belirtilen şekilde aynen uygulanmaya devam edilmesine karar verilmiştir.

Pozisyon No	Eşyanın Tanımı	Menşe Ülke	Dampinge Karşı Önlem Miktarı
7315.20.00.00.00	Patinaaj zincirleri	Çin Halk Cumhuriyeti	1.500 ABD Doları/ Ton

Uygulama

MADDE 22- (1) Gümrük idareleri, Karar maddesinde gümrük tarife istatistik pozisyon numarası, tanımı ve menşe ülkesi belirtilen eşyanın, diğer mevzuat hükümleri saklı kalmak kaydıyla, serbest dolaşıma giriş rejimi kapsamındaki ithalatında, karşılarında gösterilen oranda dampinge karşı önlemi tahsil ederler.

Yürürlük

MADDE 23- (1) Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 24- (1) Bu Tebliğ hükümlerini Dış Ticaret Müsteşarlığı'nın bağlı olduğu Bakan yürütür.

[R.G. 3 Mayıs 2011 – 27923]

 [İçindekilere dön](#)

Kamu İhale Kurumundan:

İHALELERE YÖNELİK BAŞVURULAR HAKKINDA YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 3/1/2009 tarihli ve 27099 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan İhalelere Yönelik Başvurular Hakkında Yönetmeliğin 14 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Şikayet başvurusu üzerine idarece alınan kararla bir hak kaybına veya zarara uğradığını ya da zarara uğramasının muhtemel olduğunu iddia edenler bu hususa ilişkin başvuruyu itirazen şikayet başvurusu olarak doğrudan Kuruma yaparlar.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 23 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Hukuki durumda değişiklik yaratan Kurul kararlarının eksik veya yanlış uygulandığını iddia eden ilgililer bu hususa ilişkin başvuruyu itirazen şikayet başvurusu olarak doğrudan Kuruma yaparlar.”

MADDE 3 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Yönetmelik hükümlerini Kamu İhale Kurumu Başkanı yürütür.

Yönetmeliğin Yayımlandığı Resmî Gazete'nin Tarihi		Sayısı
3/1/2009		27099

Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliklerin Yayımlandığı Resmî Gazete'nin		
	Tarihi	Sayısı
1-	22/7/2009	27296
2-	17/7/2010	27644
3-	16/12/2010	27787

[R.G. 3 Mayıs 2011 – 27923]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İlân

Adalet Bakanlığında:

Ankara 1. Asliye Hukuk Mahkemesinin 1982/11 Esas, 1983/19 Karar sayılı dosyasının zayi olduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelan Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilân olunur.

[R.G. 30 Nisan 2011 – 27920]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

NİSAN / 2 0 1 1

A) İSTİFA EDEN VEYA MESLEKTEN AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	42582	Vedat YALÇIN	Gümüşhane Hâkimi	14.04.2011
2-	97920	Erkan KAÇAR	Sultanhisar Cumhuriyet Savcısı	14.04.2011

B) İSTEĞİ ÜZERİNE EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	29214	Çetin CANBAZOĞLU	Bolu Hâkimi	16.03.2011
2-	30836	Eyüp BAYSAL	Antalya Cumhuriyet Savcısı	22.03.2011
3-	28032	Cuma DAĞLI	Kartal Cumhuriyet Savcısı	25.03.2011
4-	28173	Zekai Müfit RONA	Alaşehir Cumhuriyet Savcısı	25.03.2011
5-	31699	Mahir TOPALOĞLU	Üsküdar Hâkimi	25.03.2011
6-	31403	Gülümser ATEŞ	Konya Hâkimi	28.03.2011
7-	26188	Sıtkı KAHYA	Şırnak Cumhuriyet Savcısı	29.03.2011
8-	27820	Hasan TOKER	Büyükçekmece Hâkimi	01.04.2011
9-	29657	Soyer ÇELİK	Eskişehir Hâkimi	04.04.2011
10-	27051	Seval KIRKLAR	Ankara İdare Mahkemesi Başkanı	13.04.2011
11-	25999	Fikret ÜNALAN	İstanbul Cumhuriyet Savcısı	15.04.2011
12-	28177	Ali HATUN	İstanbul Hâkimi	18.04.2011

13-	38396	Nuran Nurcan KILIÇ	Yargıtay Tetkik Hâkimi	18.04.2011
14-	25691	Kenan SAĞLAM	Bursa Cumhuriyet Başsavcı Vekili	19.04.2011
15-	30211	İhsan KIZIL	İzmir Cumhuriyet Savcısı	20.04.2011

C) YAŞ HADDİNDEN EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	17865	Serpil ÇETİNKOL	Yargıtay Sekizinci Ceza Dairesi Başkanı	18.04.2011
2-	23876	Mehmet Olcay KURTSOY	Kadıköy Ticaret Mahkemesi Başkanı	19.04.2011
3-	20621	Cihan DEMİRCAN	Trabzon Cumhuriyet Savcısı	21.04.2011